

BOJTI ANNA
CSEND APÓ
KERTJE

@ Orchard Literary Agency

ABSZOLÚT
KÖNYVEK

*Köszönöm Judit néninek és
a Bajza Utcai Általános Iskola 4. b osztályának
a könyv lelkes tesztelését!*

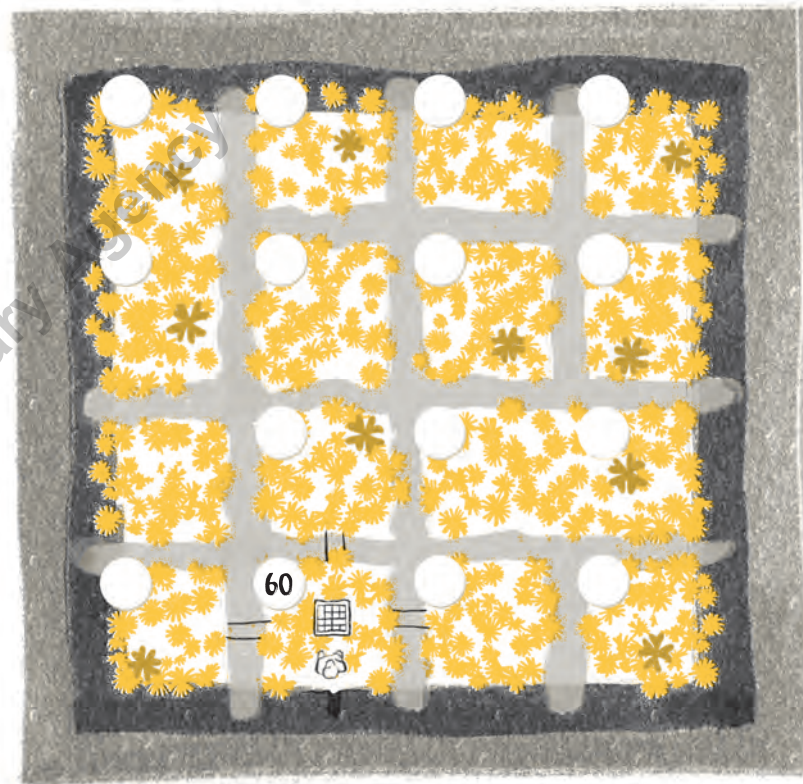
BOJTI ANNA

CSEND APÓ KERTJE

FÜLÖP-FERTH TÍMEA RAJZAIVAL

*Ez a könyv nyomokban matekot tartalmaz,
de matekallergiások is fogyaszthatják, sőt!*

A kert térképe

*A linken talátnok egy
kinyomtatható térképet!*

Megjelent a Magyar Kultúraért Alapítvány és a Petőfi Kulturális Ügynökség támogatásával.

ISBN 978-963-587-138-4
ISSN 2560-2888

Megjelent a Pagony Kiadó gondozásában 2022-ben.
1114 Budapest, Bartók Béla út 15/a
www.pagony.hu

Szöveg © Bojti Anna, 2022
Illusztráció © Fülöp-Ferth Tímea, 2022
Kiadás © Pagony Kiadó Kft., 2022

Sorozatterv: Baranyai (b) András

Felelős kiadó: Demény Eszter és Ürögdi András
Felelős szerkesztő: Kovács Eszter
Szerkesztette: Győri Hanna
Szaklektor: Fischer Judit
Műszaki vezető: Pais Andrea
Tördelő: Mayoria Stefánia

Produkción munkák: Wunderlich Production Kft.
Produkción vezető: Mészáros Gabriella
Nyomás, kötés: Alföldi Nyomda Zrt.
Felelős vezető: György Géza vezérigazgató
www.anyrt.hu

HOGYAN OLVASD EZT A KÖNYVET?

Hát ne úgy, mint ahogy általában a könyveket szoktad, hogy elkezded az elején, majd mindig eggyel tovább lapozol, míg a végéhez nem érsz! Itt előre-hátra fogsz lapozgatni a fejezetpontok között, mert ez egy különleges könyv, aminek te vagy a főhőse. Te döntheted el, hogy merre haladsz és kivel beszélgetsz, mialatt a történetben bolyongsz a hosszabb-rövidebb bekezdések között, melyek **1-től 300-ig** vannak megszámozva.

Íme, pár javaslat:

- **FONTOLD MEG**, merre mész, kivel beszélgetsz! A könyvben szabadon mozoghatsz, így lehet, hogy egy helyszínre többször is eljutsz, esetleg visszatérsz egy feladat miatt.
- **BESZÉLGESS**, akivel csak lehet, hogy minden fontos információhoz hozzájuss!
- **GYŰJTS TÁRGYAKAT** – minél többet, mert kettő nem lesz elég! Szerzeményeidet mindig írd fel a jegyzetlapra

a könyv hátuljában! Csak olyan tárgyakat használhatsz, amik nálad vannak. Ha egy ismeretlen tárgyat említenek, előbb rá kell bukkannod a könyvben. Ha megtaláltad, visszatérhetsz vele oda, ahol korábban elakadtál. Ha egy tárgyat odaadtál valakinek, vagy felhasználtad, ne felejtse el kihúzni a jegyzetlapról! A tárgyakat a szövegben **vastag, sárga** betűvel jelöltük.

- **GYŰJTS INFORMÁCIÓKAT!** – Ezeket is jegyezd fel a jegyzetlapra. Minden jegyzetlapon találsz egyoldalnyi helyet az információknak, és egyet a hátizsákod tartalmának. A legfontosabb információkat **dőlt, sárga** betűvel jelöltük, de mást is felírhatsz!
- **OLDD MEG A REJTVÉNYEKET!** – Rengeteg rejtvényt találsz majd, amelyeket meg kell fejtened, hogy továbbjuss a történetben. Légy bátor, töprengj, próbálkozz! Használd a könyv végén található jegyzetlapokat! Még mindig jobb, ha rossz irányban keresed a megoldást, mint ha egyáltalán nem keresnéd! Ha nem megy, semmi baj, a könyv segít közelebb kerülni a megoldáshoz, sőt, el is vezet odáig. De a legnagyobb sikerélmény az, ha egyedül oldasz meg egy rejtvényt, így ne válaszd mindig a legkönnyebb utat!
- **TÁJÉKOZÓDJ ÉS JEGYZETELJ!** – Ez nagyon fontos! Utad során egy ponton térképre bukkanhatsz, amelyet megtalálsz a könyv első oldalán. Ezen jelöld be színes ceruzával az átjárókat, és írd rá, hányas pontnál értél az adott helyszínre. Így később, ha vissza kell

menned valahova, könnyen megtalálod majd, csak a megfelelő pontra kell lapoznod. Ha nem használod a térképet, szinte biztos, hogy elveszted a fonalat! Ha nem szeretnél a könyvbe rajzolni, a térképet letöltheted az alatta lévő QR kódról, és kinyomtathatod.

- **ÉS SOSE AGGÓDJ,** ha valami váratlan, esetleg nyugtalanító dolog történik! Valószínűleg mindent meg fogsz tudni oldani. Ha mégsem, kicsit csalhatsz, és visszalapozhatsz egy korábbi ponthoz.

ÉS MOST KEZDŐDHEK A KALAND!

1 Bambán emeled fel a fejed az iskolapadról, és ráme-
redsz az orrod alá dugott mobiltelefonra. A képer-
nyőn egy fotó látható egy téglafalra festett versről.

- Mi a fene ez? – mordulsz Zsiga barátodra.
- Egy vers, nem látod?
- Na és? Ezért ébresztettél fel?
- Úgyis mindjárt vége a napközinek! Csak azt sze-
retném tudni, láttad-e ma Gerdát?
- Kit érdekel a nővéred? És mi köze ehhez a vers-
hez? Egyébként nem volt ott a menzán, pedig ma az
ő osztályával ebédeltünk. Csak nem hiányzik? – vigyo-
rogsz rá, de látva Zsiga kétségbeesését, abbahagyod
a tréfálgozást. – Miért aggódsz miatta?
- Szerintem Gerda bajba került e miatt a versbéli
kert miatt, ami állítólag valami Csend apó tulajdona!

Oda próbált bejutni tegnap – magyarázza Zsiga zaklatottan. – Ki tudja, miféle alak ez a Csend apó. Lehet, hogy egy cukros bácsi, aki elcsalja a gyerekeket...

– Csak nem hagyja magát elcsalni! – nyugtatgató. – Talán már rég hazament.

– Á, dehogy! Tudod, milyen Gerda, ha a fejébe vesz valamit. A családfakutatást végre abbahagyta, pont idejében, már elegendő volt az ezeréves kifakult fotókból, viszont most a régi házak érdeklők, meg tornyok, ilyesmik. Iskola után állandóan a környéken csavarog. Persze a könyvtárba is beszabadult, mindenféle könyvet meg albumot áttanulmányozott, és olvasott egy ódon kertről fenn a dombtetőn...

– Na persze, a dombtetőn... Ott csak puccos új világok vannak. Medencével, zöld pázsittal, dupla garázzsal.

– Ezt Gerdának magyarázd! Teljesen bezsongott! Elhatározta, hogy odamegy, és megtalálja Csend apó kertjét, ha török, ha szakad!

– Minek?

– Honnan tudjam? Ahogy mondtam, pár napja valami nyomra bukkant a könyvtárban, és azt kutatja. Csend apó kertjét, egy ódon kőfal mögött. Megpróbált rávenni, hogy menjek vele, de én nem akartam. Szerintem nincs is ilyen kert arrafelé! De Gerda tegnap elment, állítólag a barátnőjénél aludt, és ma nem jött iskolába! Eltűnt! Anya és apa teljesen ki fog bukni! Jaj, mit tegyek? – sóhajtozik Zsiga.

- Megkérdezed, honnan tudja, hogy Gerda eltűnt? → 4
- Vagy megtudakolod, honnan van a fotó? → 8

2 – Oké, ez jó lesz! – bólint Zsiga. Közben odaértek a könyvtáros kisasszony elé, aki szigorúan tekint rájuk.

– Jó napot! Táskával tilos a belépés! A bejáratnál le kell tenni a szekrénybe! De úgymint mindjárt zárunk!

– Hát, én csak... – hebegi Zsiga.

– Ő csak egy könyvért jött, a nővére küldte, a Gerda! – közli határozottan.

– Ó, a Gerdácska! – enyhül meg a könyvtáros. – És melyik könyvről lenne szó?

– Amit legutoljára olvasott.

– Nem mondta a címét? – húzza fel gyanakvóan a szemöldökét a nő.

– Ö, hát mondta, csak elfelejtettem – segít ki Zsiga. – De ha meg tetszik nézni a címet, akkor eszembe fog jutni!

– Hát jó – bólint a könyvtáros, és bepötyög valamit a számítógépbe. – Na, lássuk csak! Legutoljára a *Városunk építészeti emlékei a középkortól napjainkig*-ot olvasta...

– Az az! – rikkant Zsiga, majd zavartan körbenéz, és halkabbra fogja – Akkor kikölcsönözhetem?

– Ezt sajnos nem lehet kikölcsönözni, olvasótermi könyv!

– Az mit jelent? – értetlenkedsz.

– Hát, hogy itt tudjátok megnézni, aztán vissza kell adni. Nem vihetitek el. Szerintem inkább *A nyúlformájú kutyára* gondolhattok, azt kölcsönözte ki utoljára, és tegnap hozta vissza. Megmondjam, hol találjátok?

– Á, nem érdekel semmi kutyiformájú nyúl, vagyis már emlékszem, a nővérem biztosan a *Városunk építészeti emlékeit* mondta! – hadarja Zsiga. – Meg kell néznünk benne valamit! Ööö, Gerdának persze!

– Hát jó. Tíz perccet van zárásig. De rajtatok tartom a szemem! – Azzal a könyvtáros egy szakadt fekete könyvet nyom a kezetekbe, és visszaül a számítógépe elé. Odacipelitek a könyvet az egyik asztalhoz, és leültök mellé. Elég régi kiadás, vagy ötvenéves. Kikeresitek benne a domb környékéről szóló részt. Alig pár sor. Azt írja, hogy a domb déli oldalán régen szőlőt műveltek, és a tetején pár villa állt tágas kertben, magas kőkerítéssel határolva. Ezek egyike „Csend apó kertje”, amiről sok mendemonda keringett. Szinte lehetetlen volt megtalálni, és a környékén mindig csend honolt. Lakóiról nem tudunk, de valószínűleg különcök lehettek, és állítólag különleges szobrok álltak a kert egymástól sövényvel elkülönített részeiben. Ma már egyik villa sincs meg, és a szőlőt is kiirtották, teret adva a modern házaknak. Egyedül a domb alján, a Délibáb és a Vasló utca sarkán található ódon ház maradt meg

abból a korból, és a homlokzatán egy felirat mintha Csend apó kertjére utalna.

– Ez az! – kiált fel Zsiga. – Ez lesz a nyom! Gyerünk!

Azzal kiráncigál a könyvtárból, és sietve elindul veled a könyvben megadott címre. → 23

3 Balra fordultok a Délibáb utcán. Párperces séta után az utca elfordul a dombtól, és lefelé indul.

– Szerintem nem jó felé megyünk – jegyzi meg Zsiga.

– Nem mondd! Lehet, hogy nem a hullámból volt a legtöbb?

– Most már egészen elbizonytalanodtam! Szerintem menjünk vissza, és számoljuk meg újra!

Lapozz vissza a 23-ra, nézd meg újra az ábrát, és válassz másik utat!

4 – Nekem elárulta tegnap, hogy igazából Csend apó kertjéhez megy, csak a szüleinknek mondta, hogy Zsófinál alszik, és ma is nála lesz. Mert tanulnak a felvételire.

– Na persze. És a szüleid ezt bevették?

– Igen, Gerda nagyon megbízható szokott lenni – feleli bánatosan Zsiga, majd hozzáteszi. – Ma nem jött iskolába. Délelőtt összefutottam Zsófival a folyosón, nem tud róla semmit. És hiába hívom, nem veszi fel a telefont.

- – Szóltál a születeknek? → 11
- – Próbáltad már megkeresni Gerdát? → 14
- – Mikor hallottál utoljára felőle? → 19

5 A könyvtáros összevont szemöldökkel méreget.

- Nem vagy már kicsit túlkoros ehhez?
- Hát, a kistesómnak lesz – feleled ártatlanul.
- Rendben, odavezetlek.

Csoszogva megindul előtted, és rögtön az első helyen befordul a polcok közé.

– Itt vannak a gyerekmesék. Tessék, az összes Babóca, válogass kedvedre!

Sarkon fordul, és visszatér a helyére. Hajjaj, valami távolabbi könyvhöz kellett volna elcsalnod! Zsigát gyorsan figyelmeztetni kéne! De sajnos már késő. A könyvtáros kiszúrja, hogy a számítógépét babrálja. Fülön csípi, és veled együtt kipenderíti a könyvtárból. Kalandotok itt véget ér.

6 A halacszkát javasolod.

– Jól van, ússzunk az árral! – bólint Zsiga. Háta-tokra dobjátok az iskolatáskákat, és elindultok felfelé az enyhén emelkedő Vasló utcán. Ekkor egy ismerős alakot pillantasz meg a távolban.

– Nézd csak, ott jön a szürke néni! – mutat a ház mellett álldogáló, vastag szürke kötött kardigánt viselő

ősz hajú nőre Zsiga. – Mindig a Délibáb és a Vasló utca sarkán ácsorog. Olyan, mintha várna valamire!

– Vajon miért visel nyáron ilyen vastag kardigánt? – kérdeled sűgva.

– Biztos kicsit bolond – feleli halkan Zsiga.

A néni erre felétek fordul, de szürke szemével mint-ha nem rátok nézne, hanem valahova mögétek. Lesütött szemmel elsiettek mellette, és hamarosan belefuttok egy utcába, ami keresztirányban lezárja a Vasló utcát. Elöttetek egy piszkos, sötét ház magasodik, melyről itt-ott leomlott a vakolat. Elöttetek pincaajtó piroslik, háromjegyű számszáras lakattal lezárva. Az ajtón egy halacska rajza, és egy felirat:

„A csillagok mutatják az utat”.

Mit teszel?

- Megnézed, nem tudod-e felfeszíteni az ajtót? → 21
- Körülnézel a környéken? → 35
- Felnézel az égre? → 10

7 – Még nem – csap a homlokára Zsiga. – De jó, hogy mondd! Nézzük!

A mobilján először a keresőbe üti be Csend apó kertjét, mire rengeteg furcsa és értelmetlen találat jön elő a robotfűnyírótól kezdve Goriot apóig, akiről azt

gyanítjátok, hogy valami irodalmi alak lehet. Sajnos ezzel nem sokat értek. Ezután Zsiga még belép a térkép alkalmazásba, és megkeresi a dombot. Mindketten izgatottan a telefon fölé hajoltok, és végignézik az utcákat, utcaképeket, mindent, hátha találtok egy eldugott, ismeretlen kertet. De sajnos semmi ilyesmire nem bukkantok, csak a jól ismert új építésű villák képei sorakoznak.

– Máshogy kell keresnünk – javaslod. – Nem azt mondtad, hogy Gerda a könyvtárban bukkant valamilyen nyomra? Nyitva van még a könyvtár? → 17

8 – Gerda küldte, tegnap késő délután. Akkor hallottam róla utoljára. Azóta elérhetetlen, pedig hívogattam, chaten is próbáltam, meg minden – sóhajtja Zsiga.

– Ez valami házfal a fotón – pislogsz a képre. – Azon van a szöveg. De hol lehet ez a ház?

– Talán erre jött rá Gerda a könyvtárban! – csap a homlokára a barátod.

Sajnos fogalmatok sincs, hol készült a kép. Mit kérdezel még Zsigától?

- – Szóltál a születeiteknek? → 11
- – Próbáltad már megkeresni Gerdát? → 14

9 – Nocsak, érdekel a történelem? Hát jó, gyere utánam!

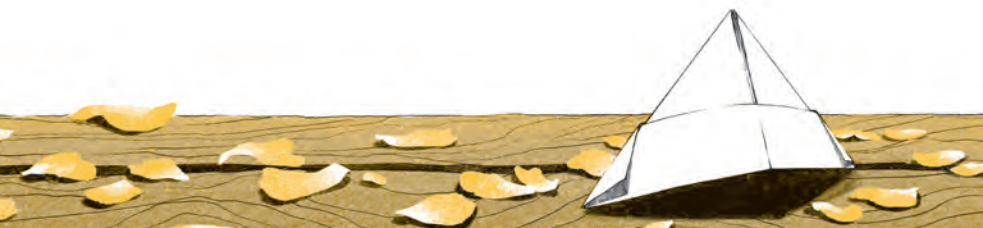
Csoszogva megindul a polcok között, és te követed, míg a könyvtár túlsó végébe nem ér. Szerencsére megjegyezted, hogy a történelmi témájú könyvek vannak a legtávolabb! Mutat pár címet, de te mindegyiknél csak húzod a szádat (és az időt). Végül bosszúsan kipakol eléd egy adag vaskos könyvet az asztalra, és sietve visszaindul a helyére. Lélegzet-visszafojtva hallgatózol, hogy rajtakapja-e Zsigát a turpisságon, hogy belenézett a számítógépes katalógusba. De minden csöndes. Kilesel a polcok közül, és látod, hogy Zsiga valami nagy könyvet lapozgat. Hamarosan becsapja, és hozzád siet. Látod, hogy csillog a szeme.

– Gyere, megvan! – veti oda foghegyről, és magával rángat.

– Hé, hát a tatárjárással mi lesz? – kiabál utánad a könyvtáros kisasszony. – Kikölcsönzöd valamelyik könyvet?

– Á, most mégsem, viszlát! – Azzal gyorsan elhúzod a csíkot, igyekeztél nem gondolni a könyvhalomra, amit az asztalon hagytál. Kinn az utcán Zsiga továbbvonszol, és közben magyaráz.

– Megtaláltam a katalógusban! Gerda utoljára a *Városunk építészeti emlékei a középkortól napjainkig* című könyvet olvasta. Ami csak olvasótermi példány, nem kölcsönözhető. Kikerestem, hát ez egy ezeréves, marha nagy, szakadt könyv. Megtaláltam benne

a környékünkéről szóló részt. Azt írta, hogy a dombtetőn a mostani házak helyén régen pár villa állt, magas kőfallal körülvéve, de azóta már mindet lebontották. Egyikük lehetett Csend apóé. Állítólag nagyon nehéz volt megtalálni, körülötte mindig csend honolt. A kertben különleges szobrok álltak, közöttük sövényből válaszfalak. Ma már senki sem tudja, melyik utcában volt. Abból a korból egyedül a domb aljában maradt meg egy ház, a sötét téglás. Annak a falán olvasható egy versike, amely mintha Csend apó kertjére utalna! A Délibáb és a Vasló utca sarka! Gyerünk!

Azzal izgatottan továbbnyargaltok az utcán. → 23

10 – Te mit bámulsz? – érdeklődik Zsiga.
– Hát a csillagokat, mert azok mutatják az utat!
– És nem zavar, hogy nappal van?
Tulajdonképpen zavar, mivel így egy csillagot sem látsz. Pedig jó ötletnek tűnt. Most mi legyen?

- Megpróbálsz felfeszíteni az ajtót? → 21
- Vagy körülnézel a környéken? → 35

11 – Nem. Gerda megkért, hogy ne szóljak. Apa borzasztóan aggódós, teljesen kiborulna. Szerintem próbáljuk meg megkeresni, és ha estig nem kerül elő, mindenképp szólok. Segítesz?

– Jó, persze!
Mit kérdezel még Zsigától?

- – Próbáltad már megtalálni Gerdát? → 14
- – A neten ráugliztál Csend apó kertjére? → 7
- – Nyitva van még a könyvtár? → 17

12 – Jó ötlet, te csald el valami dumával, én meg addig kikeresem a számítógépes katalógusból, hogy mit olvasott! – feleli Zsiga. Kicsit izgulsz, de bízol benne, hogy nem buktok le. Közben odaértek a könyvtáros kisasszonyhoz.

– Jó napot! – köszönsz udvariasan. – Egy könyvet keresek, tudna segíteni megtalálni?

– Persze! Milyen könyvet?
Mit válaszolsz?

- – A Bogyó és Babócat? → 5
- – Egy könyvet a tatárjárásról? → 9

13 Innen a bejárattól északnak és nyugatnak indulhatsz tovább. A keleti átjáró a labirintusos kalandod óta eltűnt, így arra nem próbálkozhatsz.

- Nyugatnak mész? → 80
- Északnak tartasz? → 100
- Vagy odamész a kapuhoz, és megszólítod Zsigát? → 55

14 – Igen, ebéd után picit leléptem a suliból, és körbenéztem. Jaj, csak ne lett volna megint az a borzasztó bableves... Először hazamentem, de Gerda persze nem volt otthon. Aztán felsétáltam a dombra, végigjártam minden utcáját, öreg kerteket kerestem, de nem találtam semmit. Csak pár ember lófrált a napsütésben, meg ott volt a szürke néni, de ő mindig ott van. Ja, és egy kutya nagyon megugatott. Gerdának nyomát sem láttam – sóhajtja csüggedten. – Aztán visszajöttem a suliba, hogy szóljak neked.

Megértően bólogatsz, majd megkérded.

- – A neten rágugliztál Csend apó kertjére? → 7
- – Nyitva van még a könyvtár? → 17

15 A tigris lustán ráhajtja busa fejét puha mancsára, és álomba szenderül, te meg továbbállsz.

- Északnak mész? → 129

- Délnek tartasz? → 60
- Keletnek indulsz? → 150

16 Jobbra mentek a Délibáb utcán, ami hamarosan éles kanyarral balra fordul, belefut egy házba, és véget ér. Körbenéztek egy piros ajtó után kutatva, de csak egy élénkzöldre festett házbejáratot találtak. Zsiga azért megkapargatja a festéket, hogy nem volt-e ez a kapu egykoron piros, de nem talál erre utaló nyomokat. Valószínűleg nem jól választottatok, és nem a tyúklábból volt a legtöbb. Úgy döntötök, visszamentek az elágazásig.

Lapozz vissza a 23-ra, nézd meg újra az ábrát, és válassz másik utat!

17 – Igen, de már nem sokáig! – néz az órára Zsiga. – Igazad van, ha Gerda ott bukkant rá a nyomra, hátha nekünk is sikerül! Gyerünk, induljunk!

Szedelőzködni kezdtek. Zsiga fújtatva rámolja töméredek tankönyvét formátlan táskájába.

– Hova ilyen sietve, csiga? – böki oldalba Karesz, az egyik osztálytársatok. – Összekészíted a házad? Tudod, hogy hívják a felnőtt csigát?

– Tudom, csigmond – dűnyyögi Zsiga bosszúsan, majd megbök. – Na, indulhatunk!

Kiléptek az iskola kapuján, és a városi könyvtár felé fordultok. Szerencsére közel van, pikk-pakk odaértek

a háromszintes, modern épület elé. Te még sosem voltál benn, de Zsiga sem gyakori látogató. Bezzeg Gerda állandó vendég itt. Beléptek a tágas könyvtárterembe. A csend szinte tapintható, ahogy sétáltak a könyvespolcok között. Először a történelmi témájú könyvek mellett haladtok el, utána jön az irodalom, a művészetek, és végül a gyerekkönyvek. A legvégében egy pult mögött ül a könyvtáros. Pár ember az asztaloknál bújja a könyveket.

– Tudod már, mit fogsz kérdezni? – sűgöd oda Zsigának.

– Öö, nem, ezen nem gondolkodtam – feleli zavartan. Na tessék, megint neked kell okosnak lenned! Mit javasolsz?

- Mondjátok azt, hogy Gerda küldött titeket a könyvért, amit utoljára itt olvasott? → 2
- Vagy inkább el kellene terelni a könyvtáros kisszasszony figyelmét, és addig megkeresni a katalógusban, miket kölcsönzött ki Gerda? → 12

18 Felkapaszkodtok a Vihar lépcsőn, ami egy lakás utcában folytatódik. Hosszasan kanyarogtok rajta, és nyugtalanul figyelitek, ahogy a nap lebukik a domb mögött.

– Hajjaj, hol lehetünk? – kérded Zsigát.

– Fogalmam sincs. Szerintem eltévedtünk.

Vállat vonsz, majd tovább bolyongtok. Az utcalámák fényében egy-egy ház és kert már ismerősnek tűnik. Hirtelen mindketten rájöttök, hol vagytok! De teljesen rátok sötétedett, és nincs ötletetek, merre tovább. Ma már nem érdemes folytatni a keresést, így inkább hazasétáltok. Kalandotok itt véget ér.

19 – Tegnap még a suliban láttam, aztán késő délután küldte ezt a fotót, amit mutattam. Ez az utolsó infóm róla. Azóta elérhetetlen, pedig hívogattam, chaten is próbáltam, meg minden – sóhajtja Zsiga.

– Ez valami házfal a fotón – pislogsz a képre. – Azon van a szöveg. De hol lehet ez a ház?

– Talán erre jött rá Gerda a könyvtárban! – csap a homlokára a barátod.

Sajnos fogalmatok sincs, hol készült a kép. Mit kérdezel még Zsigától?

- – Szóltál a születeknek? → 11
- – Próbáltad már megkeresni Gerdát? → 14

20 Azon töprengsz, hogy vajon honnan tudta Huba a lelegején, hogy Nándi nem tudja a pontos dátumot. Talán bizonytalannak látszott? Ezt gyorsan elhessegeted, hiszen a griffek kifejezetten magabiztos,

fenséges állatoknak tűnnek. Vagy talán valaki segített neki, ahogy neked Zsiga súg? Ez sem valószínű, így inkább megkérdezed.

– Onnan tudtam – válaszolja megfontoltan Huba –, hogy én ismerem a születésnap hónapját. Itt van elrejtve a fejemben. És Nándi fejében pedig a nap van elrejtve. Azt is láttam, hogy a megmutatott 10 dátum közül 2 esetben Nándi rögtön tudná a születésnapot. Ezek azok a napok, amikből csak egy van, február 20. és április 21. Tehát ha Nándi fejében 20 vagy 21 lenne, akkor tudná rögtön a helyes dátumot. Vagyis ha az én fejemben február vagy április lenne, akkor azt mondanám, hogy lehet, hogy Nándi tudja a születésnap idejét. Csakhogy én tudom, hogy nem tudja, egyszerűen abból, hogy a hónap, ami a fejemben van, se nem február, se nem április. Így Nándi az elején biztos tanácstalan volt.

– Így igaz – bólogat Nándi. – De ebből, amit Huba mondott, számomra már kiderült a helyes dátum. Az alapján, hogy én meg a napot tudom. El nem árulom, de annyit segítetek, hogy csak a 16, 17, 18, 19 lehet, mert a 20 és 21 ugyebár kiesett.

– És ebből nekem is világossá vált minden – jelenti ki Huba lelkesen. Megnézed újra a dátumokat (a 299-es pontnál).

Ha most már te is tudod a megoldást, akkor a hónap és nap által kiadott számból vonjál le 50-et, és lapozz ahhoz a ponthoz, amennyi kijött (vagyis ha szerinted

január 16-án van a születésnap, az $0116-50=66$, vagyis akkor a 66-os ponthoz kell lapoznod).

Ha még nem sikerült megoldanod a feladványt, félrevonulsz, hogy kifaggasd Zsigát. → 32

21 Kicsit tekergeted a számzárát, feszegeted és rugdosod az ajtót, de semmit sem érsz el, hacsak azt nem, hogy a lármára kinéz egy borzas fej a ház egyik ablakából.

– Hé, kölyök, mi a fenét csinálsz?

– Öö, hát, semmit! – lépsz arrébb az ajtótól.

– Akkor halkán csináld, jó? Azt az ajtót egyébként azóta nem nyitották ki, amióta itt lakom. Kivéve tegnap! Na tűnjetek el! – Azzal becsapja az ablakot. Zsigával egymásra néztek.

– Gerda volt, tuti! Gyerünk, fejtsük meg ezt a számzár-kombinációt, és nyissuk ki mi is!

Úgy döntötök, körülnéztek itt a környéken, hátha találtok valami nyomot. Próbáltok csendben lenni, nehogy a torzonborz alak kihívja a rendőröket. → 35

22 – Ki mondta neked, hogy arra kell menni, amelyik állítás igaz, he? – bámul rád Zsiga apró szemével.

– Miért, akkor merre kell? – értetlenkedsz.

– Az igaz állítás csak azt mondja, hogy ne a Vihar lépcsőn menjünk! A második állítás a Meredek köznél,

miszerint „Ne erre menj!”, hamis volt. Tehát erre kell mennünk! Irány a Meredek köz! → 40

23 A Délibáb és a Vasló utca sarkán álltok egy ódon, sötét téglából épült tornyos ház előtt. A távolban már látszik a domb vonulata. Az épület és a járda közt elvadult bozótos húzódik.

– Itt vagyunk! – szusszan fel Zsiga, leejtve a földre súlyos hátizsákját.

– Pont olyan a téglája ennek a háznak, mint a fotón, amit mutattál a suliban!

– Igen, már csak meg kell találnunk a verset!

– Nézd csak, ott valaki megbolygatta a bozótot! Be tudunk mászni alá! – mutatod Zsigának.

Négykézlábra ereszkedtek, és hamarosan már a sáros földön tapicskoltok, enyhe kutyapisiszágban.

– Hajaj, ha ezt az anyukám látná! – sóhajtozik Zsiga.

– Oda nézz! Ott a vers! – világítasz a mobilod lámpájával a bokor által elfedett falszakaszra. – És nemcsak a vers, hanem mindenféle krikszkraksz! Meg még egy sor ott lenn: „Kövesd a legtöbbet a piros ajtóig!” Ez valami feladat? De merre kövessem?

Ekkor észrevesztek a lábatok alatt egy lapos követ, amire 3 nyíl van rajzolva.

Az egyikén egy hullám van, és balra mutat a Délibáb utcán.

A másikon egy halacska, és előre mutat a Vasló utcán.

A harmadik nyílon egy tyúkláb látható, és jobbra mutat a Délibáb utcán.

Merre mentek?

- Balra a Délibáb utcán (a hullámrajzos nyíl felé)? → **3**
- Előre a Vasló utcán (a halacskarajzos nyíl felé)? → **6**
- Jobbra a Délibáb utcán (a tyúklábrajzos nyíl felé)? → **16**

24 – Huszonnégyen induljatok útnak – tanácsold a tengerimalacoknak. Rögtön jelentkeznek enyrien a küldetésre, a többiek pedig szerencsés utat kívánnak nekik, és ellátják őket elemózsiával, innivalóval, rágszálnivalóval. Elképzeled, ahogy ezt a párpercnyi utat kényelmesen eszegetve-iszogatva, órák alatt teszi csak meg, amíg te itt szobrozol, de elhessegeted a gondolatot. Odalépsz a zarándokokhoz, és három nyolcas csoportra osztod őket, majd az első csoportot a kavicsos, a másodikat a homokos, a harmadikat pedig a zúzott köves úthoz tereled. Ezután odalépsz a kavicsos útnál állókhoz, és útba igazítod őket:

– Ha végigmentetek ezen az úton, 4 másik úton mehettek tovább. Ott váljatok szét kettes csoportokra, és ketten menjetek a fakérges, ketten a tobozos, ketten a színes kavicsos, és ketten a meggymagos úton. Mikor újra összetalálkoztatok, már csak két út közül

választhattok. Ekkor minden pár, aki eddig végig együtt ment, váljon ketté, és egyikük a füves, másikuk a leveles úton sétáljon az Alkonypagodáig. Indulhattok!

Ezután odamész a következő nyolcas csoporthoz, amelynek a tagjai a homokos úton indulnak, és ugyanezt elmagyarázod nekik. Végül a zúzott köves útnál várókat is hasonló tanáccsal bocsátod útjukra. Ezután már csak figyeled az apró szörmókokat, akik mint a hangyák vonulnak, saját útjukat járva a Szent Ösvényeken Forróföldön át. Lassan mind belevesznek a feketeség fölött kavargó ködbe az Alkonypagoda környékén. → **185**

25 Zsiga a fejét csóválja.
– Az nem lehet, gondoldj bele! Ha az első igaz, hogy a Vihar lépcsőn sétálj tovább, a második, hogy „Ne a Meredek közön menj!” szintén igaz, különben ellentmondásba keveredsz. Mivel nem tudsz két utcán egyszerre menni, ugyebár.

Lapozz vissza a **38**-ra, és gondold újra!

26 – A kerítés tetején olyan fura a minta! – mutatja Zsiga.

– Igen, hol van csillag, hol nincs! Várjunk csak, csillag! Van, ahol több van egymás mellett, és van, ahol kimarad! Lehet, hogy ez egy kód?

Lapozz a **35**-re a képhez, és próbáld meg megfejteni a kódot! Így sem sikerül? → **42**

27 Zsiga húzza a száját.
– Gondolj bele, ha a második igaz csak, vagyis a „Ne a Meredek közön menj!”, akkor az 1. és a 3. állításnak is hamisnak kell lennie. Ha a 3. állítás hamis, miszerint „Ne a Vihar lépcsőn menj!” – az pont azt jelenti, hogy éppen arra, tehát a Vihar lépcsőn kell menned. A Vihar lépcső (vagyis az első állítás) így igazat mond, hiszen azt tanácsolja, hogy rajta haladj tovább. Tehát az első és a harmadik állítás nem lehet egyszerre hamis.

– Mi van? Na jó, újragondolom.

Lapozz vissza a **38**-ra, és válassz mást!

28 Merre indulsz tovább?

- A Vihar lépcsőn? → **18**
- A Meredek közön → **40**
- Vagy a Szél utcán? → **47**

29 Hangosan dörömbölsz, és közben szitkozódsz, mire a közelből, a kertrész határoló bokrok mögül mély, fenyegető morgásra leszel figyelmes. Rémülten abbahagyod a püfölést – nagy megkönnyebbülésedre a morgás is abbamarad. Csak nem egy harapós kutya van itt? Mielőbb szabadulnod kéne

innen! Úgy döntesz, felhívod a szüleidet, hogy jöjjenek érted. → **46**

30 – Bizony-bizony, jól gondolod, csak így lehetséges! Ha a harmadik állítás, vagyis a „Ne a Vihar lépcsőn menj!” igaz, akkor lehet a másik kettő hamis – bólogat Zsiga. – Tehát merre tovább?

- A Meredek közön? → **40**
- A Szél utcán? → **22**

31 – Hogy kié ez a kert? – bámul rád a tigris. – Hát Árminé. Még ezt sem tudod?
– És akkor kicsoda Csend apó?
– Ő a legrégebbi tulajdonos, ő ültette a kertet.
– Ármin a gazdád? – kérdezed, mire a tigris értetlenül néz rád.

– Nem, ő a szolgám. Étel-titalt ad, játszik velem, szórakoztat, simogat. Cserébe én dorombolok, és nem eszem meg.

– Á, értem. Mesélsz róla?

– Ősz szakállú bácsi. Már akkor itt élt, mikor én idekerültem. Akkor még csak őszes szakállú volt. Állítólag gyerekkora óta itt él, csak akkor még sokkal komolytalanabb volt, mint most. Akkor még Ármin kának hívták, és a káposztalepkéket hajkurászta,

pocsolyákban ugrált, meg a trombitafolyondár alatt bujkált. Mindene ez a kert a dombtetőn. Egy kis darab a nagyvilágból, de neki éppen elég. Felnőttkorában naphosszat csak üldögélt a fűben, hallgatta a tücsköket, a madarak dalát, a levelek zizegését, ahogy végigsimította őket a szél. Nem volt szüksége senki társaságára, hiszen semmit se tenni leginkább egyedül lehet. Ahogy az ember társaságba kerül, felpeszül az élet, és máris történik valami. Ármin pedig pont ezt akarta elkerülni. Hát sikerült neki. Most már leginkább benn üldögél a házban, szinte sosem mozdul ki – fejezi be az elbeszélését a tigris.

- Esetleg ha hallottál vagy olvastál Elviráról, megkérdezed, ki ő? → 41
- Ha már nem szeretnél mást kérdezni, elbúcsúzol a tigristől, és továbbállsz. → 15

32 Kicsit félrefordulsz, és belemotyogsz a walkie-talkie-ba.

– Zsiga, figyü, itt állok két griffel, és fogalmam sincs, mit hablatyolnak. Segítened kell!

– Igen, hallottam. Uh, fogós kérdés! – hallod rövid csönd után Zsiga szavait.

– Ez azt jelenti, hogy te sem tudod a választ? – hüledezel.

– Hát, még nem, de mindjárt végiggondolom. Először is nyilván nem véletlen a griffek neve, Huba-hónap és Nándi-nap.

– Erre azért még én is rájöttem – mordulsz fel. Zsiga folytatja az okfejtést.

– Lássuk csak, mit tudnak ezek a griffek! Huba fejében egy hónap neve van. Január, február, március vagy április közül valamelyik. És mi van Nándi fejében? Egy szám: 16, 17, 18, 19, 20 vagy 21. Első kérdés – elvileg lehetett volna olyan lehetőség, hogy Huba, aki a hónapot ismeri, a 10 felsorolt dátum közül rögtön tudja a megoldást?

– Ööö, hát, minden hónapban több lehetőség van, szóval szerintem nem.

– Így igaz – helyesel Zsiga. – Ha lett volna a 10 dátum között olyan hónap, ahol csak 1 alkalom van megadva, akkor lett volna erre esélye. De nem volt. Viszont nézzük Nándit, aki a napot tudja. Ő elvileg tudhatta volna rögtön a születésnap pontos idejét?

– Nem is tudom, igen? – morgod.

– Bizony! Nézd csak meg – 20-ból és 21-ből csak egy van, míg a többi számból több. Ha Nándi fejében pont a 20 lett volna, akkor ránéz az elé tett arany számokra, és rögtön tudja, hogy a születésnap február 20-án van. Vagy ha 21, akkor az április 21. lett volna a helyes. De Nándi az elején nem tudta! Így biztos, hogy a szám, ami az ő fejében van, se nem 20, se nem 21.

– Aha – vakarod a fejed.

– És így Huba csak akkor tudhatta biztosra a legelején, hogy Nándi nem tudja az 10 arany számra nézve rögtön a dátumot, ha abban a hónapban, aminek Huba pontosan tudja a nevét, nincs 20-as és 21-es dátum az arany számok között. Érted?

- – Nem. → 37
- – De értem, és végre tudom, melyik hónapok jönnek szóba. → 50

Vagy ha most már te is tudod a teljes megoldást, akkor a hónap és nap által kiadott számból vonjál le 50-et, és lapozz ahhoz a ponthoz, amennyi kijött (vagyis ha szerinted január 16-án van a születésnap, az $0116-50=66$, vagyis akkor a 66-os ponthoz kell lapoznod).

33 – Na figyelj – vág bele Zsiga –, én úgy kezdtem gondolkodni, hogy mi van, ha az első állítás az igaz. De akkor a harmadik is igaz lesz, mert a tartalma megegyezik az elsővel. Így egyedül csak a második állítás lenne hamis. Érted?

– Hát, nagyjából.

– Utána megvizsgáltam, hogy mi van, ha a második az igaz, és a többi hamis. De ez újra ellentmondáshoz vezet, az első és a harmadik nem lehet egyszerre hamis.

Ezután már csak az a verzió maradt, hogy az utolsó igaz, és az első kettő hamis. Így mindegyik állítás rendben van! Vagyis eszerint ne a Vihar lépcsőn sétáljunk tovább, mert az első állítás hamis. És a Meredek közön menjünk! Mert a második is hamis. Így igaz maradt a harmadik, hogy ne a Vihar lépcsőn menjünk. Tehát ha jól okoskodtunk, a Meredek köz felé kell továbbindulnunk.

– Okés, akkor gyerünk! → 40

34 A fény annyira erős, hogy teljesen elvakít. Nem látsz és nem hallasz semmit. A kezedet kinyújtva tapogatózol, azt remélve, hogy megérintheted a pagodát, és kiveheted valamelyik kristályt, hogy megszűnjön ez az elviselhetetlen fényesség, de nincs ott semmi. Ekkor hirtelen valami puha meleget markolsz.

– Hé, engedd el a karom! – hallod Zsiga hangját egészen közelről.

– Te meg hogy kerülsz ide? – dörzsölöd a szemed.

– TE hogy kerülsz ide? És hova tűnt Csened apó kertje?

Körülnézel. Teljesen besötétedett, csak az utcalámpák pislákolnak. Az egyik közeli lámpa fénye vakított el. Csened apó kertjének nyoma sincs, körülöttetek csak a jól ismert modern villák gubbasztanak a csillagos égbolt alatt. Kalandod itt véget ér.

35 Jobbra és balra házak sorakoznak, de az utca túloldalán egy hosszú zöld kerítésen meglátsz valami furcsát.

– Te, Zsiga, ott egy fa ráharapott a kerítésre!

– Tényleg – méregeti Zsiga is. – Jó öreg lehet ez a kerítés, de a fa is. Amúgy mást is látsz? Mert egy harapós fa szerintem nem vezet minket tovább!

Ha mást is észrevettél, netán megfejtetted a kódot, lapozz ahhoz a 3 számjegű fejezethez, amit gyanítasz!

Ha nem látsz mást, vagy nem tudod, mit gondolsz arról, amit látsz, lapozz a **26**-ra!

36 Úgy döntesz, nem kockáztatsz, inkább körül nézel a kertben, hátha találsz valami nyomot, ami segít a lépköveknél. Végiggondolod, hol nem néztél körül elég alaposan. A szökőkútnál? A szörnyfejnél? A kútnál? Míg ezen töprengsz, az átjárón át hamarosan visszaérsz a szülinapozókhoz. → **257**

37 – Na, figyelj, ha Elvira szülinapja februárban lenne, Nándi esetleg rögtön tudhatná, hogy mikor van a születésnap – magyarázza türelmesen Zsiga. – Lenne rá esélye, ha a 20-as lenne a fejében. Ugyanez igaz áprilusra is. Tehát ha a keresett hónap február vagy április lenne, akkor Huba azt mondaná, hogy Nándi lehet, hogy tudja a szülinap dátumát (ha a 20-as vagy 21-es számot tudja). De Huba azt állította, hogy Nándi biztosan nem tudja. Tehát Huba

fejében olyan hónap van, amelyben csak olyan dátumok vannak, amik többször is szerepelnek. Vagyis január vagy március.

– Tehát azt mondod, hogy abból, hogy Huba azt állította, hogy „én nem tudom, mikor van Elvira születésnapja, de Nándi sem tudja”, ebből az derül ki, hogy januárban vagy márciusban van?

– Pontosan – bólogat Zsiga elégedetten.

– Na jó, de hogyan tovább? – bizonytalanodsz el újra.

– Úgy, hogy ennek alapján Nándi felkiált, hogy ő már tudja, mikor van a születésnap. Pedig az ő fejében csak a szám van, de azt már tudja, hogy január és március jöhet csak szóba.

– Hát, ha 16 lenne a fejében, akkor nem tudhatná, mert az mindkét hónapban van.

– Aha! Pontosan! És a többi?

– Az mind lehetséges, mert csak egyszer szerepelnek. Január 17. és 19. éppúgy szóba jön, mint március 18. Honnan derül ki, hogy ezek közül melyik a valódi?

Ha nem tudod, hagyd, hogy Zsiga végigmondja a mondókáját. → **175**

Vagy ha most már te is tudod a megoldást, akkor a hónap és nap által kiadott számból vonjál le 50-et, és lapozz ahhoz a ponthoz, amennyi kijött (vagyis ha

szerinted január 16-án van a születésnap, az 0116–50=66, vagyis akkor a **66**-os ponthoz kell lapoznod).

38 – Csak az egyik igaz!? De vajon melyik? – varok a fejed.

– Hmm, hmm – mormogja Zsiga.

– Te bezzeg már tudod, merre kell menni! – vizslatod gyanakodva.

– Hát igen – vallja be.

– Akkor mondd már meg!

– Próbáld meg te is kitalálni! Ha nem megy, segítek, ígérem! Kezdd úgy, hogy mi van, ha az első, a Vihar lépcsős az igaz állítás. Lehet a másik kettő hamis? *(Használd nyugodtan a könyv végén lévő üres oldalakat a jegyzeteléshez!)*

1. Vihar lépcső: Rajtam sétálj tovább!

2. Meredek köz: Ne erre menj!

3. Szél utca: Ne a Vihar lépcsőn menj!

Mit válaszolsz?

- – Szerintem lehet. Az első igaz, és a másik kettő hamis. → **25**
- – Szerintem a második igaz, és a többi hamis. → **27**
- – Úgy jó, ha a harmadik igaz, és az első kettő hamis. → **30**
- – Fogalmam sincs, magyarázd el inkább! → **33**

39 Nem vagy hajlandó beletörődni, hogy bennragadtál. Megvizsgálod a kaput, hogy találsz-e rajta fogást. Csak a sárgaréz kilincs áll ki a tömör fából. Nagy nehezen, a kőfalhoz támaszkodva sikerül imbolyogva ráállnod, de a kapu olyan magas, hogy még így sem éred el a tetejét a kezeddal. Megpróbálsz felugrani, de lecsúszik a lábad a kilincsről, és fenékre huppansz.

– Mi történt? – érdeklődik Zsiga a túloldalról.

– Á, semmi – feleled bosszúsan. Feltápáskodsz, és megtapogatod a kőfalat a kapu mellett. Nagyon jó állapotban van, sehol egy kis lyuk vagy kiálló kődarab, amiben megkapaszzkodhatnál. Ezen a falon nem fogsz tudni átmászni.

- Mérgedben püfölni kezded a kaput? → 29
- Vagy felhívod a szüleidet, hogy jöjjenek érted? → 46

40 Elindultok felfelé a dombtetőre a Meredek közön.

– Miért is nem vittük haza a táskákat! – liheg Zsiga mögötted.

A délutáni tikkasztó melegben virágillat száll, és a kabócák halk ciripelését hozza felétek a szél, ahogy

sétálgattok a szépen gondozott kertek között. A dombtetőn magas kőfal állja utatok. Itt még sosem jártatok, pedig eddig azt gondoltátok, ismeritek a környéket. Balra a távolban megpillantjátok a kaput, és elindultok felé. Az öreg, mohás kövek mögül időnként márdárcsicsergés vagy kabóca neszezése hallatszik. Ahogy szótlanul, megilletődve lépkedtek egymás mellett, ráébredtek, hogy a város zajai teljesen eltűntek. A kapu elé érve már tökéletesen biztosak vagytok benne, hogy megtaláltátok Csend apó kertjének bejáratát.

– Azt hiszem, megérkeztünk.

Egy sóhajjal a kapu elé dobod az iskolatáskád. Zsiga is követi a példádát. A kapu dísztelen és tömör, itt sem láttok be a kertbe. Azért te benézel a kulcslyukon, de odabenn csak szürkéséget látsz. Zsiga megpróbálja óvatosan lenyomni az ódon sárgaréz kilincset. A kapu meg sem moccan.

– Meg kell tudnunk, hogy itt van-e Gerda. De hogyan? – fordul hozzád elveszetten Zsiga.

Mit javasolsz?

- Járjunk körbe a kőkerítés mentén, hátha találunk egy másik bejáratot! → 43
- Kiabáljunk Gerdának! → 49

41 – Tudsz valamit Elviráról? – kérded a tigris.
– De még mennyire! A kedvenc szolgám, mellesleg a kert urának, Árminnak a párja, a kert úrnője! Az egyetlen ember, akit Ármin el tud viselni. Különleges lány volt. Csak feküdt naphosszat a fűben, és bámulta, ahogy zörgeti a szél az ágakat. Vagy belelógatta a lábát a szökőkútba, és figyelte, ahogy körülúszkálják a halcskák. És sosem fázott meg, pedig vizes lett a lába. Kedvenc időtöltése volt, hogy izgalmas rejtvényeket talált ki Árminnak, itt a kertben. Most is megvan a legtöbb! Nagyon megszerettem, mikor ideköltözött, hozzám és Árminhoz. Mindig vakargatta a tokámat. Azt mondta, én vagyok a kedvenc cicája.

- Most még megkéred, hogy meséljen a kert uráról, ha még nem tetted volna? → **31**
- Vagy lassan továbbállsz? → **15**

42 – Nézd csak – magyarázza Zsiga a kerítésre mutatva –, először két csillag van, aztán szünet, majd egy, szünet, és végül három! Ha a csillagok segítenek továbbjutni, akkor ők a 213-as számot mutatják! Szerintem próbáljuk meg ezt a számmáron! → **213**

43 Megint megragadjátok a táskátokat, és elindultok körbe a kőkerítés mentén, hátha találtok

másik bejáratot, vagy csak egy alacsonyabb falszakaszt, ahol át tudtok mászni. Hosszasan sétáltok, a kert még nagyobbnak tűnik, mint ahogy elképzeltétek. Néhol egy-egy növény bújik ki a fal repedéseiből, máshol zöld moha lepi be az öreg köveket. Ám a fal mindenhol egyformán magas, így semmit sem tudtok meg arról, mi lehet odabenn. Mikor hosszú séta után visszaértek a kapuhoz, még azt sem sikerült megtudnotok, hogy áll-e egyáltalán ház a kertben. De meglepetésetekre a kapu résnyire nyitva van. → **52**

44 Beleteszed a tálba a citromot, és vársz. Hamarosan halk kattanás hallatszik, és mögötted a kőkerítésen kinyílik egy kis rejtekkajtó, melynek hátsó kőfalára aranyszínnel egy számot írtak: **0116**. Ezt gondosan feljegyzed, majd, mint aki jól végezte dolgát, elégedetten visszasétálsz az egyetlen átjárón a bejárat kapuhoz. → **60**

45 – Hátha jön valaki, aki beenged! – reménykedik Zsiga.

– Nem tűnt föl, hogy amióta itt vagyunk, senki sem járt erre? – kérded.

– Az lehet, de attól még jöhet valaki.

Csöndben ültök a fölétek tornyosuló kapu előtt. Az utca továbbra is teljesen kihalt, és egyre jobban izzadtok a délutáni napsütésben.

– Meddig üldögéljünk itt? – kérded csüggedten Zsigát.

– Amíg történik valami.

– És ha estig nem történik semmi? Hozhattam volna hálózást, ha tudom, hogy itt alszunk – bosszankodsz, amikor halk nyikordulás hallatszik mögületek. Egyszerre fordultok hátra. A kapu résnyire kitárult. → 52

46 Előkaparod a zsebedből a mobiltelefonodat, hogy megcsörgesd a szüleidet, de se kép, se hang. Próbálsz újraindítani, de az se sikerül.

– Már csak ez hiányzott! Akkor is szólni kéne anyuédnak! Zsiga, hé, Zsiga, hallasz? – hajolsz közel a tömör kapuhoz.

– Igen, itt vagyok – hallatsz egy izgatott hang.

– Neked működik a telefonod?

Halk kaparászás után Zsiga közli veled, hogy sajnos lemerült. Azt sem tudja, hány óra van.

– A fenébe! Akkor, légy szíves, menj vissza arra, ahonnan jöttünk, és hívd segítséget!

– Én nem emlékszem, merről jöttünk – hebegi Zsiga.

– Jaj, ne már! Biztos visszatálalsz!

– Olyan, mintha még sosem jártam volna erre! Vagy a domb változott meg, vagy mi kerültünk kívül téren és időn! De legalább mi itt vagyunk egymásnak! – vigasztal a barátod a kerítés túloldaláról.

– Na persze! Itt vagyunk egymásnak? Totál egyedül vagyok ide bezárva, te meg odakinn mászkálhatsz szabadon! Inkább találj ki valamit!

– Szerintem nézz körül benn, ha már ott vagy – javasolja Zsiga. – Addig itt maradok a kapu előtt, hátha újból kinyílik, és akkor utánad megyek. És keresd Gerdát, mert ketten talán könnyebben boldogultok. Jobb ötletem nincs.

Neked sincs. Jelen pillanatban Gerda nem érdekel különösebben, de elhatározod, hogy beljebb merészkedsz a titokzatos kertbe, hátha megtalálod a szabados utját. Ahogy megteszed az első lépést, halk puffanást hallasz magad mellett. A földön egy villogó, szögletes tárgy fekszik. Felemeled, de majdnem kiejted a kezedből, amikor Zsiga hangján megszólal.

– Hahó, nálam volt a walkie-talkie-m, mit szólsz? Hallasz?

– Igen, majdnem fejbe vágta veled – morgod bele a készülékbe, de igazából nagyon örülsz neki.

– Tudod, ez az, amit átalakítottam olyan kommandós módra! Nem kell nyomkodni, és én mindig hallok, mi történik! Így tudjuk tartani a kapcsolatot, ha távolabb kerülsz a kaputól, és segíték!

– Rendben! Kár, hogy a távirányító alakított beszélő kerti törpédet nem hoztad el, amivel a múltkor halálra rémítettél a szomszéd nénit!

Zsebre vágod a készüléket. Reménykedsz, hogy ezúttal nem fogy ki az elem. Lássuk, mit rejt Csend apó kertje! → 60

47 Jobbra indultok a Szél utcán, ami óvatosan emelkedik felfelé a domboldalon. Zsiga egyre lassabban megy.

– Na, mi van már? Nehéz a hátizsák? – szól sz hátra.

– Szeherintem rohossz irányba mehegyünk! – lihegi Zsiga, azzal lecövekel. Te is megállsz.

– Na ne! De miért csak most szól sz?

– Mert most gondoltam végig. Menjünk vissza az elágazáshoz, és nézzük meg újra azokat az utcatáblákat!

Vállat vonsz, és visszasétáltok a kereszteződésig. Ott megint elolvassátok a táblákat, és hogy csak az egyik útba igazítás igaz. → 38

48 Rövid gondolkodás után átlátod a feladatot, és megépíted a nagy kockát, mely 3 kocka széles, 3 kocka hosszú és 3 kocka magas. → 176

49 – Jó ötlet – helyesel Zsiga. – Megpróbálsz?
– Miért én? A te testvéred!

– Hát jó.

Zsiga hangja bizonytalanul száll a délutáni füledt csendben.

– Gerda, Gerda, ott vagy? Gerda!

– Hangosabban! – rivallsz rá. – Ezt még egy tücsök is túlharsozna!

– Oké! Gerdaaaaa!

– Gerda! – üvöltöd határozottan, mire pár rémült fekete madár röppen a magasba, majd néhány kör után visszaszáll a kert mélyére. Most mi legyen?

• Körbejárjátok a kőkerítést, hátha találtok egy másik bejáratot? → 43

• Vagy leültök a kapu elé, és vártok? → 45

50 Melyek ezek szerinted?

• Január és február? → 291

• Január és március? → 297

• Vagy mégis magyarázzon tovább Zsiga? → 37

51 Óvatosan leszedsz két citromot a fáról, és a tálba teszed. Meglepetésedre recsenés hallatsz, és az addig tartósnak tűnő tál darabokra törik. A citromok szétgurulnak. Ha szeretnél, magaddal vihetsz egyet, és a törött tál egy darabját is. Itt már nem tudsz mást

csinálni, így visszasétálsz az egyetlen átjárón a bejárati kapuhoz. → 60

52 – Menjünk be! – biztat Zsiga, de nem mozdul.
– Rendben, csak utánad – mosolyogsz, és nagyvonalúan intesz a kezeddél. Zsiga nyugtalanul néz rád.

– Nem mennél előbb te? – Nyel egyet, és halkán hozzát teszi. – Én félek.

– Hát jó, te nyuszi!

Te sem vagy épp nyugodt, de elhatározod, hogy példát mutatsz a barátodnak. Becsusszansz az ajtón. Egy apró kertben állsz, pontosabban egy magas bokrokkal körbevett, négyszögletes kis kertrészben. Hátrafordulsz, hogy hívd Zsigát, mikor látod, hogy a kapu becsapódik mögötted.

– Hé, Zsiga, mi a fenének csuktad be a kaput?

– Én nem csuktam be – hallatszík kintről Zsiga reszkető hangja. – Magától becsukódott!

– Akkor nyissuk ki!

Nekiveselkedtek, te belülről, ő kívülről, de hiába. A kaput mintha varázslat tartaná bezárva.

– A fenébe, már csak ez hiányzott! – rúgsz dühösen a kapuba.

– Te, Gerda ott van? – kérdi elhalóan Zsiga.

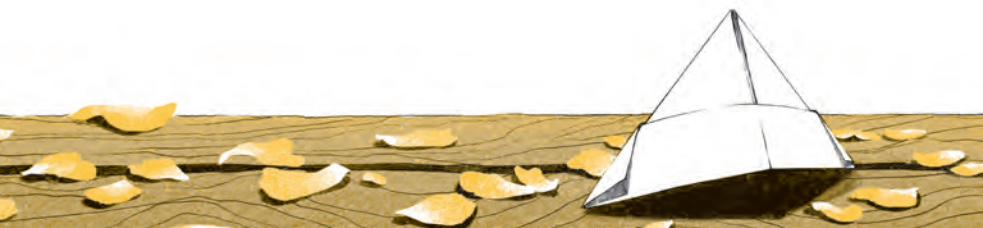
– Kit érdekel most Gerda?! Rám nem gondolsz? Hogy fogok kijutni? Különben is, neked kéne itt lenni, és keresni a nővéred! Ki akarok menni! Engedjenek ki! Mit teszel?

• Dühösen püfölni kezded a kaput? → 29

• Vagy megpróbálsz valahogy átmászni rajta? → 39

• Esetleg felhívod a szüleidet, hogy jöjjenek érted? → 46

53 A kiemelt ágyásba a virágokat szabályos alakzatokban ültették. Az így kialakult négyzeteket, téglalapokat apró, nyírt sövény választja el egymástól. Ahogy jobban megvizsgálod a növénykompozíciót, észreveszed, hogy az egyik szélső, hozzád közeli négyzetbe egy apró, faragott kőszobrot állítottak. Kiveszed, megforgatod a kezdedben, majd visszateszed a helyére. Annyit ki tudtál venni, hogy emberalakja van. Ekkor tűnik fel, hogy mögötte, az ágyás szélén kis kapu nyílik. Pont, mint a hátad mögött! Csak nem a kert növénytérképe fekszik előtted? És a szobor azt mutatja, hogy te hol állsz? Mindenesetre úgy döntesz, leskicceled, hátha utad során segítségedre lesz. *(A térképet megtalálsz a könyv első oldalán.)* Szerencsére mindig van a zsebedben egy jegyzetfüzet és egy ceruza! Erre a térképre később mindig ráírhatod, melyik

kertrészben mire bukkantál, kivel találkoztál (és azt is, hányas fejezetpontnál van egy kertrész – így később könyvebb lesz odalapozni, ha egy távoli kertrészbe szeretnél eljutni. A rajzon a bejárat 60-as számát be is jelöltük). Az átjárókat majd fel kell tüntetned rajta, mert azok sajnos nem látszanak. Ha tudod (vagy később kiderül), merre van észak, azt is jelöld be a kis térképen, így könnyebb lesz tájékozódnod!

Most, hogy ilyen fontos felfedezést tettél, mit csinálsz?

- Elolvasod a szöveget a kapu mellett a kőtáblán? → **64**
- Felemeled a rongyot a földről? → **73**
- Vagy ha már mindent megvizsgáltál, továbbmész? → **58**

54 Valóban ennyi kis kockalap van összesen, de ezek közül nem mindegyik világító, vannak feketék is! Csak a világítókat számold össze, és lapozz ahhoz a fejezetszámhoz!

Ha nem sikerült, lapozz ide! → **184**

55 Odamész a kapuhoz, és finoman megkopogtatod. – Hé, Zsiga! Ott vagy?

– Miért, hol lennék? – hallatszid barátod unott hangja. – Amúgy hívhattál volna walkie talkie-n is, ahelyett, hogy itt üvöltözöl.

– Oké, de így tudom biztosan, hogy nem mentél el, mert hallok a hangod a kapu mögöl – sóhajtasz megkönnyebbülten. – Történt valami odakinn? Láttál valakit?

– Á, a madár se jár erre – közli csüggedten Zsiga.

– Hát jó, akkor szia.

Lapozz az **58**-ra, és dönts el, merre mész tovább!

56 Hátha most sikerül továbbjutnod innen! Lenézel a lábad előtt fekvő lépkövekre, és ahogy korábban tetted, a megfelelőkre lépve végigugrabugralsz a tulipánok között, és megállsz a kapuban. → **298**

57 Odalépsz a különleges fácskához. A sárga gyümölcsök citromnak látszanak, és a levelek közt jókora tüskék nőnek girbegurba ágain. Alatta a tálon az alábbi feliratot olvasod:

Vigyázz, északra szörnyek!

Hány négylábú keveredett a kétlábúak közé?

Tégy annyi citromot ide!

Felnézel a fára. Úgy látod, a tüskék dacára óvatosan le tudsz tépni néhány citromot. Mit teszel?

- Tudod a megoldást, és letépsz annyi citromot? → **62**
- Nem tudod a megoldást, de ráteszel valamennyi citromot a tálra, hátha bejön? → **70**
- Esetleg megszámoznál a szörnyfejeket, ezért bekukucskálsz a sövényen lévő lyukon? → **65**
- Vagy megpróbálsz megtudni a szörnyek lábainak a számát, így lehasalsz a fűbe, és alul nézel át a szomszédba? → **74**

58 Sárga lett az orrod a virágportól? Ha igen, lapozz a **13**-ra!

Ha nem, innen a bejárati kaputól három irányba mehetsz tovább.

- Nyugatnak mész? → **80**
- Északnak tartasz? → **100**
- Keletnek indulsz? → **120**
- Vagy odamész a kapuhoz, és megszólítod Zsigát? → **55**

59 – Hé, Zsiga! – szólsz elhalóan.
– Mi van? – hallod Zsiga aggodalmas hangját. – Olyan furcsa a hangod! Csak nem történt valami Gerdával?

– Fenébe Gerdával – nyögöd bosszúsan. – Eltévedtem egy labirintusban, és valami sárga virág miatt majdnem otthagytam a fogam. És nem tudok már arra menni. Gerdát nem láttam.

– Jaj, de jó! Vagyis nem jó, de semmi baj! Fel a fejjel! Csak próbálkozz tovább, arra, amerre lehet menni! Biztos sikerülni fog!

– Hát jó. Na szia!

Most merre mész tovább?

• Északnak? → 100

• Nyugatnak? → 80

60 A kertrészletet, ahol állsz, három oldalról magas sövény szegélyezi. Mindegyikből nyílik egy szűk átjáró a szomszédos kertrészekbe. A negyedik oldalt kőfal határolja, itt van a nagy, tömör kapu, amin át bejöttél. A lábaid előtt kőszegélyű, négyzetes virágágyás emelkedik.

Ha már jártál itt korábban, lapozz az **58**-ra! Ha csak most érkezted a kertbe, olvass tovább!

Elhatározod, hogy mindent alaposan meg fogsz vizsgálni. Itt van előtted ez a színes virágágyás. Körülötte a földet mindenütt friss pázsit borítja. A hátad mögött, a kapu mellett a falon egy kőtáblát pillantasz

meg. Az ágyás túloldalán pedig egy fehér rongy van a földre dobva. Mit teszel?

• Megvizsgálod a virágágyást? → 53

• Elolvasod a szöveget a kőtáblán? → 64

• Felemeled a rongyot a földről? → 73

61 Ahogy ráhuppansz a lépkőre, az villámgyorsan süllyedni kezd. Még mielőtt bármit is csinálnál, eltűnsz a tulipánok között. Az illatuk teljesen elbódít, és mintha nem lenne alattuk semmi! Úgy érzed, csak zuhansz és zuhansz. Aztán fény csillan, és hirtelen egy puha, meleg kéz szorítja meg a karod.

– Jól vagy? – hallod Zsiga hangját egészen közelről.

– Te meg hogy kerülsz ide? – dörzsölöd a szemed.

– TE hogy kerülsz ide? És hova tűnt Csend apó kertje?

Körül nézel. Teljesen besötétedett, csak az utcalámpák pislákolnak. Az egyik közeli lámpa fénye vakított el. Csend apó kertjének nyoma sincs, körülöttetek csak a jól ismert modern villák gubbasztanak a csillagos égbolt alatt. Kalandod itt véget ér.

62 Hány citromot szedsz le a fáról, és teszel a tálba?

- 1-et? → **44**
- 2-t? → **51**
- 3-at? → **68**
- Vagy mégis segítséget kérsz Zsigától? → **84**

63 A folyosó hamarosan jobbra fordul, majd pár lépés után újra jobbra. Ezután egyenesen halad a sövényfalak között, majd egy hirtelen bal kanyarral átlépsz egy átjárón, és egy eddig ismeretlen kertrészben találsz magadat. → **122**

64 A kőtáblához közel lépve az alábbi szöveget olvasod:

Vállat vonsz. Fene akart ismeretlen pázsitokon járni. Csak jó lenne kijutni innen, lehetőleg Gerdával együtt. Most mit teszel?

- Megvizsgálod a virágágyást? → **53**
- Felemeled a rongyot a földről? → **73**
- Vagy ha már mindent láttál, továbbmész? → **58**

65 Benézel a lyukon. Odabenn nagy testek mozognak, topognak, és ezzel úgy felkavarják a port, hogy alig tudod kivenni a formájukat. Ennek ellenére sikerül összeszámolnod a fejeket – összesen **7-et**.

- Most a sövény alatt is bekukucskálsz (ha még nem tetted volna)? → **74**
- Vagy megnézed közelebbről a fát, és alatta a tálat? → **57**
- Ha már megnézted, és most már tudsz mindent, citromokat pakolsz a tálba? → **62**
- Vagy mindent láttál, de fogalmad sincs, hány citromot tegyél a tálba? → **84**

66 Odalépsz a kapun lévő számzárhoz, és lassan eltekered a tekerentyűket. Beállítod a január 16-ot, vagyis a 116-ot, és lélegzet-visszafojtva lenyomod a kilincset. Az ajtó nem enged, viszont közvetlenül melletted recsegés-ropogást hallasz. Ajjaj, rossz kódot választottál! A griffek körül ragyogó világosság támad, amint kiszabadulnak kőpáncéljukból. Az egyik már a szárnyát próbálgatja, míg a másik a csőrével a fejedre koppant. Már csak a nagy fényességet látod... → **119**

67 Odalépsz a kapun lévő számzárhoz, és lassan eltekered a tekerentyűket. Beállítod a január 17-et, vagyis a 117-et, és lélegzet-visszafojtva lenyomod a kilincset. Az ajtó nem enged, viszont közvetlenül melletted recsegés-ropogást hallasz. Ajjaj, rossz kódot választottál! A griffek körül ragyogó világosság támad, amint kiszabadulnak kőpáncéljukból. Az egyik már a szárnyát próbálgatja, míg a másik a csőrével a fejedre koppant. Már csak a nagy fényességet látod... → **119**

68 Megpróbálsz leszedni 3 citromot a fáról. Hiába ügyeskedsz, a harmadiknál az egyik tüske megszúrja az ujjad. Bosszankodva rádobod a citromokat a tátra, mire az megreccsen, és darabokra törnek. Hát, ennél azért tartósabbnak tűnt! A **citromok** szétgurulnak. Ha szeretnél, magaddal vihetsz egyet, esetleg **a törött tál egy darabját is**. Itt már nem tudsz mást csinálni, így visszasétálsz az egyetlen átjárón a bejárati kapuhoz. → **60**

69 Odalépsz a kapun lévő számzárhoz, és lassan eltekered a tekerentyűket. Beállítod a január 19-et, vagyis a 119-et, és lélegzet-visszafojtva lenyomod a kilincset. Az ajtó nem enged, viszont közvetlenül melletted recsegés-ropogást hallasz. Ajjaj, rossz kódot választottál! A griffek körül ragyogó világosság támad, amint kiszabadulnak kőpáncéljukból. Az egyik már a szárnyát próbálgatja, míg a másik a csőrével a fejedre koppant. Már csak a nagy fényességet látod... → **119**

70 – Hé – hallod Zsigát a távbeszélőben, mikor épp a citromokért nyúlsz –, hallottam ám, hogy motyogtál valamit kétlábú meg négy lábú szörnyekről! Utánanéztél? Megszámoltad már a fejeket és a lábakat?

- Még nem? → **71**
- Már igen, de nem tudod, mit kezdjél ezzel? → **84**
- Neked mindegy, ráteszel valamennyi citromot a tátra, aztán majdcsak lesz valami... → **62**

71 – Akkor számold! Van valami lyuk a sövényen, amin át meg tudod lesni azokat a szörnyeket?
– Aha – feleled. – Kettő is, egy alul, egy felül.
– Remek – nyugtázza Zsiga elégedetten a válaszd. – Akkor a felső lyukon átnézve számold meg, hány fejet látsz, alul átnézve pedig figyeld meg a lábakat.

Bekukucskaész mindkét résen. Összesen **7 fejet és 16 lábat** számolsz meg. Szerencsére ezek nem egy lényhez tartoznak, hanem néhány kétlábú és pár néglábú állathoz. Na de melyikből mennyi van?

- Ez alapján tudod, hány néglábú van, és annyi citromot teszel a tálba? → **62**
- Vagy nem tudod, hogyan kezdj hozzá a gondolkodáshoz? → **84**

72 – Valóban! Úgyesen gondolkodsz! Jutalmul gyere ide a tálamhoz!

– Ugye nem akarsz mégis megenni? – kérde gyanakodva.

– Á, dehogyl! – ásít a tigris lustán. – Csak gyere ide, és fordítsd meg!

Odalépsz, felemeled és megfordítod a tálát. Az aljára aranybetűkkel a következő számokat írták: **0418**.

– Jegyezd csak föl, később fontos lesz! – javasolja a tigris. – Talán már rájöttél, hogy gyűjtened kell ezeket az arany számokat! Tíz van elrejtve belőlük a kertben, és mindet meg kell találnod, hogy bejuthass a házba! Remélem, sikerrel jársz! – Azzal nagyot nyújtózik, busa fejét a lábára hajtja, és lehunyja a szemét.

Te pedig körülnézel, hogy merre menj tovább.

- Északnak? → **129**
- Délnek? → **60**
- Keletnek? → **150**

73 Megkerülsz az ágyást, és odalépsz a földre ejtett rongyhoz. Egy **fehér textilzsebke** az, körben kék mintával, sarkán egy hímzett G betűvel. Óvatosan, a sarkánál fogva felemeled, hátha valaki már használta. Meglepődve látod, hogy alatta egy lapos kő fekszik, amire egy nyilat rajzoltak, és ráírták, hogy ÉSZAK. A nyíl pont a kaputól elfele mutat. Kikiabálsz Zsigának.

– Figyu, a Gerdának nem volt egy textilzsepeje? G betűvel?

– De – hallod a barátod izgatott hangját. – Most, hogy itt a pollenszezon, állandóan abba fújja az orrát! Miért?

– Itt van a kezemben! A földön találtam – számolsz be Zsigának.

– Akkor Gerdának is a kertben kell lennie! Ígérd meg, hogy megtalálsz!

– Jó, oké, persze! Na, megyek! Most mit teszel?

- Megvizsgálod a virágágyást? → **53**
- Elolvasod a szöveget a kőtáblán? → **64**
- Vagy ha már mindent láttál, továbbmész? → **58**

74 Lehasalsz, és átkukucskálsz a sövény alatt. A szűk nyíláson át így lentről csak lábakat látsz, amik már teljesen kitaposták a fűvet. Némelyik csak áll, másik toporog, sőt, pár rúg, nagy port kavarva. A nehézségek ellenére sikerül összeszámolni őket: **16 láb** van odabenn.

- Most még a feljebb lévő lyukon is bekukucskálsz (ha még nem tetted volna)? → **65**
- Vagy megnézed közelebből a fát, és alatta a tálát? → **57**
- Ha már megnézted, és most már tudsz mindent, citromokat pakolsz a tálba? → **62**
- Vagy mindent láttál, de fogalmad sincs, hány citromot tegyél a tálba? → **84**

75 Búcsút intesz a kedvesen csobogó szökőkútnak, és újra belépsz a labirintusba. Visszafelé már sokkal könnyebben megtalálsz a helyes utat, így rövid kanyargás után újra a kert bejáratánál állsz. → **58**

76 Jobbra indulsz a járatban, de a folyosó pár lépés után balra kanyarodik. Ahogy lépsz egyet, észreveszed, hogy a lábad alatt élénksárga virágok nyílnak furcsa alakzatban. Bódító illatuk egészen

elkábít. Lehajolsz, hogy jobban megnézd őket, és közben egyre gyengébbnek érzed magad. Szemedre köd száll, **orrod sárga lett** a virágportól. Lefekszel a földre a virágok közé, és lassan minden elhalványul... → **121**

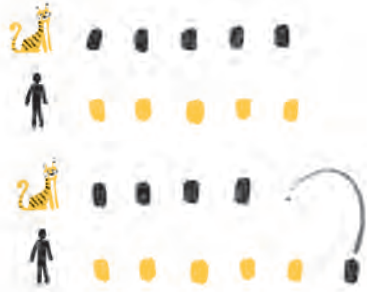
77 A citromfa környékén semmi sem változott. Úgy döntesz, megfordulsz, és visszamész az átjárón a bejárati kapuhoz, ahonnan érkezted. → **60**

78 – Tízet! – feleled határozottan.
– Jól meggondoltad? – fordul feléd a tigris.
– Hát, talán – bizonytalankodsz. Ekkor sercegést hallasz a walkie-talkie-ban.

– Hé, én vagyok, Zsiga! Várj egy kicsit! Gondolj bele, ha, mondjuk, mindkettőtöknek 30 bolhája van, és ő odaad neked 10-et, akkor neki 20 marad, te meg a 30 mellé még kapsz tízet, így neked 40 lesz! Vagyis ha 10-et ad át, akkor neked 20-szal lesz több! Tudod már, hogy mennyit kell átadnod, hogy csak 10-zel legyen több?

- Igen, 5-öt! → **72**
- Igen, 20-at! → **87**

79 Szerencsésen megérkezel az R betűs kőre. Innen hova tovább?

- Az előtted lévő I-re? → **88**
- Vagy a következő E-re? → **61**
- Esetleg a harmadik F-re? → **90**

80 Ahogy belépsz, látod, hogy a kert egyik sarkába érkeztél, mert kétoldalt kőfal váltja fel a sövényt. Előtted egy girbegurba fácska áll. A késő délutáni nap rózsásra festi sárga gyümölcsöktől roskadozó ágait. A fa alá egy tálat tett valaki. Más átjárót nem látsz, csak azt, amin át bejöttél.

Ha jártál már itt, lapozz a **77-re!** Ha még nem, olvass tovább!

Tőled jobbra, az északi sövényfal mögötti ismeretlen kertecskében még nem jártál. Oda nem nyílik átjáró, de alul ritkás a bokor, olyan, mintha valaki átrágt

volna magát rajta. Kicsit feljebb, szemmagasságban egy lyukat veszel észre, amin át lehet kukucskálni. A sövény mögül fura toporgó, fújtató hangok hallatszanak, mintha nagy állatokat zártak volna be oda. Mit teszel?

- Megnézed közelebbről a fát, és alatta a tálát? → 57
- Bekukucskálsz a sövényen lévő lyukon? → 65
- Lehasalsz a fűbe, és alul nézel át a szomszéd-
ba? → 74

81 – Macskaalmot? Még hogy macskaalmot! – mor-
dul fel a tigris. – Csak egy elpuhult négylábúnak
van szüksége ilyesmire! Egy igazi vadállat nem használ
almot, pláne nem egy kertben élő vadállat! – Lassan
elpárolog a dühe, és barátságosabb hangon folytatja. –
De ha érdekel a téma, én apró gödröket ások, és abba
végzem a dolgom, aztán betemetem – mutat egy jó-
kora foltra a földön, ahol hiányzik a fű. Titkon örülsz,
hogy ezt korábban nem vetted észre, és nem kezdted el
kutatni ott valami elásott kincs után...

Mit kérdezel még a tigristől?

- Tudja-e, kié ez a kert? → 31
- Ha hallottál vagy olvastál Elviráról, megkérdezed,
ki ő? → 41

82 – Hát jó, csak gyorsan! – sipítja Teréz.
– Szia, Gerda! Még valamiben elakadtam, tudsz
segíteni?

– Persze! Miben? – érdeklődik Gerda.

- Eltört a citromos tál, és nálad van egy darabja? → 244
- Vagy nem sikerült átjutnod a labirintuson, és sárga
lett az orrod a virágportól? → 246
- Nem tudtad megszerezni az összes kristályt az
Önfegyelem taván? → 254
- Esetleg nyelvet nyújtott rád a hatalmas kőarc?
→ 252
- Vagy ezek közül egyik sem történt meg veled?
→ 262

83 – Hát jó. – Megvakarja a fülét, majd sóhajt. –
Tudod, miért vakartam meg a fülem?

– Mert viszket? Ez már a rejtvény volt?

– Még nem. De igazad van, viszket. Sajnos kicsit
bolhás vagyok. Most tegyük fel, hogy te is bolhás
vagy...

– De én nem! – kapod fel a vizet. – És különben is,
az állatok bolhája más, mint az embereké!

– Azt mondtam, tegyük fel! Szóval ezt csak el-
képzeljük – közli határozottan a tigris. Bólintasz. –
Szóval tegyük fel, hogy ugyanannyi bolha van

a bundánkban. – Már épp tiltakozni akarsz, hogy neked nincs bundád, de a tigris egy szemvillanással leszerel. – Azt mondd meg nekem, hogy hány bolhát kellene odaajándékoznom neked, hogy 10-zel több bolhád legyen, mint nekem?

Elgondolkozol a feladaton. Mit válaszolsz?

- 5-öt? → **72**
- 10-et? → **78**
- 20-at? → **87**
- Fogalmad sincs, így inkább segítséget kérsz Zsigától a walkie-talkie-n? → **91**

84 – 7 fejet és 16 lábat számoltál össze ugyebár. Az hány lényhez tartozik?

– Hát tartozhat egy hétfejű, tizenhat lábú szörnyhöz – veted fel.

– De tudjuk, hogy két- és négylábú egyfejűek vannak benn...

– Akkor 7 lényhez tartoznak, ha 7 fejük van – feleled rövid gondolkodás után.

– És ha mind a 7 kétlábú, akkor hány lábat kéne látnod alul?

– 14-et – jelented ki. – De 16 lábat számoltam!

– Eszerint biztos van köztük négylábú – fejtegeti tovább Zsiga. – Kettővel több láb van a kelleténél. Akkor adjuk oda ezt a plusz két lábat az egyik kétlábúnak! Akkor ő most hány lábú lesz?

– Két lába volt, meg most kapott még kettőt... akkor négylábú!

– Tehát a 7 lényünk közül egy négylábú lett. A többi hat maradt kétlábú. Leellenőrzöd?

– Hmmm... 6 kétlábú van, az 12 láb, és 1 négylábú, az 4 láb, akkor az összesen 16 láb és 7 fej. A tálra annyi citrom kell, ahány négylábú van a csordában, szóval akkor 1. → **62**

85 Ahogy ráhuppansz a lépkőre, az villámgyorsan süllyedni kezd veled. Még mielőtt bármit is csinálhatnál, eltűnsz a tulipánok között. Az illatuk teljesen elbódít, és mintha alattuk nem lenne semmi! Úgy érzed, csak zuhansz és zuhansz. Aztán fény csillan, és hirtelen egy puha, meleg kéz szorítja meg a karod.

– Jól vagy? – hallod Zsiga hangját egészen közelről.

– Te meg hogy kerülsz ide? – dörzsölöd a szemed.

– TE hogy kerülsz ide? És hova tűnt Csend apó kertje?

Körül nézel. Teljesen besötétedett, csak az utcalámpák pislákolnak. Az egyik közeli lámpa fénye vakított el. Az ódon kertnek nyoma sincs, körülöttetek csak a jól ismert modern villák gubbasztanak a csillagos égbolt alatt. Kalandod itt véget ér.

86 – Hát évekig senki sem, de tegnap kivételesen erre járt egy lány. Nagy mostanában a forgalom!

Ez csak Gerda lehetett! A nyomában vagy!

– És az a lány meg tudta fejteni a rejtvényedet? – kíváncsiskodsz.

– De meg ám! Egy pillanat alatt.

– Akkor én is megpróbálom.

- Előtte még megkérdezed, mik azok a furcsa hangok a nyugati sövényfal mögött? → **103**

- Vagy megkéred, mondja el a rejtvényt? → **83**

87 – Húszat – jelented ki.

– Nem lesz az túl sok? – csóválja a fejét a tigris. Elbizonytalanodsz, mire Zsiga bejelentkezik a walkie-talkie-n.

– Várj, inkább úgy gondolkodj, hogy ha, mondjuk, mindkettőtöknek 40 bolhája van, és ő odaad neked 20-at, akkor neki 20 marad, te meg a 40 mellé még kapsz húszat, így neked 60 lesz! Vagyis ha 20-at ad át, akkor neked 40-nel lesz több! Pedig csak 10-zel több kéne! Tudod már, ahhoz mennyit kell átadnia?

- Igen, 5-öt! → **72**

- Igen, 10-et? → **78**

88 Ez semmiség, hisz az I itt van melletted. Lazán átlendülsz, de megbotlasz, és egy pillanatra elveszted az egyensúlyod! Majdnem a vadul hullámozó tulipánok közé zuhantál! Csak hullámozzanak, belőled nem kapnak! Melyik lépkő lesz a következő?

- Az előtted lévő E? → **61**

- A második F? → **90**

- Vagy a legtávolabbi, az A? → **96**

89 A tigris felsóhajt, nagyot nyújtózik, kinyitja a fél szemét, és egyenesen rád néz.

– Gyere nyugodtan közelebb, kedves vendég!

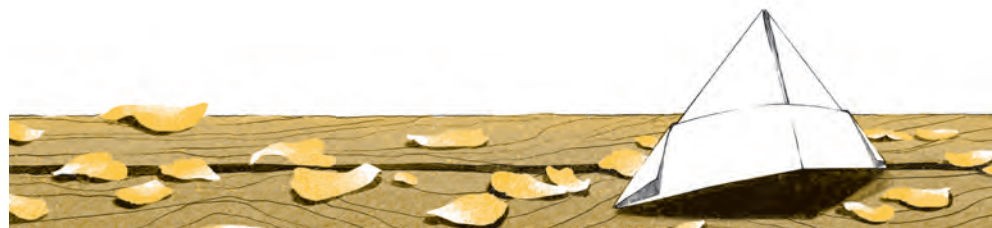
Reszketve kikukucskálsz a sövény mögül.

– No gyere, csak bátran, szelíd tigris vagyok, és tele a hasam.

– Akkor miért menjek közelebb? – firtatod. – Ha nem akarsz megenni, távolról is beszélhetünk.

– Igen, de így rosszul hallak, kicsit süket vagyok. Szóval van egy rejtvényem, amit fel kell adnom az erre tévedőknek. De mivel szinte sosem jár erre senki, állandóan alszom. Csoda, hogy rád felébredtem.

Kicsit közelebb lépsz hozzá, mert tényleg szelídnek látszik.

- Megkéréd, mondja el a rejtvényt? → **83**
- Vagy érdeklődsz, hogy előtted mikor járt erre valaki? → **86**
- Esetleg megkérdezed, mik azok a furcsa hangok a nyugati sövényfal mögött? → **103**

90 Ahogy az F-en egyensúlyozol, már ellátsz az északi sövényfalban megbúvó apró kapuig. Nincs messze a cél, hamarosan ott leszel! Melyik be-tűre ugrasz?

- A következő A-ra? → **96**
- Vagy az utána jövő F-re? → **298**
- Esetleg a harmadik U-ra? → **61**

91 – Várj egy kicsit, mindjárt visszajövök! – fordulsz a tigrishez, majd kicsit távolabb lépsz, elfordulsz, és előveszed a walkie-talkie-t.

– Hé, Zsiga, itt van egy bolhás tigris, aki azt akarja, hogy nekem 10-zel több bolhám...

– Tudom, hallottam a feladatot – közli Zsiga.

– És mi a megoldás?

– Kezdj úgy gondolkozni...

– Nem mondanád rögtön a helyes választ? – kérded bosszúsan.

– Nem. Szóval gondolkozz valódi számokkal. Mondjuk, mindkettőtöknek 10 bolhája van, és a tigris átad neked 1-et. Így neki 9 lesz, neked meg 11. Vagyis ha 1 darab bolhát ad át neked a tigris, neked 2-vel lesz több. Pont kétszer annyival, mint amennyit adott. Ahhoz, hogy 10-zel legyen több bolhád, hányat kell átadnia?

- 5-öt? → **72**
- 10-et? → **78**
- 20-at? → **87**

92 A G betűs lépkövön landolsz. Teljesen stabil, meg sem inog. Mehetsz tovább! Melyik kőre ugrasz legközelebb?

- Az előtted lévő O-ra? → **96**
- Vagy az utána következő P-re? → **85**
- Esetleg a harmadik R-re? → **79**

93 Megpróbálsz újra elosonni az alvó tigris mellett, de az egyszer csak megszólít.

– Hová, háová?

Ettől azonnal a földre gyökerezik a lábad, és reszketve fordulsz az óriási tarka macska felé.

– No, ne izgulj, én házi kedvenc vagyok, emberi kézhez szokott, szelíd tigris.

– És mi-mit csinálsz eb-ebben a kertben? – dadogod.

– Van egy rejtvényem, amit fel kell adnom az erre tévedőknek. De mivel szinte soha senki sem jár erre, állandóan alszom. Csoda, hogy rád felébredtem.

A tigris tényleg ártalmatlannak látszik, így lassan megnyugszol.

- Megkéred, mondja el a rejtvényt? → **83**
- Vagy érdeklődsz, hogy előtted mikor járt erre valaki? → **86**

- Esetleg megkérdezed, mik azok a furcsa hangok a nyugati sövényfal mögött? → **103**

94 Ahogy belépsz, szinte nekimesz szemben a sövényfalnak, de balra továbbvezet az út. Pár lépés után a folyosó jobbra kanyarodik, és egy újabb elágazáshoz érsz.

- Mehetsz tovább egyenesen. → **107**
- Vagy fordulhatsz jobbra. → **118**

95 – Azt hallottam, te valami kulcsot rejtegetsz – pedzegeted.

– És ezt honnan veszed? – borzolja fel a szőrét bárátságatlanul a tigris.

– És állítólag örülnél egy kis tigriscsemegének! Amit ha megkapsz, ideadod a kulcsot!

– Miért, nálad van ennivaló? – kérdi mohón a bestia.

Előhúzd a táskádból a kerek fémdobozt, a sündiszóval a tetején. A tigris szeme felcsillan. Kinyitod a dobozt, és kiszórsz némi finomságot a tányérjára. A tigris egy nyalintással eltünteti, majd behunyt szemmel hosszasan ropogtatja a falatkákat. Végül nyel egy nagyot, és elégedetten feléd fordul.

– Pont, mint amikor Elvira kényeztet! Szóval a kulcsot akarod?

Bólintasz. Erre őkelme kibányászik a bundájából egy apró aranykulcsot, és feléd löki.

– De vigyázz rá, mint a szemed fényére! Ez a kulcs nyitja a kaput, ami a házhoz vezet. Én őrzöm Elvirának, de most kölcsönadom neked.

Elteszed az **aranykulcsot**, majd elbúcsúzol a tigristől, és továbbálsz. → **15**

96 Ahogy ráhuppansz a lépkőre, az villámgyorsan süllyedni kezd. Még mielőtt bármit is csinálhatnál, eltűnsz a tulipánok között. Az illatuk teljesen elbódít, és mintha alattuk nem lenne semmi! Úgy érzed, csak zuhansz és zuhansz. Aztán fény csillan, és hirtelen egy puha, meleg kéz szorítja meg a karod.

– Jól vagy? – hallod Zsiga hangját egészen közelről.

– Te meg hogy kerülsz ide? – dörzsölöd a szemed.

– TE hogy kerülsz ide? És hova tűnt Csend apó kertje?

Körül nézel. Teljesen besötétedett, csak az utcalámpák pislákolnak. Az egyik közeli lámpa fénye vakított el. Az ódon kertnek nyoma sincs, körülöttetek csak a jól ismert modern villák gubbasztanak a csillagos égbolt alatt. Kalandod itt véget ér.

97 Beszéltél korábban a tigrissel? Ha még nem, lapozz a **93**-ra!

Ha már igen, és most még valamit szeretnél kérdezni tőle, lapozz a **116**-ra!

Egyébként ugyanott találsz, ahol korábban, mély álomba merülve. Nem szeretnéd megzavarni, így halk léptekkel elsétálsz mellette, és továbbmész valamelyik irányba.

• Északnak? → **129**

• Délnek? → **60**

• Keletnek? → **150**

98 Rövid séta után a folyosó véget ér, innen csak visszafordulni tudsz. Elindulsz vissza a kőfal mentén, és visszaérsz a korábbi elágazáshoz, ami most a jobb oldaladon van.

• Arra mész? → **94**

• Vagy tovább egyenesen? → **102**

99 – Persze, szívesen elmondom – feleli Ármin.
– Elvira mindennap elmegy a városba, mindig ugyanoda. A Délibáb és a Vasló utca sarkán, a sötét téglás ház előtt találkoztunk mindig, amikor fiatalok voltunk. Talán most is rám vár ott. Egy idő után

mindig érte küldöm az egyik galambot, aki visszavezeti a kertünkbe. Mikor hazaér, mindig úgy megőrül nekem. Azt mondja, engem keresett, de sehol sem talált. Bár egyre kevesebb dologra emlékszik, szerencsére engem nem felejtett el. → 300

100 Egy üres kertrészbe érte, amit minden oldalról sövényfal határol. Halk horkolás hallatszik, és a dús pázsiton egy nagy színes folt terül el. Az szuszog.

Ha jártál már itt, lapozz a 97-re! Ha még nem, olvas tovább!

Lábujjhegyen közelebb mész, és döbbsen látod, hogy egy alvó tigrisbe botlottál. Előtte jókora üres tál. A hatalmas állat kiterülve hortyog, de most mintha megérezte volna a jelenlétet, mozgolódni kezd. Északnak és kelet felé nyílik egy-egy újabb kijárat. Nyugatra nincs átjáró, de furcsa fújtató, toporgó hangok hallatszanak a sövény mögül. Mit teszel?

- Gyorsan átszaladsz az északi átjárón, mielőtt a tigris felébred? → 129
- Vagy a keletit választod? → 150
- Vagy úgy gondolod az üres tál alapján, hogy teli a hasa, és a sövényben elrejtőzve megváró, mi történik? → 89

101 Beleturkálasz a bambuszrúddal a kőszobor szájába, hátha valahogy ki tudod piszkálni a golyót. De hiába próbálkozol, sehogy sem sikerül. Ha nálad lenne a kedvenc ragasztód, most bekenhetnéd vele a botot, de amióta egyszer kifolyt egy teljes tubus a hátizsákodba, nem hordod magadnál. Úgy döntesz, megpróbálkozol a fekete rúddal is, hátha... → **112**

102 Egyenesen haladsz tovább a kőfal mentén. A folyosó hamarosan jobbra kanyarodik, és pár lépés után átjáró nyílik balra. Mikor kinézel, látod, hogy a kert bejáratí részéhez értél vissza.

- Elhagyod itt a labirintust, és megpróbálsz később újra, ha már tudod az utat? → **58**
- Vagy továbbmész egyenesen a folyosón? → **115**

103 – Az ott egy elzárt kertész, ott gyűjtik a szörnyeket – feleli egykedvűen a tigris. – Sajnos a kétlábúak közé valószínűleg négy lábúak is keveredtek, így most elég rossz a hangulat. Szerencsére nem tudnak kijönni, így nem aggódom miattuk.

Úgy döntesz, hogy ha egy tigris nem aggódik, akkor te sem fogsz.

- Megkérdezed még, hogy előttd mikor járt erre valaki? → **86**
- Vagy megkéred, mondja el a rejtvényt? → **83**

104 Odalépsz a hatalmas kőarc mellé, leguggolsz, és lassan, óvatosan beledugod a kezéd a szájába. Ujjaid vége hozzáér egy nyomógombhoz, és halk kattantást hallasz. Rémműlten kirántod a kezéd, nehogy a szobor leharapja, de semmi ilyesmi nem történik. Sőt, más se. Mindössze annyit hallasz, mintha valami hosszasan gurulna a kőfej belsejében, majd egy koppanással leérkezne valahova a szájába. Újra óvatosan benyúlsz, ezúttal egész mélyre, le a torkába, és az ujjaid végével egy golyót tapintasz ki. Próbálsz valahogy kigurítani, de csak körben forog. Ez így nem fog menni, muszáj lesz kipiszkálni valahogyan.

- Megpróbálsz egy bambuszrúddal (ha van nálad)? → **101**
- Vagy a fekete, szemekkel díszített rúddal, amit a tengerimalacoktól kaptál? → **112**

105 Végül is mi baj érhetne egy sövénylabirintusban – nyugtatod magad, és gyanakodva

pillantgatsz jobbra-balra. A két út teljesen ugyanolyannak tűnik. Merre indulsz?

- Jobbra? → 124
- Balra? → 115

106 Reméled, hogy Zsiga nem bóbiskolt el, így halkán szólogatni kezded.

- Zsiga, Zsiga, hé!
- Mi az? – hallod barátod élénk hangját.
- Tudod, milyen állat az, aminek olyan sasfeje van, a teste meg olyan, mint az oroszláné, és szárnyai vannak?
- Olyan állat nincs – feleli határozottan Zsiga.
- Akkor a rajzoló csak odafirkantott valamit? – puhatólózol.
- Úgy értettem, az igazi állatok közt nincs olyan. De a mítoszokban van. A gazdagság őrzője. Az istenvilág védelmezője. A...
- Nyögöd már ki! – kezded elveszíteni a türelmed.
- A griff!
- Na végre, köszi, Zsiga! → 219

107 Pár lépés után észreveszed, hogy zsákutcába kerültél. Visszafordulsz, és rögtön visszaérsz az előző kereszteződéshez.

- Most továbbmész előre? → 114
- Vagy balra fordulsz? → 118

108 Dél felé haladsz a bambusznádrengetegben. Rövid séta után sövényfalnak ütközöl. Bár átjárót itt nem találsz, de szerencsére egy meredek falérrára bukkansz. A létra egy kisebb kilátóba vezet. Ha már nem tudsz átjutni a tőled délre fekvő kert-részbe, legalább átkukucskálhatsz! Hátha a magasból belátod majd az egész kertet, és talán a benne rejtőző házat is megtalálod! Lelkesen felkapaszkodsz, de sajnos akkorára nőttek a bambuszok, hogy odafentről csak a tőled délre eső kertrészt látod. Ami nem más, mint egy labirintus! Így, felülről persze könnyű megtalálni a helyes utat, ami átvezet rajta, de ha az ember benne van, akkor nem ilyen egyszerű a helyzet. Igyekszel megjegyezni a helyes utat (rajzold le a *labirintust* a jegyzetlapodra). Azt is megfigyeled, hogy két zsákutcában sárga virágokból egy ábra van kirakva. Jobban megnézve a virágok egy koponyát formálnak. Talán nem véletlenül. Jobb lesz nem eltévedni!

Mikor mindent alaposan megjegyeztél, lemászol a létrán, és visszatérsz a bambuszerdőben a kereszteződésig. Most melyik utat választod?

- Északnak tartasz? → **126**
- Keletnek mész? → **160**
- Nyugatnak indulsz? → **133**

109 Odaállsz szorosan az óriási kőarc elé, széttárod a karodat, és két ujjadat egyszerre bedugod a két szemébe. Az üregekben egy-egy nyomógombot találsz. Ahogy hozzájuk érsz, benyomódnak. Halk kattanás hallatsz, majd egy reccsenés, és a szobor szájából kimozdul egy könyelv. Lehajolsz, és megnézed. A nyelv teljesen elzárja a száját, és se kijebb húzni, se visszatolni nem tudod. Ekkor a nyelven egy bevésett feliratot veszel észre: „Nem nyert”. Vállat vonsz, és inkább továbbindulsz erről a nyomasztó helyről. Merre mész?

- Nyugatra? → **129**
- Keletre? → **200**
- Délre? → **150**

110 Úgy véled, a kőszobor nem fogja megenni ezeket a finom süteményeket, jobb helyük lesz nálad. Óvatosan felemeled őket, és közben figyeled a kőarcot, hogy megharagszik-e. Semmi sem történik. Az egyik sütinék beleharapsz a sarkába, és továbbra is várakozóan fürkészed a szobrot. Szerencsére ez sem zavarja, így jóízűen elmajszolod a finomságot, majd még egyet. Aztán arra gondolsz, hogy három a magyar igazság, és a harmadikat is elfogyasztod. Már nagyon

éhes voltál. A maradék **7 süteményt** elteszed nehezebb pillanatokra. Utána eldöntöd, merre indulj tovább.

- Nyugatra? → **129**
- Keletre → **200**
- Délre? → **150**

111 Abban bízva, hogy jól megjegyezted a labirintuson átvezető utat, bátran elindulsz.

- Balra mész? → **115**
- Vagy jobbra? → **124**

112 Fogod a furcsa fekete rudat, és bedugod a hatalmas kőszájba. Váratlanul egy koppanást hallasz, és a rudat nehezebbnek érzed, mintha valami ráragadt volna. Kihúzkod, és csodák csodája, egy fémgolyó van rátapadva! Tehát a fekete rúd mágnes! Megvizsgálod az új szerzeményed. A golyóra aranyszínnel egy számot festettek, amit gyorsan fel is jegyzel: **0421**.

Mást már nem találsz itt, ezért folytatod az utadat. Merre mész?

- Nyugatra? → **129**
- Keletre? → **200**
- Délre? → **150**

113 Fogod a fekete rudat, és óvatosan hozzáérinted a hatalmas kőarc kígyóként tekerdő szakállához. Mikor semmi sem történik, lassan mozgatod az arcon a rudat. Szerencsére nem csikis, mivel tömör kő, így mozdulatlanul tűri a próbálkozásodat. Úgy tűnik, valami másra lesz jó a fekete, szemekkel díszített rúd. Most mit teszel?

- Elgondolkozol, mit jelenthet a tengerimalacok segítségével? → **128**
- Vagy benyúlsz a szörny szájába? → **104**
- Esetleg benyúlsz a szörny szeméibe? → **109**

114 A folyosó hirtelen balra, majd jobbra kanyarodik, és belefut a kőfalba.

- Innen jobbra → **102**
- vagy balra lehet továbbmenni. → **98**

115 A folyosó nemsokára jobbra fordul, majd pár lépés után ismét jobbra kanyarodik. A labirintus egy olyan szegletébe érteztél, ahol furcsa alakban elültetett, élénksárga virágok nyílnak. Bódító illatuk egészen elkábít. Lehajolsz, hogy jobban megnézd őket, és közben egyre gyengébbnek érzed magad. Szemedre köd száll, *orrod sárga lett* a virágportól. Lefekszel a földre a virágok közé, és lassan minden elhalványul... → **121**

116 Van nálad tigriscsemege? → **95**
Ha nincs, odalépsz az alvó tigrishez, és eltöprengsz, hogy tudnád finoman felébreszteni. Megsimogatni nem mered, megbökní tiszteletlenség, így megköszörülöd a torkod. A tigris mordul egyet, kinyújtóztatja a lábát, kiengedi a karmait, majd kérdően rád villantja sárga szemét. Mit kérdezel tőle?

- Tudja-e, kié ez a kert? → **31**
- Ha hallottál vagy olvastál Elviráról, megkérdezed, ki ő? → **41**
- Szeretnéd megtudni, hogy a tigrisek használnak-e macskaalmot? → **81**

117 – Csend apó sok emberöltővel előttünk élt ezen a helyen. Emberkerülő volt, egy igazi

mizantróp. Mikor már mindenből teljesen elege lett, és csak csendre és nyugalomra vágyott, megvásárolta ezt a telket a dombtetőn. Magas fallal vette körül, belül pedig csodálatos kertet hozott létre, csak magának. Persze az emberek ezt nem nézték jó szemmel, mindenképpen bosszantani akarták. Mindenféle szemetet dobtak át a kerítésén, sőt, át is másztak, kitépkedték a virágokat, elkapdosták a pillangókat, és folyton itt óbégattak a kapu előtt. Csend apó meg azt kiabálta felpaprikázva: Csend, csend! – így ragadt rá a neve. Hogy eredetileg hogy hívták, az már a múlt homályábavész. Egy nap Csend apó felfedezte, hogy a kert, amit létrehozott és szeretettel gondozott, varázserővel bír, és teljesíti gondozójának legtitkosabb vágyát. Először elmaradtak a virágtépkedők. Később már nem hatoltak át a világ zajai sem a kőfalon. Sőt, a kert is mintha láthatatlanná vált volna az emberi szem számára. Ha valaki erre sétált, itt a kerítés mellett pont eltöprengett valamin, és csak akkor eszmélt fel, amikor már messze járt. Fel sem tűnt neki, hogy épp egy magas kőfal mellett haladt el. Így már senki sem háborgatta Csend apót, aki nyugodtan és boldogan élt. Egészen addig, míg meg nem öregedett, és aggódni nem kezdett. Mi lesz, ha meghal? Ki viseli gondját szeretett kertjének? És ekkor, egy nap a sors egy fiatal lányt vezetett a kertbe. A kapu egyszerűen kinyílt előtte, és ő örömmel lépett be a friss pázsitra, figyelte a pillangókat, hallgatta a kabócákat. Csend apó rögtön tudta, hogy az

ő kezében jó helyen lesz a kert kulcsa. Mikor meghalt, a lány tovább gondozta a kertet, és újabb növényekkel, állatokkal gyarapította. Azóta sok gazdája lett a kertnek, mindig olyanok, akik valahogy sorsszerűen akkor tévedtek ide, amikor kellett.

Mostanra én is nagyon megöregedtem, alig tudok lábra állni. A feleségem, Elvira pedig, hát, tudják, egy kicsit bolondos már. Talán találkoztak vele már a dombon – mindig szürke pulóverben kószál. Egyre több mindent elfelejt. Már nehezen tudjuk gondozni a növényeket és az állatokat. Szeretnénk tudni, hogy jó kezekben marad a mi kis világunk, ha már nem leszünk. Ezért egy ideje várjuk, hogy a kert idevezéreljen valakit. Nagyon kíváncsi vagyok, hogy maguk miként jutottak el hozzánk. Elmesélik?

– Én úgy, hogy rám ijesztett egy csapat fiú – kezd bele Ervin. – Féltem, hogy bántaná, ezért elbújtam a téglaház melletti bokorban. Ott találtam a feliratot. A rosszfiúk a közelben vártak rám, úgyhogy inkább a kert keresésére indultam.

– Én a könyvtárban találtam rá Csend apó kertjére, és egy belső hang azt súgta, meg kell találnom – folytatja Gerda.

– Én a nővéremet kerestem, így jutottam ide – teszi hozzá szemlesütve Zsiga.

– Engem meg Zsiga rángatott bele, ezért helyette én oldottam meg a rejtvényeket. De legalább segített – veregeted hátba piruló haverodat. – Hát ez a mi történetünk.

– Nagyszerű! Bárhogy is történt, óhajunk most teljesült. És aki először lépett be hozzám – ekkor Ármin jelentőségteljesen feléd fordul –, az maga volt. Hogy érzi, örömmel lenne a kert gazdája?

- – Igen. → 131
- – Szeretnék, de úgy érzem, nem engem illet. → 286
- – Nem, egy ilyen titkos kert nem az én világom. → 293

118 Előrelépkedsz a sövényfolyosón, és hamarosan belefutsz egy T alakú elágazásba.

- Itt balra fordulsz? → 63
- Vagy jobbra mész? → 76

119 Csak ne vakítana el ennyire ez a fény, ami egyenesen a szemedbe süt! Még mindig itt vannak ezek a griffek? Lassan kitisztul minden, és akkor meglátod. Egy utcalámpa! Csend apó kertjének nyoma

sincs. Térkövezett járdán állsz egy előreugró tetejű, narancssárga villa mellett. Kovácsoltvas kapuja mögül egy pudli hörög rád. Ekkor futó lépteket hallasz, és ismerős szuszogást. Jobbról Zsiga szalad feléd, hátán a táskájával, a tiedet pedig maga után húzza. Balról pedig Gerda, kézen fogva egy ismeretlennel!

– Gerda?! Zsiga! – ordítod lelkesen, és mindhárman egymás nyakába borultok.

– Már azt hittem, sosem szabadulunk ki! – sóhajt fel megkönnyebbülten Gerda. – De vajon mi történt a kerttel? Amúgy ő Ervin! – mutat a sráca, akivel jött.

– Ki a fene az az Ervin? – vonja fel a szemöldökét Zsiga.

– Te vagy a srác a baglyoktól!

Nem is vettétek észre, hogy közben teljesen besötétedett. Gyorsan nekiiramodtok, és a már ismert úton lesétáltok a dombról. Kalandotok itt véget ér.

120 Ahogy belépsz, egy szűk folyosó közepén találsz magad, ahonnan balra és jobbra is tovább tudsz menni. Orrod előtt egy táblán a következőt olvasod: *VESZÉLY! Sövénylabirintus. Ha nem ismered az utat, örökre elveszhetsz!*

Mit teszel?

- Nem ismered az utat, így megfontolva a táblán olvasottakat, inkább később próbálkozol? Akkor menj vissza az átjárón a kert bejáratához, és válassz más lehetőséget. → **58**
- Bár nem ismered az utat, de vakmerőn úgy döntesz, a veszély ellenére mégis belevágasz? → **105**
- Vagy ismered az utat, és megpróbálsz átjutni a labirintuson? → **111**

121 Amikor kinyitod a szemed, hirtelen fogalmad sincs, hol lehetsz. Virágillatot érzel, és fűszálak simogatják az arcodat. Óvatosan felülsz, és egy kertben találsz magad, egy színes virágágyás mellett. Mögötted kőfal kapuval. Lassan eszedbe jut minden – hogy jutottál ide Zsigával, merre jártál, és végül beléptél a labirintusba. Eszerint rossz úton próbálkoztál. Feltápáskodsz, és odatámolyogsz a keleti sövényhez, de a labirintusba vezető átjárót nem találsz. Olyan, mintha sosem lett volna itt. Úgy tűnik, hogy ez az út lezárult előtted, de nem csüggedsz. Talán enélkül is Gerda nyomára bukkanhatsz! Most mit teszel?

- Északnak tartasz? → **100**
- Nyugatnak méész? → **80**
- Vagy elmondod Zsigának, mi történt? → **59**

122 Fellelégzel, hogy szerencsésen átjutottál a labirintuson, és elámulsz az eléd táruló látványtól. A kert közepén álló apró szökőkút tetején egy kőhalacska szájából vidáman csörgedezik a víz, és belefolyik egy lóhere formájú kőmedencébe. A vízben tavorózsák nyílnak, fehér szirmaik rózsaszín árnyalatban tündökölnek a késő délutáni fényben. A kertecskét két oldalról kőfal öleli körbe, innen tudod, hogy Csend apó kertjének egy sarkába értél. Innen nincs más átjáró, csak arra térhetsz vissza, ahonnan jöttél. A kőfalra valaki fehér krétával egy *szívecsket rajzolt, és beleírta, hogy Elvira.*

A tavorózsák között aprólékosan megmunkált kék vitorlás úszik, ha kinyújtod a kezed, pont eléred. Mit teszel?

- Megvizsgálod a vitorlást? → **125**
- Vagy belenézel a vízbe, hátha valaki bedobott egy aranypénzt? → **130**

123

- Leereszkedsz a kútba? → **138**
- Ha nem, továbbmehetsz nyugatra, → **180**
- keletre → **140**
- vagy délre. → **100**

124 A folyosón elindulva hamarosan kőfalba ütközöl. Itt balra lehet továbbmenni, arra folytatod utadat. Rövid séta után a bal oldali sövényben egy átjáró nyílik.

- Arra mész? → **94**
- Vagy folytatod az utad tovább egyenesen? → **98**

125 Óvatosan kiemeled a vitorlást a vízből, és megforgatod a kezekben. A kék hajótesten arany színű szám virít: **0316**. Jegyezd fel a jegyzetlapodra!

A hajót visszateszed a vízbe, és ellököd a parttól. Csendben suhan tova egy tavirózsa felé.

- Most megnézed, hogy nincs-e egy aranypénz a medencében (ha még nem tetted volna)? → **130**
- Vagy visszafordulsz, és visszamész arra, ahonnan idejöttél? → **75**

126 Pár lépés után az átláthatatlan bambuszerdőben vezető utacsán megint átbújsz a sövényfal alatt, és egy újabb helyszínre érkezel. → **140**

127 Odalépsz a hatalmas kőarchoz. Ahogy mellette állsz, a szeme pont egy magasságban van a tiédével. Felmerül benned, hogy esetleg bedugd a kezed a szájánál vagy szemeinél lévő lyukakba, de a szobor túl félelmetes így közlőrl. Sőt, mikor közel hajolsz hozzá, valami halk zúgást és kattogást is hallasz a belsőjéből. Talán egy gép van benne? Úgy döntesz, jobb, ha nem nyúlsz hozzá, amíg nem tudsz meg róla többet. Esetleg majd kérdezősködsz. Ekkor a lábaddnál észreveszel valamit – 10 szép kerek süteményt helyeztél valaki a szobor elé! Talán ez egy bálvány, aminek áldozni kell?

Mit teszel?

- Felveszed a süteményeket? → **110**
- Vagy otthagyd őket, és továbbmész nyugatnak, → **129**
- keletnek, → **200**
- vagy délnek? → **150**

128 A sok tengerimalac meghányta-vetette a kérdésedet. Volt, aki a szobor szemébe nyúlást javasolta, volt, aki szerint meg a szájában kéne turkálnod. Nem is tudod, melyikre vágysz jobban... Bár a szemével feltehetően nem harap. Mindenesetre mielőtt próbálkozol, jó lenne átlátni, hogy a tengerimalacok

többsége melyik lehetőséget javasolta. Úgy érzed, ez a mondat lehet a megoldás kulcsa:

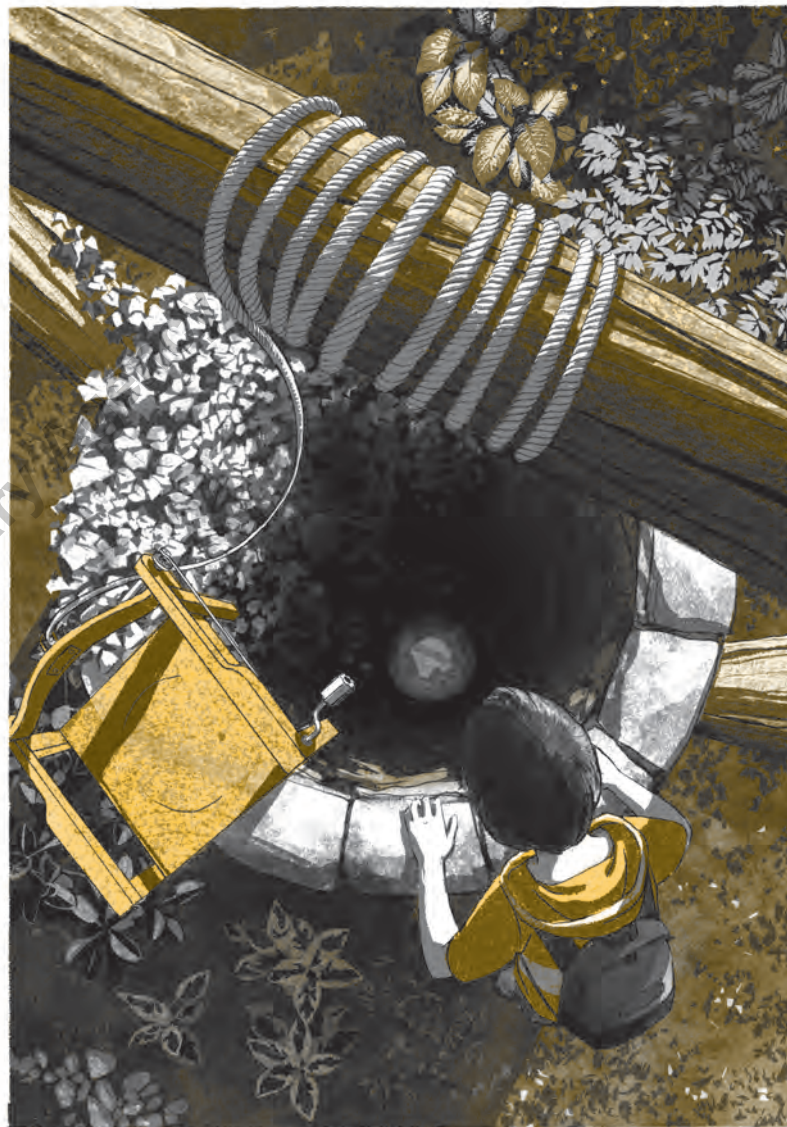
„Van olyan köztünk, aki szerint a szemeibe nyúlj be, de bármely kettőnk közül legalább az egyik szerint nyúlj be a szájába!”

- Úgy érzed, érted, és ezért benyúlsz a szörny szemeibe? → **109**
- Vagy benyúlsz a szörny szájába? → **104**
- Esetleg megkérdézed Zsigát? → **137**

129 A kis kert közepén egy kút áll. Ha már jártál itt, lapozz a **123**-ra! Ha még nem, olvass tovább!

Odalépsz a kúthoz, és meglepődve látod, hogy a kőtélen nem egy vödör lóg, hanem egy kényelmesnek tűnő szék. A karfájára kurbilit szereltek. Lehet, hogy ha ráülnél, le tudnád magad eresztetni a kútba?

- Megpróbálsz beleülni a székbe? → **138**
- Vagy továbbmész innen nyugatra? → **180**
- Vagy keletre? → **140**
- Esetleg délre? → **100**

130 Leguggolsz a medence mellé, és kezdeddel kicsit arrébb úsztatod a tavorózsákat, hátha találasz valamit a vízben. Rövid keresgélés után meg is csillan valami a fenéken. Könyékig belenyúlsz a vízbe, és egy **ezüstkulcsot** emelsz ki! Ez még biztos jól jön valamikor!

- Most megvizsgálod a medencében úszó vitorlást (ha még nem tetted volna)? → **125**
- Vagy visszafordulsz, és visszamész arra, ahonnan idejöttél? → **75**

131 – Rögtön tudtam! – csillan fel a szeme. – Jaj, de jó! Ha már így alakult, mit szólna, ha mostantól tegeződnénk?

– Hát jó – feleled. – De ugye nem kell egyedül csinálnom? A barátaim segítettek abban, hogy idáig eljussak, ugye ők is eljöhetnek, és velem lehetnek?

– Természetesen – feleli Ármin. – A kertnek az a legjobb, ami neked a legjobb. Tégy mindig a legjobb belátásod szerint!

Gerda és Zsiga még mindig nem ocsúdtak fel a megdöbbenésükből, de az Ármin iránt érzett haragjuk már elpárolgott. A ház ura felkapcsolja a színes

üvegekből készült állólámpáját, amitől meleg fény árad szét a szobában. Az ablakon bekukucskál a hold.

– Húha, jócskán ránk sötétedett! Szerintem lassan mennünk kéne – jegyzi meg Gerda.

– Bizony, beesteledett, titeket meg már egy ideje várnak otthon. Menjetek, de gyertek majd el megint, látogassatok meg gyakran, és akkor mindent elmesélek a növények ápolásáról és az állatok gondozásáról, no meg a kert rejtett titkairól. Jaj, és el ne felejtsem, itt a kert kulcsa, mostantól a tiéd, vigyázz rá nagyon!

Azzal átad egy egyszerű, öreg vaskulcsot, majd utatokra bocsát titeket.

- Még megkérdezed, hogy tudja-e, miért várakozik Elvira, azaz a szürke néni mindennap a Délibáb és a Vasló utca sarkán? → **99**
- Vagy elköszöntök Ármintól, és hazaindultok? → **300**

132 Körülnézel a kocka derengő fényénél. Nem messze alattad mintha valami firka lenne a falon. Óvatosan lejjebb ereszkedsz, és odatartod a kockát a rajz közelébe. Sajnos ebben a tompa fényben nem tudod kivenni pontosan, mit ábrázol, jobb megvilágításra volna szükséged. Annyi mindenestre biztos, hogy piros krétával festettek valamit a kút falára.

Vagy nálad egy **fáklya** is? → **146**

Ha nincs, elhatározod, hogy később majd visszatérsz ide egy jobb világítóeszközzel. Megtekered a kurbilit, és lassan emelkedni kezdesz, amíg végre kibukkan a fejed a kútból. Lekászálódsz a székről, lehuppansz a fűre, és továbbmész.

- Nyugatra? → **180**
- Vagy keletre? → **140**
- Esetleg délre? → **100**

133 Alig teszel meg pár lépést a bambuszerdőben vezető utacskán, megint átbújsz a sövényfal alatt, és ismerős helyre érkezel. → **100**

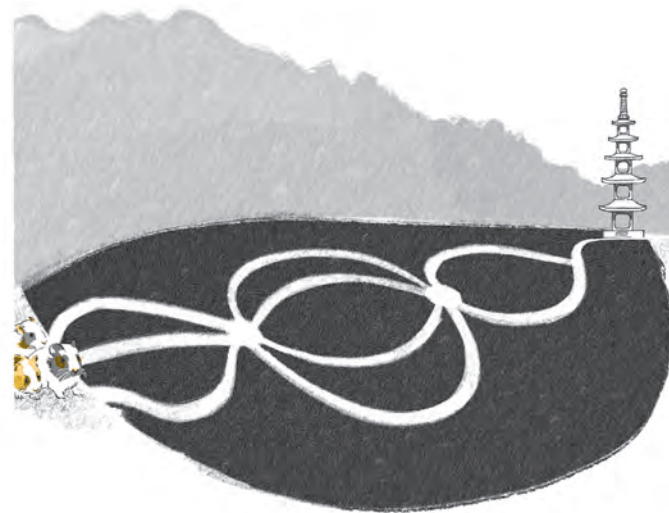
134 – Jaj de jó, tudtuk, hogy segíteni fogsz! – ujjonganak a tengerimalacok, és lelkesen egymás fejére másznak. Kicsit ijedten nézed őket.

– Úgy szól a jövendölés – fordul hozzád a fekete göndör szőrű, aki a kupac tetejére ért –, hogy a kiválasztottnak közülnk át kell kelniük Forróföldön, hogy az Alkonypagodában imádkozva rágcsáljanak, vagyis rágcsálva imádkozzanak. – Ezután a kert északi végében fekvő ködös épületre mutat. – Mindegyik kiválasztottnak megvan a saját külön útja oda. Csak előremehetünk, vissza sosem fordulhatunk. Az utak

különbözőnek számítanak, ha legalább egy kis szakaszukban különböznek...

– Vagyis ha egy másik tengerimalaccal egy ideig ugyanazon az úton megyünk, és csak az út legvégén válunk kétfelé, az oké – teszi hozzá egy kövér, barna tengerimalac.

– Az első szakaszon három ösvény fut – folytatja a fekete –, egy kavicsos, egy homokos és egy zúzott köves. Ezek később találkoznak, és onnantól négyfelé ágaznak, egy fakéreggel borított, egy apró tobozos, egy színes kavicsos és egy meggymagos ösvényre. Távolabb az utak újra keresztezik egymást, és az utolsó szakaszon már csak két ösvény van, egy füves és egy levelekkel borított. *(Nyugodtan írd rá az információkat az utakról erre a képre!)* Abban bízunk, hogy te megmondod nekünk, hányan vagyunk kiválasztottak, hányan indulhatunk neki az útnak, hogy mindegyikünknek saját útja legyen.

– Hát indulj el egyedül, és akkor biztos nem megy arra senki más – jelented ki bölcsen.

– Na igen, de én nem vagyok elég. Sokan kellünk. Pont annyian, ahány különböző útvonal van. Ugye, segítész nekünk?

– Hááát, megpróbálok – feleled bizonytalanul, és eltöprengsz a feladaton.

Ha rájöttél, pontosan hány tengerimalacnak kell elindulnia az Alkonypagodához, lapozz arra a számra!

Vagy ezen még agyalnod kell? → 141

135 A kőarc elé lépve felidézed a tengerimalacok segítségét: „Van olyan köztünk, aki szerint a szemébe nyúlj be, de bármely kettőnk közül legalább az egyik szerint nyúlj be a szájába”.

- Elgondolkozol, mit jelenthet ez a mondat? → 128
- Vagy benyúlsz a szörny szájába? → 104
- Esetleg benyúlsz a szörny szemébe? → 109
- Vagy hozzáértetted a fekete rudat a szoborfejhez? → 113

136 – Szerintem összekeverték valakivel. Én nem vagyok szent, és sosem hallottam a Szent Ösvényekről – magyarázod. – Hogy vezethetnélek hát át rajtuk titeket?

A tengerimalacok egy pillanatra elszomorodnak, de hamarosan újult erővel mosolyognak és hajlonganak.

– Pont ilyen kedvesnek és szerénynek képzeltük a Szent Embert, amilyen te vagy! Nem kell beismerened, mi akkor is tudjuk! Segíts átjutnunk a Szent Ösvényeken!

– Na jó, de hogy segíthetnék? → 134

137 Előveszed a távbeszélőt, és beleszólsz.

– Hé, Zsiga!

– Hmmm-nymmm? – hallod valahonnan a távolból.

– Mi van, már megint tömöd a fejed?

– Mi az, hogy már megint? – kérdi Zsiga felháborodva. – Már órák óta nem ettem! És végre megtaláltam a tegnapi uborkás szendvicsem. Vagy a múlt hetit. Még ehető.

– Figyelj, Zsiga, ebből a mondatból szerinted kiderül, hogy többen javasolják-e a szembe nyúlást, mint a szájban turkálást?

– Te jó ég, miket csinálsz te odabenn? – hüledezik Zsiga.

– Á, csak egy kőszoborról van szó. Szóval azt tudtam meg egy csomó tengerimalactól, hogy „Van olyan köztünk, aki szerint a szemébe nyúlj be, de bármely kettőnk közül legalább az egyik szerint nyúlj be a szájába”.

– Hát ez egyszerű – feleli lazán Zsiga, aki úgy tűnik, hamar túltette magát a beszélő tengerimalacokon –, ha bármelyik két tengerimalac közül legalább az egyik

szerint nyúlj be a szájába annak a kőszobornak, az azt jelenti, hogy nem tudsz úgy kiválasztani 2 tengerimalacot, hogy mindkettő a szembenyúlást javasolja. Ez csak úgy lehetséges, hogy az összes állat közül csak egy tanácsolja a szembenyúlást, és a többi mind a szájban turkálásra biztat. Hányan voltak?

- Több mint százan nyüzsögtek.
- Hát, akkor szerintem nyúlj a kőszobor szájába! – javasolja Zsiga.
- Na jó, de mi van, ha annak az egynek van igaza? – tépelődsz.
- Jó kérdés, fogalmam sincs. De akkor ez a feladat sok hűhó semmiért – feleli Zsiga, majd csámcsogást hallasz. Te sem vetnél meg egy uborkás szendvicset! De most döntened kell. Mit teszel?

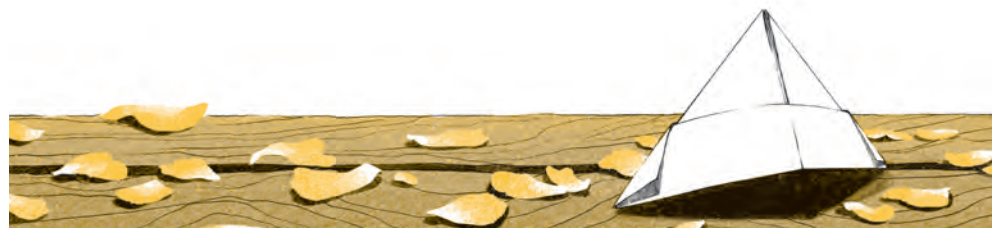
- Benyúlsz a szörny szájába? → 104
- Benyúlsz a szörny szeméibe? → 109

138 Felmászol a kút kávájára, és lenézel a mélybe. Kicsit megszédülsz, de szerencsésen behuppansz a székbe. Kényelmesen elhelyezkedsz, kiakasztod a kurlbit, és szép lassan, óvatosan leereszted magad. Ahogy egyre mélyebbre érsz, úgy vesz körbe egyre inkább a sötétség. Egy idő múlva úgy döntesz, itt megállsz.

- Van nálad egy **világító kocka**? → 132
- Vagy esetleg egy **fáklya**? → 146
- Vagy egyik sincs? → 144

139 A fekete és fehér kristály megszerzése után úgy döntesz, mész egy kis kört. Először a zöld kristályhoz érsz, majd az átkötő hídon a kékhez, és végül vissza a kiindulópontra. Most már bátran felveszed a **lila kristályt** is. Hiszen ez egy ametiszt! És a többi? Rájössz, hogy nyugodtan átmehetsz egy hídon kétszer, mivel ezt nem tiltotta a felirat. Így átmész a kék kristály mellé, majd vissza ugyanarra, és végül a **zöld kristályhoz** érkezel a harmadik híd után. Ez a dioptáz. Meg is szerzed, aztán hasonlóképp eljutsz a **kék azurithoz** is. Végre mind az öt gyönyörű kristály a zsebedben lapul! Miután az utolsót felvetted, alatta a kövön apró, arany színnel írt számot fedezel fel: **0117**. Felírod, mert biztos fontos!

- Most, mint aki jól végezte dolgát, a kristályokkal együtt visszatérsz a bambuszerdőbe? → 150
- Vagy megpiszkálsz a tó fenekén lévő kavicsokat a bambuszbotoddal, ha még nem tetted volna? → 153

140 Egy minden oldalon sövényekkel határolt kertrészben állsz. Tőled nyugatra, délre és keletre átjárók nyílnak. Az északi sövényfal előtt hatalmas kőarc néz le rád, szeme és szája helyén sötét lyuk.

- Van nálad egy fehér szemekkel díszített fekete rúd? → **135**
- Ha nincs, megvizsgálhatod a kőarcot (ha van merzed közel menni hozzá). → **127**
- Vagy továbbmehetsz nyugatnak, → **129**
- keletnek → **200**
- vagy délnek. → **150**

141 – Várjatok, gondolkodom kicsit! – Azzal bemasírozol a kert sarkába, és felveszed a kapcsolatot Zsigával. Röviden vázolod a helyzetet. Szerencsére a barátod hamar átlátja a feladatot.

– Szóval három útszakaszt jár végig minden malac, míg a tengerimalac-városból az Alkonypagodába ér. Az első szakasznál 3 út közül választhat, a másodiknál 4 közül, és a harmadiknál 2 közül. Ugye?

– Igen, pont így – feleled, szemlélve az előtted futó utacskákat.

– Nahát, akkor gondoljuk végig! Az első szakaszon te melyik utat választanád először?

– A kavicsosat.

– Oké, akkor kezdjük azzal. Mondjuk, elindul ott egy malac. A következő szakaszon, ahol 4 út van, azok milyenek?

– Hát egy fakérges, egy tobozos, egy színes kavicsos és egy meggymagos. És a harmadik szakaszon már csak egy füves és egy leveles van.

– Szuper. Szóval a malacunk elsőnek a kavicsos utat választja. Végigmegy rajta, majd a fakérgesen, és végül a füvesen át beér a pagodába. A következő malac az elején ugyanarra megy, végig a kavicsos és fakérges ösvényen, de az utolsó szakaszon a füves helyett a leveles utat választja, hogy meglegyen a saját útja. Most ha egy harmadik malacot küldünk, az már nem mehet a kavicsos és fakérges úton, mert a végén nem tudna új utat választani. Így ő a kavicsos első szakasz után az apró tobozost választja, és így tovább... Egy színes ceruzával be is húzhatod az utakat. Ennek alapján gondold át azt, hogy a kavicsos utat választva összesen hány malacka indulhat útnak? A fakérges ösvényen már nem mehetnek, de még a tobozos, kavicsos és meggymagos ösvény felé nem indultak!

- 4? → 181
- 8? → 186
- 12? → 192

Ha már tudod, hogy összesen hány tengerimalac induljon el, lapozz a megfelelő számú fejezetpont-hoz!

142 Ahogy lehajolsz, és a kezedbe veszed a követ, furcsa érzésed támad. Néma csönd vesz körül. A békák elhallgattak! A csöndet egy roppanás töri meg, amit újabbak követnek – a kőszigetek darabokra törnek, és eltűnnek a tó mélyén. Frissen szerzett zsákmányoddal épp az utolsó pillanatban sikerül a partra ugranod, a bambuszerdő tövébe. Sajnos a többi ásvány odaveszett, azokat nem tudtad megszerezni. Most még megpiszkálok a tó fenekén lévő kavicsokat a bambuszbotoddal, ha korábban nem tetted? → 153

Egyébként visszafordulsz, és a bambuszerdőben egy másik irányba folytatod az utad. → 150

143 Kérdésedre döbenten egymásra néznek, majd újra rád.

– Azért nem ülünk a fenekünkön a csudálatos városunkban, mert az a küldetésünk, hogy végigmenjünk a Szent Ösvényeken, egészen az Alkonypagodáig!

– Akkor hát menjetek! – biztatod őket.

– Az nem olyan egyszerű, ó, Szent Ember!

– Igen, láttam a forró fekete földet az ösvények mellett, én sem kockáztatnám meg az átkelést – bólogatsz együttérzően.

– Nem az a baj, ó, Szent Ember! A mi kis lábaink magabiztosan tapossák a Szent Ösvényeket. Csakhogy azokon nem tudunk átkelni, csak ha te, Szent Ember segítesz nekünk!

– Na jó, megpróbálok segíteni, csak hagyjátok abba ezt a szentemberezést – feleled.

– Ahogy kívánod, ó, Szent Ember! – felelik kórusban. → 134

144 Még ha lenne is itt valami, csak akkor láthatnád, ha meg tudnád világítani. A finoman himbálózó karosszékben kényelmesen elszunyókálhatnál, de most nem töltöd ezzel az időd. Felnézel a fejed fölé – az ég kékje mint egy apró kerek labda világít odafenn. Megtekered a kurbli, és lassan emelkedni kezdesz. Felfele sokkal nehezebb, mint lefele, egészen kifáradsz, mire végre kibukkan a fejed a kútból. Lekászálódsz a székről, és lehuppansz a földre. Azért van egy kis hiányérzeted, hogy a sötétben valami fontos jel elkerülte a figyelmed. Elhatározod, hogy később, ha találsz valamilyen világító eszközt, visszatérsz. Más nincs itt, úgyhogy továbbmész.

- Nyugatra? → 180
- Vagy keletre? → 140
- Esetleg délre? → 100

145 A szétrepedt és tóba süllyedt szigetek a kristályokkal sajnos nem látszanak sehol – a tó víztükre sima, még a békák sem kuruttyolnak azóta. Itt már nem tudsz mást csinálni, így visszamész a bambuszligetbe, hogy egy másik utat válassz. → 150

146 A fáklyád fénye szabályos kőfalat világít meg, sehol egy üreg vagy bemélyedés. Még tovább ereszkedsz, míg halk csobbanást nem hallasz, és *a cipődet át nem itatja a víz*. Alattad a tűz fényében megcsillan a vízfelszín, és ekkor a falon egy rajzot fedezel fel.

Piros krétával valaki egy furcsa állatot festett ide.

A teste az oroszlánéhoz, a feje és szárnyai a saséhoz hasonlóak. Megjegyzed a rajzot, majd nagy keservesen felhúzod magad, és kikászálódasz a székéből. Most merre tovább?

- Nyugatra? → 180
- Keletre? → 140
- Délre? → 100

147 Visszamész a kiindulópont, és ezúttal úgy döntesz, jobbra indulsz. Először a zöld kristály mellé jutsz, majd az üres kőre lépsz, ahonnan a feketét az előbb levetted, majd megállsz a *fehér kristálynál*, ami

egy opál. Ezt is sikeresen magadhoz veszed, és ugyanezen az úton visszatérsz a kezdőkőre a lila mellé. Úgy látszik, ha betartod a szabályokat, szépen össze tudod gyűjtögetni a kristályokat. De vajon mennyit tudsz ezzel a módszerrel összeszedni, ha háromszor kelsz át hídon, és mindig felveszed azt, ahova így elértél?

- Ezt a kettőt? → 161
- Hármat? → 158
- Mindet? → 139

148 Elbúcsúzol a tengerimalacoktól, majd elhagyod a kertecskét a keleti sövényátjárón át. Elsétálsz a kút mellett, és a következő keleti átjárón is átbújsz. Már is a hatalmas kőszobor előtt találod magadat. → 135

149 Elsétálsz a pázsit széléig, ahol már igen nagy a forrás. Innen három út vezet tovább a láván keresztül, és mind különböző, mint a mezítlábas parkokban. Az első kavicsos, a második homokos, a harmadik pedig zúzott köves. Az utak összeérnek egy lávából kiálló sziklán, majd a továbbiakban négyfelé válnak – egy fakéreggel borított, egy apró tobozos, egy színes kavicsos és egy meggymagos utacsára. Ezek is találkoznak, és onnan már csak egy füves és egy levelekkel

borított ösvény fut tovább. Ezek végében egy apró szentély tűnik fel a forráság keltette ködben – kicsit olyan, mint egy miniatűr japán pagoda. Jó lenne közelebbről is megnézni, de a láván átvezető utak annyira keskenyek, hogy nem mered megkockáztatni az odajutást. Ezeket az ösvényeket inkább a mögötted tolongó tengerimalacokra méretezték, akik épp megpróbálnak felkapaszkodni a lábadon. Vajon mit akarhatnak?

- Közel hajolsz hozzájuk, hátha megtudsz valamit? → 166
- Adsz nekik egy citromot (ha van nálad)? → 171
- A füledhez illeszted a tengeri csigát (ha nálad van)? → 174

150 Sűrűn növő bambusz náderdőbe kerültél. A nádszálak vízben állnak, köztük a keskeny ösvény lépkövekből van kirakva. Párat lépsz mindössze, és rögtön egy útelágazáshoz érsz. Innen az alábbi irányokban mehetsz tovább a bambuszrengetegben:

- Északnak → 126
- Keletnek → 160
- Nyugatnak → 133
- Délnek → 108

151 Jobbra indulsz. Elsétálsz a zöld kristály mellett, majd a fekete és a fehér következik. De ahogy a következő, negyedik hídon is átmész, hirtelen rossz érzés kerít hatalmába. A békák elhallgattak! A csendet egy roppanás töri meg, amit újabbak követnek – a kőszigetek darabokra törnek, és süllyedni kezdenek. Villámgyorsan lehajolsz, és felkapod a lábad mellett heverő **kék kristályt**, majd frissen szerzett zsákmányoddal sikerül az utolsó pillanatban a partra ugranod, mielőtt a kőszigetek végleg eltűnnek a tó mélyén. Sajnos a többi ásvány odaveszett, azokat nem tudtad megszerezni.

- Most még megpiszkálsz a tó fenekén lévő kavicsokat a bambuszbotoddal, ha korábban nem tetted? → **153**
- Egyébként visszafordulsz, és a bambuszerdőben egy másik irányba folytatod az utad. → **150**

152 Rájössz, hogy nem szerepelt a szövegben az, hogy ne mehetnél ugyanazon a hídon oda és vissza, csak annyi volt megszabva, hogy háromszor kelj át hídon. Így óvatosan átmész a kék kristály

mellé, majd visszatérsz ugyanazon a hídon, és így megérkezel a **zöld ásványhoz**. Most már ez is a tiéd! Hasonló módszerrel megszerzed a **kéket** is. Mind az öt gyönyörű kristály a zsebedben lapul már! Amikor ezt az utolsót felvetted, alatta a kövön apró, arany színnel írt számot fedezel fel. Felírod, mert biztos fontos! **0117**.

- Most, mint aki jól végezte a dolgát, a kristályokkal együtt visszatérsz a bambuszerdőbe? → **150**
- Vagy megpiszkálsz a tó fenekén a kavicsokat a bambuszbotoddal, ha még nem tetted volna? → **153**

153 Kicsit megkapargatod a tófenéket, mert mint ha valami fehérén megcsillant volna a közeledben. Nem tévedtél – a békák kuruttyolásától kísérve egy formás **tengeri csigát** sikerül kihalásznod a vízből. Vagyis csak a csigahéjat. Épphogy elfér a tenyeredben. A csúcsa le van törve, de így is mutatós darab. A füledhez tartod, hátha hallod benne a tenger morajlását, de teljesen néma. Most a másik végét tartod a füledhez, és láss, vagyis hallj csodát – a brekegést olyan elviselhetetlenül hangosra erősíti, hogy gyorsan elkapod a füledtől. Elteszed, hátha még jó lesz valamire!

- 1 vagy 2 kristály már van nálad? → 145
- Ha nincs, most átugorhatsz a hozzád legközelebbi sziklára! → 162
- Vagy visszafordulhatsz, hogy a bambuszerdőben egy másik irányba indulj. → 150

154 A zöld kristály felé indulsz. Ahogy az első hídon áthaladsz, rossz érzésed támad. A békák elhallgattak! A csöndet egy roppanás töri meg, amit újabbak követnek – a kőszigetek darabokra törnek, és süllyedni kezdenek. Villámgyorsan lehajolsz, és felkoppod a lábad mellett heverő **zöld kristályt**, majd frissen szerzett zsákmányoddal sikerül az utolsó pillanatban a partra ugranod, mielőtt a kőszigetek végleg eltűnnek a tó mélyén. Sajnos a többi ásvány odaveszett, azokat nem tudtad megszerezni.

- Most még megpiszkálsz a tó fenekén lévő kavicsokat a bambuszbotoddal, ha korábban még nem tetted? → 153
- Egyébként visszafordulsz, és a bambuszerdőben egy másik irányba folytatod az utad. → 150

155 – Hát, ha rád sújtana le, akkor bátran kipróbálnám – vallja be Nándi.

– De mi nem rajongunk a villámokért, így inkább nem kockáztatunk – magyarázza Huba.

Úgy látszik, más megoldás után kell nézned, így inkább megmutatod a griffeknek az arany számokat. → 299

156

- Most megpiszkálhatod a tó fenekén lévő kavicsokat a bambuszbotoddal, ha korábban még nem tetted. → 153
- Ha egy vagy két ásvány van már nálad, lapozz a 145-re!
- Ha még nem oldottad meg a hidas feladatot, akkor ugorj át a hozzád legközelebbi sziklára! → 162
- Egyéb esetben visszafordulsz, és a bambuszerdőben egy másik irányba mész tovább. → 150

157 A tengerimalacok szemébe ijedség költözik. – A Szent Ember Kőszakállról kérdez! – sápi-toznak.

– Igen, szeretném megtudni, hogy mit lehet kezdeni vele.

– Vigyázz vele! Óriási az ő hatalma! Légy óvatos! – felelik.

– Oké, de mihez kezdjek vele?

Erre hosszasan sutymorogni kezdenek egymással. Lassan elunod a várakozást, és azt fontolgatod, hogyan állhatnál odébb, amikor a tömegből az egyik állatka előrelép, és mélyen a szemedbe nézve közli:

– *Van olyan köztünk, aki szerint a szemeibe nyúlj be, de bármely kettőnk közül legalább az egyik szerint nyúlj be a szájába!*

– Szóval most hova nyúljak be? – kérded zavartan. – Nem tudnátok valahogy egyszerűbben fogalmazni?

Erre a tengerimalacok újra sutymorogni kezdenek, majd egyikük ismét eléd lép.

– Nem – feleli őszinte sajnálattal. – De egy ajándékot fogadj el tőlünk, ó, Szent Ember! Jól jön majd Kőszakállnál! Hé, ti! Hozzátok a Szent Rudat!

Erre a sövények felől megjelenik egy csapat tengerimalac, hátukon nehézkesen egyensúlyoznak egy **fehér szemekkel díszített fekete rudat**. Hosszú küszködés után eléd érnek, és feléd nyújtják ajándékukat. Lehajolsz, és elveszed tőlük – hideg és nehéz.

- Most rögtön elindulsz a szörnyszoborhoz? → **148**
- Vagy először megpróbálsz segíteni nekik a Szent Ösvényeknél? → **134**
- Esetleg visszamész keletre a sövényátjárón, ahonnan jöttél? → **129**

158 A kék-zöld kristályt érintő kiskörön végigsétálva magadhoz veszed a **lila kristályt** is (ami egy ametiszt), de az utolsó kettőt nem tudod, hogyan szerezd meg. Miközben a hidakat sasolod, és gondolkozol, belemotyoghattál az adóvevődbe, mert Zsiga hangját hallod.

– Milyen kristály? Mit kell megszerezned?

Elmagyarázod Zsigának a feladatot, és hogy ezzel a két utolsó kővel bajban vagy, mert csak úgy tudnád őket megszerezni, ha kétszer ugyanazon a hídon mennél át.

– De ki mondta, hogy nem mehetsz át ugyanazon a hídon kétszer? – érdeklődik Zsiga.

– Hát, senki – vakarod a fejed.

– Akkor szerintem próbáld meg! – közli Zsiga, majd az adó-vevő elhallgat. Tulajdonképpen igaza van. Óvatosan átmész a kék kristály mellé, majd visszatérsz ugyanazon a hídon, amin átmentél, és végül megérkezel a zöld ásványhoz. Most már ez a **dioptáz** is a tiéd! Hasonló módszerrel megszerezted a **kék azuritot** is. Mind az öt gyönyörű kristály a zsebedben lapul! Amint az utolsót is felvetted, alatta a kővön apró, arany színnel írt számot fedezel fel. Felírod, mert biztos fontos! **0117**.

- Most, mint aki jól végezte dolgát, a kristályokkal együtt visszatérsz a bambuszerdőbe? → **150**
- Vagy megpizskálsz a tó fenekén lévő kavicsokat a bambuszbotoddal, ha még nem tetted volna? → **153**

159 – Csak hogy jobban lássak, ha majd lemegy a nap – mentegetőzöl, miközben kislisszolsz a **fáklyával**.

Senki sem tiltakozik. Elhaladsz a világító kockák mellett, és jobbra fordulva meg sem állsz a kőarcig. → **140**

160 Keletnek sétálsz a bambuszerdőben, ami hirtelen véget ér egy vízzel teljesen elborított kertecskénél.

Jártál már itt? Ha igen, lapozz a **156**-ra! Ha még nem, olvass tovább!

A vízből lapos kövek emelkednek ki, melyeket apró, de stabilnak tűnő fahidak kötnek össze. Jobbra és balra sövényfal fut, veled szemben szürke kőfal határolja a kertecskét. A tó felől hangos kuruttyolás hallatszik. A lábaddal egy letört **bambuszbót** pillantasz meg. Úgy döntesz, magaddal viszed, hátha jó lesz valamire. Ezután jobban megnézed a vízben fekvő lapos sziklákat. Mindegyik tetején csillog egy színes ásvány, talán drágakő. Száraz lábbal nem jutsz oda hozzájuk, csak ha sikerül a hozzád legközelebb álló lapos sziklára ugranod. Utána már a hidakon át tudsz sétálni az összes többi kőre. Mit teszel?

- Átugrasz a hozzád legközelebbi sziklára? → **162**
- Vagy megpiszkálsz a tó fenekén lévő kavicsokat a bambuszbóttal? → **153**
- Esetleg visszafordulsz, és a bambuszerdőben egy másik irányba indulsz? → **150**

161 Akárhogy nézegeted a hidakat, mindig csak három olyan utat találsz, ami a már üresen álló sziklára vezet. De mégis úgy érzed, hogy még nem találtál meg minden lehetőséget. Ekkor felvillan benned egy ötlet – mi lenne, ha egy kis kört tennél? Először a kék kristályhoz jutnál, onnan a keresztbe futó hídon a zöldhöz, és onnan a harmadik hídon vissza a lilához, ahol most állsz, és végre felveheted. Végigjárd ezt az utat, és felveszed a **lila kristályt** is!

- A másik kettőt is össze tudod szedni úgy, hogy háromszor mész át a hidakon? → **152**
- Vagy nem? → **158**

162 Nincs közel az sem, de szerencsére nagy és lapos. Úgy érzed, át fogsz tudni ugrani rá. Koncentrálsz, majd elrugaszkozsz. A szikla szélére érkezel, kicsit meginogsz, de szerencsére sikerül visszanyerni az egyensúlyodat. Innen már a hidakon át könnyedén

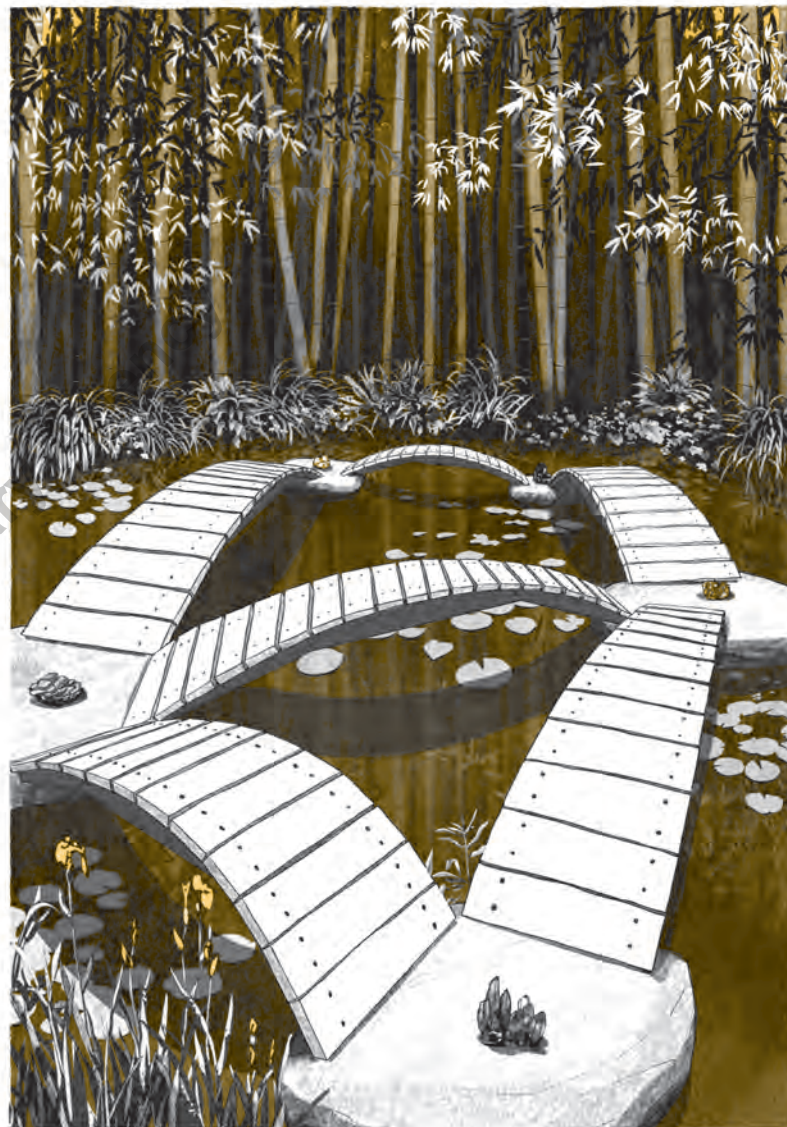

eléred a többi szigetekcskét is. Lábad előtt egy gyönyörű, csiszolt lila kristály fekszik. Már épp felvennéd, mikor észreveszed a kőbe vésett szöveget.

*Az Önfegyelem taván jársz. Az utad során **előbb háromszor menj át hídon, majd vedd fel a kristályt, amit találsz.** Utána térj vissza ugyanazon az úton a kezdőpontra, és próbálkozz újra! Gyűjts be annyi kristályt, amennyit csak tudsz! Ha a tó szabályát megszaged, a küldetésed megreked!*

- Dacolva a felirat szövegével rögtön magadhoz veszed a lila kristályt? → **142**
- Vagy önfegyelmet tanúsítva átmész három hídon, és azt veszed fel, amit ott találsz? → **163**
- Esetleg simán körbesétálsz a hidakon? → **151**

163 Körülnézel. A tőled balra lévő kövön egy kék kristály csillog. Jobbra egy zöld ragyog. Ez a két kő is össze van kötve egy híddal. Legtávolabb, a falhoz közel egy fehér és egy fekete kristályt látsz. Úgy döntesz, balra indulsz el a kék felé. Onnan a fehér szigetére lépsz, és a harmadik híd után a fekete kristályhoz érkezel. Lehajolsz, és felveszed. Semmi sem történik, mindössze lett egy gyönyörű **fekete kristályod**, ami egy titokzatos füstkvarc.

- Most visszamész ugyanazon az úton a kiindulóponttra? → **147**
- Vagy megállsz útközben a fehér kristálynál, és azt is felveszed? → **142**
- Vagy más úton, a zöld kristály felé mész vissza a kiindulóponttra? → **154**

164 A tengeri csiga kellőképp felerősíti a tengerimalacok hangját.

– Köszönjük a Szent Citromot! Gyönyörű ajándék ez a Szent Embertől, aki átvezet minket a Szent Ösvényeken! – felelik lelkesen, a forró fekete talajon átfutó utacskákra mutatva.

– De hát ezt én adtam! Vagy van itt még valaki? – nézel körbe, mert örülnél, ha téged is átvezetne valaki.

– Te vagy a Szent Ember! Vezess minket! – felelik sugárzó arccal, és hajlongani kezdenek. Ettől kicsit zavarba jössz. Elég furcsa tengerimalacok ezek...

- Közlöd velük, hogy te nem vagy „Szent Ember”? → **136**
- Vagy elfogadod, hogy te vagy a Szent Ember, és megpróbálsz segíteni nekik, hátha tudsz? → **134**
- Megkérded, minek akarnak végigmenni a Szent Ösvényeken, miért nem elégszenek meg ezzel a csodálatos tengerimalac-várossal? → **143**

- Esetleg a közelben lévő szörnyszoborról kérdezed őket? → **157**

165 A nagy kockának 8 sarka van, ezekből hatot kiszemelsz, és oda építed be a fekete kockákat. Mikor összeáll a nagy kocka, semmi sem történik. Lehet, hogy nem így világít a legnagyobb felületen? Megvizsgálod a kockát, és látod, hogy a sarkon lévő kockáknak 3 oldala is látszik, de vannak olyan helyek, ahol a kis kockák kevesebb oldalukat mutatják. Oda kellene tenni a feketétet! De pontosan hova?

- Két sarok közé az élekre? → **173**
- Se nem sarokra, se nem élre, hanem a kocka lapjának közepébe? → **176**

166 Leguggolsz a földre, és próbálsz a füledet a lehető legközelebb dugni a tengerimalacokhoz. Egy pillanatra lecsöndesedsz, talán az óriási fül ijesztette meg őket, de aztán újult erővel próbálnak valamit a tudomásodra hozni. Most már hallod a gyenge

kis hangjukat, de annyira halk, mint egy törpehörcsög nyöszörgése. Sajnos nem érted, mit mondanak.

- Adsz nekik egy citromot (ha van nálad)? → 171
- Vagy a füledhez illeszted a tengeri csigát (ha nálad van)? → 174
- Ha egyik sincs, nem tudsz mit tenni, mint elhagyni ezt a kertecskét arra, ahonnan jöttél. → 129

167 Magad mögött hagyod Gerdáékat, elhaladsz a világító kockák mellett, és jobbra fordulva meg sem állsz a kőarcig. → 140

168 A tengerimalacok újra köréd gyűlnek, és lábacskáikkal mutogatva a tudodra adják, hogy továbbra is szeretnének tőled valamit. Mit teszel?

- Közel hajolsz, és megpróbálsz megérteni, mit akarnak? → 166
- Adsz nekik egy citromot (ha nálad van)? → 171
- A füledhez illeszted a tengeri csigát (ha nálad van)? → 174
- Vagy elhagyod ezt a kertecskét arra, ahonnan jöttél? → 129

169 Odalépsz a kapun lévő számszárhoz, és lassan eltekered a tekerentyűket. Beállítod a február 19-et, vagyis a 219-et, és lélegzet-visszafojtva lenyomod a kilincset. Az ajtó nem enged, viszont közvetlenül melletted recsegést-ropogást hallasz. Ajjaj, rossz kódot választottál! A griffek körül ragyogó világosság támad, amint kiszabadulnak kópáncéljukból. Az egyik már a szárnyát próbálgatja, míg a másik a csőrével a fejedre koppant. Már csak a nagy fényességet látod... → 119

170 Odalépsz a kapun lévő számszárhoz, és lassan eltekered a tekerentyűket. Beállítod a február 20-at, vagyis a 220-at, és lélegzet-visszafojtva lenyomod a kilincset. Az ajtó nem enged, viszont közvetlenül melletted recsegést-ropogást hallasz. Ajjaj, rossz kódot választottál! A griffek körül ragyogó világosság támad, amint kiszabadulnak kópáncéljukból. Az egyik már a szárnyát próbálgatja, míg a másik a csőrével a fejedre koppant. Már csak a nagy fényességet látod... → 119

171 Előveszed a citromot, és óvatosan leteszed a földre a tengerimalacok közé. Azok lelkesen köré gyűlnek, megszaglásszák, majd újra hozzád nyomulnak. Most mit teszel?

- Közel hajolsz, és megpróbálsz megérteni, mit akarnak? → **166**
- A füledhez illeszted a tengeri csigát (ha nálad van)? → **164**
- Vagy elhagyod ezt a kertecskét arra, ahonnan jöttél? → **129**

172

- Sikerült korábban beszélned a tengerimalacokkal? Ha még nem, lapozz a **168**-ra!
- Ha már igen, akkor most megpróbálhatsz segíteni nekik átjutni a Szent Ösvényeken. → **134**
- Vagy az óriás szörnyfejről kérdezed őket? → **157**

173 A két sarok közötti élekből nyolc darab van, ide elhelyezed a hat fekete kockát, a többi helyre pedig világításokat pakolsz. Elkészült a nagy kocka, de semmi sem történik. Most minden fekete kockának 2 fekete oldala látszik a nagy kocka felületén. Vajon el lehetne őket úgy helyezni, hogy csak 1-1 oldaluk látsszon?

- Igen, megpróbálsz a sarkokba rakni őket. → **165**

- Vagy megpróbálsz a lapok közepére tenni a fekete kockákat? → **176**

174 A tengeri csiga gyönyörűen felerősíti a tengerimalacok hangját.

– Örvendünk, örvendünk! – hallod, miközben lelkesen hadonásznak.

– Ez remek, de minek? – kíváncsiskodsz.

– Hogy megjött a Szent Ember, a Szent Kőszakáll követe, aki átvezet minket a Szent Ösvényeken! – felelik lelkesen, az utacsákra mutatva.

– Igen? Hol van? – nézel körbe, mert örülnél, ha téged is átvezetne valaki.

– Te vagy az! Vezess minket! – felelik sugárzó arccal, és hajlongani kezdenek. Ettől kicsit zavarba jössz. Furák ezek a tengerimalacok...

- Közlöd velük, hogy te nem vagy „Szent Ember”? → **136**
- Vagy elfogadod, hogy te vagy a Szent Ember, és megpróbálsz segíteni nekik, hátha tudsz? → **134**
- Megkérded, minek akarnak végigmenni a Szent Ösvényeken, miért nem elégszenek meg ezzel a fantasztikus tengerimalac-várossal? → **143**
- Esetleg a közelben lévő hatalmas kőarcról kérdezed őket? → **157**

175 – Hát az utolsó megjegyzésből. Hogy már Huba is tudja a születésnapot. Ha az ő fejében január van, akkor tudhatná, melyik a helyes ebből a háromból?

– Hát – vakarod a fejed – szerintem nem, mert január 17. és január 19. is lehet.

– De ő ebből mégis tudta. Ez csak egy dolgot jelenthet.

– Azt, hogy márciusra gondolt, Nándi pedig 18-ra!

Megvan a megoldás! A számokat a megfelelő állásra tekered. → **268**

Ha továbbra sem érted az okfejtést, Zsiga elmagyarázza:

– Gondolj bele: Huba fejében az volt, hogy március, Nándi fejében pedig az, hogy 18. Mikor meglátták a számokat, Huba észrevette, hogy márciusban két lehetséges dátum is van, 16 és 18, ezek közül az egyikre gondolhatott Nándi. Hogy melyikre, itt még nem tudja, de azt látja, hogy március összes megjelölt napja, 16 és 18 is szerepel más hónapban.

Nándi fejében a 18 van. Az márciusban és áprilisban is szerepel, de elsőre nem tudja, melyik a helyes. Viszont amikor hallja, hogy Huba szerint biztosan nem tudhatja a születésnap idejét, ebből kikövetkezteti, hogy február és április kiesett. Tehát ezen a ponton ő már tudja, hogy március 18. a helyes dátum.

– És Huba honnan tudja ebből?

– Hát onnan, hogy ha Nándi fejében 16 lett volna, akkor nem tudta volna megmondani, január 16. vagy március 16.-e a helyes. De mivel Nándi itt már tudta a születésnap pontos dátumát, az csak és kizárólag március 18-a lehetett.

– Na elég az okfejtésből, kinyitom végre azt a zárat!

→ **268**

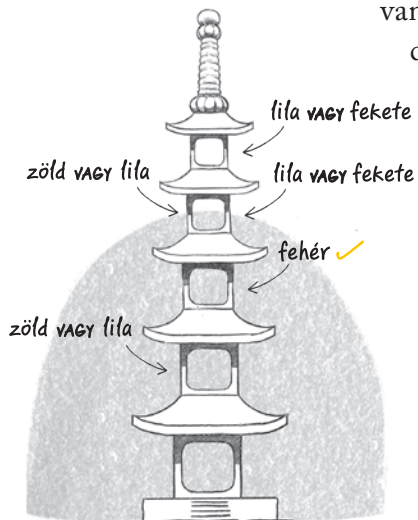
176 A nagy kocka 6 lapból áll, melyek közéjébe egy-egy fekete kockát helyezel, egyet pedig a belsejébe rejtész. A sarkokra és az élre világító kockákat pakolsz. Ahogy az utolsó elemet is a helyére illeszted, a test összeforr a kezekben, és izzani kezd. Leteszed a fűre, és figyeled, mi történik. Először egy szám jelenik meg benne, amit meg is jegyzel: **0220**. Ezután a kocka még erősebben világít, a fénye lassan megtölti a kis kert, felkúszik a kőfalakra, sövényekre. A fény nyomán az északi sövényfal megremeg, lehullik pár levél, és egy átjáró nyílik rajta! Ebben a pillanatban a kocka pukkan egyet, és darabokra esik. A fekete és világító kis kockák szétgurulnak a fűn, és most újra olyanok, ahogy először megláttad őket. Mivel ezt a feladatot ügyesen megoldottad, úgy döntesz, egy **világító kis kockát** magaddal viszel. Ezután a frissen nyílt északi átjáróhoz szaladsz. → **220**

177

- Ha még fekete a föld körülötted, lapozz a **172**-re!
- Ha már nem, akkor kétfelé mehetsz innen tovább.
- Keletre a sövényátjárón keresztül, → **129**
- vagy északra a szentélyhez. → **240**
- Vagy ha még nem kérdezted a tengerimalacokat az óriás szörnyfejről, most megtetheted. → **157**

178 – Bizony a fehér, mert az sem a felső kettő szinten, sem az alsó kettő szinten nem lehet – helyesül Zsiga. – Na, innen már könnyebb dolgunk van. Nézzük felülről a második szintet. Ott ugyebár lila

vagy fekete lehet. És a középső háromból zöld és lila maradt. Melyik az a szín, ami a felső kettő és a középső három színben is ott kell hogy legyen? Alulról a másodikat ugyanígy ki lehet találni. És akkor már minden megvan.

- Neked is megvan? Tudod már, hogy melyik kristály pontosan hova kerül? → **211**
- Vagy szólsz Zsigának, hogy mondja már el a pontos sorrendet? → **195**

179 Az egyik fekete kockát rögtön be is teszed a nagy kocka közepébe, így azt sikerült teljesen eltüntetned. A maradék 6 fekete kockát hová teszed?

- A sarkokra? → **165**
- Két sarok közé az élekre? → **173**
- Se nem sarokra, se nem élre, hanem a kocka lapjának a közepébe? → **176**

180 Ahogy belépsz ebbe az újabb ketrészletbe, valami mozgást érzékelsz a földön. Mintha egy vastag bolyhos szőnyeg kelt volna életre.

Ha már jártál itt, lapozz a **177**-re! Egyébként olvass tovább!

Ahogy jobban meresztgeted a szemed, látod, hogy a szőnyeg különálló szőrcomókra oszlik szét. Hiszen ezek tengerimalacok! A sövény mentén különféle házak és odúk sorakoznak, egy egész tengerimalac-város. Onnan áramlanak ki tömegesen, és gyűlnek köréd. Vajon

mit akarhatnak? Leguggolsz, hogy jobban lásd őket. Egy göndör szőrű fekete állatka a többiek hátán átmászva próbál közel kerülni hozzád, még a lábacskaival is hadonászik, de fogalmad sincs, mit akarhat. Talán üzen valamit? Sajnos halk rágcsáláson és mormogáson kívül semmit sem hallasz. A tengerimalacokon túl a kert hosszasan elnyúlik, északi vége a ködbe vész. Ahogy arra fordulsz, forró levegő csapja meg az arcod. A föld fekete, mintha felperzselték volna, csak keskeny utacskákat vezetnek tovább, amik éppen maradtak. Mit teszel?

- Megvizsgálod a fekete földet és az utakat? → 149
- Közel hajolsz a tengerimalacokhoz, és megpróbálsz megérteni, mit akarnak? → 166
- Adsz nekik egy citromot (ha van nálad)? → 171
- A füledhez illeszted a tengeri csigát (ha van nálad)? → 174

181 – Nem, az kevés – magyarázza Zsiga. – Gondolj bele, hogy amit az előbb magyaráztam, már ott is végigment 4 malac, pedig a színes kavicsos és a meggymagos úton még nem is járt senki. Mivel minden tengerimalac a kavicsos úton kezd, utána pedig 4 út közül választhat, és minden úton 2 malac mehet tovább, hiszen a végén kétfelé mehetnek majd, így összesen 4 malacpár indulhat a kavicsos úton. De

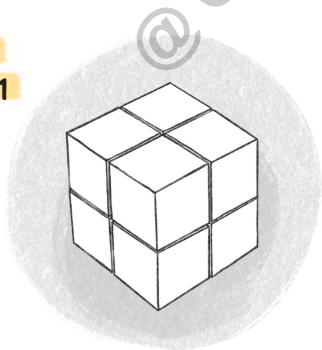

ha a kavicsoson nyolc malac mehetett, a homokoson is ugyanennyi mehet, mert ott is négy út közül választhatnak először, majd kettő közül a végén. És így van ez a harmadik úttal is.

Már tudod, hogy hány tengerimalacot indíts útnak? Ha igen, lapozz az azonos számú fejezetponthoz! Ha nem, akkor pedig hallgasd végig Zsiga okfejtését. → 196

182 Leteszél a földre 2 kockát, majd mellé még kettőt. Ezután fogsz újabb 4 kockát, és rápakolod. Így elkészült a 2 kocka széles, hosszú és magas nagy kockád. De eddig csak 8 kockát használtál fel, még maradt 19 darab! Ha szintenként újabb 4-4 kockát pakolsz rá, egy egész magas oszlop építhető. De neked nem ez volt a feladatod, hanem egy nagy kocka építése! Eszerint kicsi a 2×2 kocka alap, nagyobb kell próbálkoznod! Mekkora alapot készítesz ezúttal?

- 3×3 , azaz 9 kockásat? → 184
- 4×4 , azaz 16 kockásat? → 191

183 – Arany számot? Olyat még nem láttam! – hüledezik a menyét.

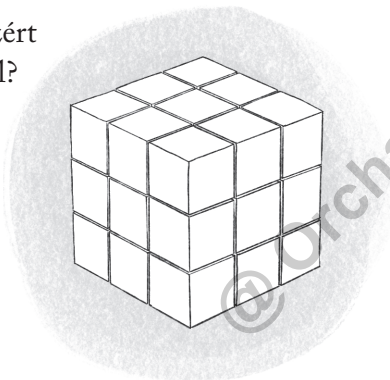
- Én sem sajnós! – csóválja a fejét a mókuska.
- De ha mégis találna valaki arany számokat, mindenképp szóljon! – élénkül fel a szarka.
- Bárcsak láttam volna! De nem – sóhajtja a bagoly.
- Milyen kár – károg a varjú együttérzően.
- Én látok – mormogja egy eleddig ismeretlen hang az asztal alól, azzal a mormota emelkedik fel közéték. Lassan a süteménydarabjaiért nyúl, és álmatagon rágcsálni kezdi.

Gyorsan lebuksz az asztal alá, és a rengeteg tollas, csupasz és szőrös láb között az asztal alján az alábbi számot olvasod: 0417. Gyorsan fel is jegyzed magadnak, majd nagy nehezen kikászálódasz, és felmászol a padra. Mit kérdezel még az állatoktól?

- Hogy van-e ház a kertben? → 190
- Esetleg szóba elegyedsz a szarkával a kerek fémdoboz kapcsán? → 199
- Vagy megszólítod a baglyot, ha ismerősnek tűnik? → 203
- Ha már mindent tudsz, továbbmehetsz innen ketlenek. → 280
- Vagy nyugatnak. → 240

184 Leteszel egymás mellé a fűre 3 kockát, majd egy sorban mellé még hármat, és aztán még hármat. Így a 9 kocka egy szabályos négyzetet formáz, aminek 3 kocka a szélessége és 3 a hosszúsága. A magassága most még csak 1 kockányi. Rápakolsz még egy szintet (még 9 kockát), majd egy harmadikat is. Ahogy az utolsó kockát is leteszed, pont elfogy mind. Kész a 27 kockából álló nagy kockád, éljen! De nem történik semmi. Mi is volt a feladat? Hogy a kocka a lehető legnagyobb felületen világítson! Vagyis a 7 fekete kockát úgy kell elhelyezni, hogy minél kevesebb oldala látszson ki a nagy kockából. *(Ha kockacukorral próbálkozol, fess be 7 darabot színesre!)*

- A kocka közepére ezért fekete kockát teszel? → **179**
- Vagy világítós kockát? → **189**

185 Leülsz a földre, és vársz. Vajon mi történik a Pagodánál? Imádkoznak a kis zarándokok? Vagy leültek uzsonnázni? Netán rágcsálnak valamit?

A melletted maradt tengerimalacok komótosan várnak, míg néhányuk a Forróföldet szaglászva próbálja kifürkészni, mi zajlik a kert túloldalán. Hirtelen furcsa változásra leszel figyelmes. A fekete talajt már nem érzed olyan forrónak, és mindenhol apró fűszálak sarjadnak ki belőle. Gyorsan nőni kezdenek, és hamarosan az egész kertrész kellemes füves rétté változik. A tengerimalacok éljeneznek, és tömegesen ráfutnak a mezőre. Ide-oda gurulnak a friss pázsiton, és kurjongatnak. Olyanok így együtt, mint egy formátlan színes pokróc a réten. Most már te is bátran odamehetsz az Alkonypagodához. → **240**

186 – Nagyon jó, pontosan! – helyesel Zsiga. – És most gondold bele, mi van akkor, ha az első szakaszt nem a kavicsos, hanem az a melletti úton tesszik meg? Az milyen is?

– Homokos.

– Az. Tehát ha a kavicsoson nyolc malac mehetett, a homokoson is nyilván ugyanennyi mehet, mert ugyanazok a választási lehetőségeik, mint az előző esetben. És így van ez a harmadik úttal is.

Már tudod, hogy hány tengerimalacot indíts útnak? Ha igen, lapozz az azonos számú fejezetponthoz! Ha nem, akkor pedig hallgasd végig Zsiga okfejtését. → **196**

187 – Nem lehet a zöld, mert akkor a fehérnek nem lenne helye – érvel Zsiga. – Gondolj bele! A felső két szintre a lila vagy a fekete ásvány kerülhet, más nem. Az alsó kettőre a kék és a zöld. Ha a fehéret nem középre tesszük, máshol nem tudjuk elhelyezni.

– Ez végül is logikus – vakarod a fejed.

– Tehát az tuti, hogy a fehér lesz középen – folytatja Zsiga. – Na innen már könnyebb dolgunk van. Nézzük felülről a második szintet. Ott ugyebár lila és fekete lehet. És a középső háromban zöld és lila maradt. Melyik szín szerepel a felső kettő és a középső három között is? Alulról a másodikat ugyanígy ki lehet találni. És akkor már minden megvan.

- Neked is megvan? Tudod már, hogy melyik kristály pontosan hova kerül? → **211**
- Vagy szólsz Zsigának, hogy mondja már el a pontos sorrendet? → **195**

188 Egy kupacba gyűjtöd a szerteszt gurult kockákat, majd leülsz a fűbe, és megkezded az építkezést. (Ha gondolod, 27 kockacukorból otthon is kipróbálhatod.) Hány kockát teszel az alsó szintre, amit aztán majd felfelé továbbépítesz?

- 2×2 , azaz 4 kockát? → **182**
- 3×3 , azaz 9 kockát? → **184**
- 4×4 , azaz 16 kockát? → **191**

189 Ez az egy kis kocka, ami nem látszik sehol a nagy felületén, mivel a belsejében van elrejtve. De hát nem az a feladat, hogy minél több világító kocka legyen kívül? Akkor viszont a nagy kocka belsejében fekete kockát kellene elrejteni! Úgy érzed, ez a helyes lépés. → **179**

190 – Van bizony, itt egészen közel! Szép fák vannak körülötte – makogja a mókus.

– És két furcsa madár őrzi. Lehet, hogy nem is madarak. Szóval légy óvatos! – int a varjú.

– És merre van az a ház?

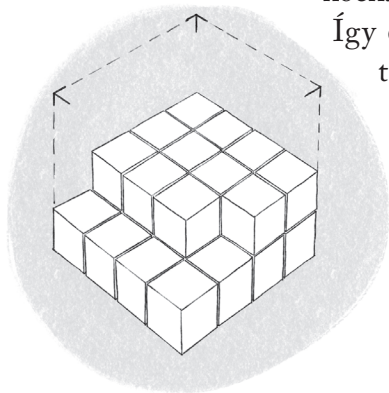
– Arra – mutatnak az állatok a keleti falban nyíló átjáró felé. – Csak aztán nagyon vigyázz, *rá ne lépj a tulipánokra!* Ezt jól véd az eszedbe!

- Most kérdezhetsz a kert gazdájáról. → **210**
- Vagy ha hallottál Elviráról, őt is szóba hozhatod. → **212**
- Esetleg a szarkával vagy a bagollyal akarsz beszélni? → **283**
- Ha még nem tetted volna, megkérdezheted, láttak-e egy arannyal írt számot a környéken. → **183**
- Ha már mindent tudsz, továbbmehetsz innen ketlenek. → **280**
- Vagy nyugatnak. → **240**

191 Lepakolsz egy sorba 4 kockát, majd a következő sorba még 4-et, majd még 2×4 -et. Így felülről egy szabályos négyzetet látsz, ami 16 kockából áll, és most 1 kocka magas. Egy nagy kockához 4 kocka magasnak kellene lennie.

Így elkezded a szélein felépíteni a második kockasort.

Végigraksz egy sort, majd folytatod körbe, de még mielőtt végigérnél, elfogynak a kockáid! Mind a 27-et felhasználtad, de egy csomó még hiányzik a nagy kockához! Eszerint

kisebnek kell lennie az alapnak, nem jó a 4×4 -es. Most mekkorával próbálkozol?

- 2×2 , azaz 4 kockával? → **182**
- 3×3 , azaz 9 kockával? → **184**

192 – Hajjaj, nem lesz az sok? – morog Zsiga. – Gondolj bele, hogy a tengerimalacok párosával mennek a második szakasz 4 ösvényén, hogy a végén különválva egyikük a füves, másikuk a leveles úton mehessen. Vagyis 8 malac mehet így. Ha még egy kilencedik tengerimalac is elindul, öneki már a kavicsos út melletti utat kell választania induláskor, mert a kavicsoson már nem tudna saját útvonalat választani, mind foglalt. Szóval ha a kavicsos út betelt, a mellette lévő útról... milyen is az?

– Homokos.

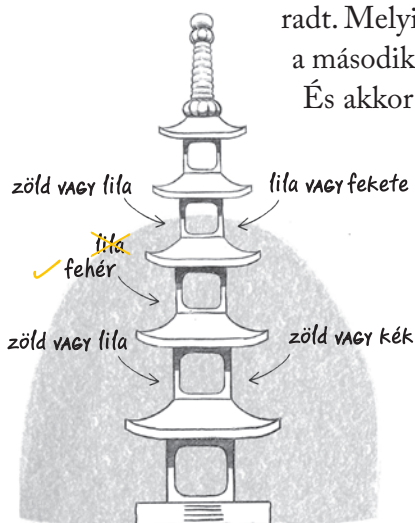
– Szóval arról hány malac indítható? Természetesen szintén nyolc, mint a kavicsoson, mert ugyanazok a választási lehetőségeik, mint az előző esetben. És így van ez a harmadik úttal is.

Már tudod, hogy hány tengerimalacot indíts útnak? Ha igen, lapozz az azonos számú fejezetpont-hoz! Ha nem, akkor pedig hallgasd végig Zsiga okfejtését. → **196**

193 – Nem lehet a lila, mert akkor a fehérnek nem lenne helye – érvel Zsiga. – Gondolj bele! A felső két szintre a lila vagy a fekete ásvány kerülhet, más nem. Az alsó kettőre a kék és a zöld. Ha a fehéret nem középre tesszük, máshol nem tudjuk elhelyezni.

– Ez végül is logikus – vakarod a fejed.

– Tehát az tuti, hogy a fehér lesz középen – folytatja Zsiga. – Na innen már könnyebb dolgunk van. Nézzük felülről a második szintet. Ott ugyebár lila és fekete lehet. És a középső háromban zöld és lila maradt. Melyik a közös bennük? Alulról a másodikat ugyanígy ki lehet találni. És akkor már minden megvan.

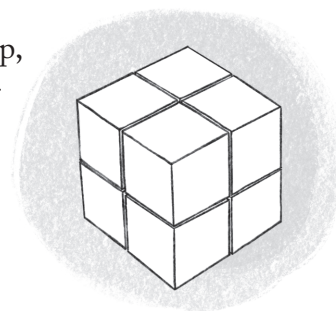

- Neked is megvan? Tudod már, hogy melyik kristály pontosan hova kerül? → **211**
- Vagy szólsz Zsigának, hogy mondja már el a pontos sorrendet? → **195**

194 Elgondolkozol azon, hogy kisebb kockákból hogyan tudsz egy nagyobbat összeépíteni. A kocka egy olyan szabályos test, amit hat négyzetlap határol, vagyis minden oldalának a szélessége és hosszúsága megegyezik. Így hát úgy döntesz, egy kupacba gyűjtöd a szerteszét gurult kockákat, majd leülsz a földre, és próbálkozol. *(Kockacukorral ti is megpróbálhatjátok, válogassatok ki 27 darabot, és 7-et színezzetek be!)*

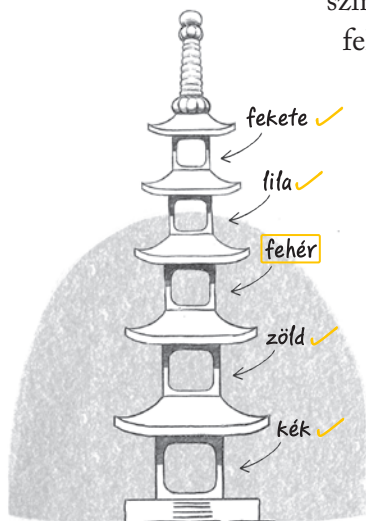
Ha leteszel egymás mellé két kis kockát, egy téglalapot kapsz. Ha viszont 2×2 , azaz 4 kis kockát teszel le, akkor ennek a hosszúsága és szélessége már egyenlő (2 kockányi), de a magassága csak 1 kocka. De ha mind a 4 kockára ráépítesz újabb 4 kockát, végre egy szabályos nagyobb kockát kaphatsz, aminek a szélessége, hosszúsága és magassága is 2 kocka. Ehhez $2 \times 2 \times 2$, azaz 8 kockát használtál fel, így még 19 kocka hever szétszórva a kertben. Hogy tudnád felhasználni az összes, vagyis mind a 27 kockát egy nagyobb kockához?

- Ha 3×3 kocka lenne az alap, amit aztán magasabbra építesz? → **184**
- Vagy ha 4×4 kocka lenne az alap? → **191**

195 Zsiga sóhajt, és elmondja.
– Ez alapján felülről a második lila, az a közös szín bennük. Így a legfelső csak a fekete lehet. Alulról a második szinten pedig a zöld az, ami mindkettőben benne volt. Legalulra marad tehát a kék. Így a teljes színsor felülről lefelé: fekete, lila, fehér, zöld, kék.

– Köszö, Zsiga, örök hála! – rebege, majd megragadod a kristályokat. → **211**

196 – Tehát ha a kavicsos úton 8 malac mehet, és a homokoson is, meg a harmadikon is... milyen is az?

– Zúzott köves – feleled. Már a mezítlábas parkok szakértőjének érzed magad.

– Szóval a zúzott kövesen is – folytatja Zsiga –, akkor összesen $8+8+8=24$ malac indulhat úgy el, hogy

mind különböző úton menjenek. Csak magyarázd meg nekik, hogy melyik utat válasszák, nehogy eltévedjenek! → **24**

197 Innen két irányba tudsz továbbmenni.

- Észak felé indulsz? → **220**
- Vagy nyugatnak mész? → **140**

198 Szárnyas volt, olyan madárszerű, talán egy főnix. De most hogyan tovább? Kicsit bizonytalan vagy. Biztos, hogy főnixet láttál? Inkább megkérded Zsigát. → **106**

199 A melletted ülő madárhoz fordulsz, az előtte fekvő kerek fémdobozt méregetve, amit egy kedves kék sündisznó ábrája díszít.

- Hallottál már erről a sündisznós dobozról korábban? → **272**
- Vagy még nem? → **284**

200 Újabb kis kert nyílik meg előtted, melynek keleti oldalát kőfal határolja. Ide valahonnan árnyék vetül, szinte félhomály van. Sötétedik? A fűben azonos méretű, finoman derengő kockák vannak szét-szórva, mintha egy óriás építőkockázott volna.

Jártál már itt? Akkor lapozz a **197**-re! Egyébként olvass tovább!

Körül nézel, és úgy látod, zsákutcába jutottál. Csak mögötted, a nyugati sövényfalban nyílik átjáró, ahonnan érkezted. Elhatározod, hogy megvizsgálod a szétszórt kockákat. Odalépsz a legközelebbihez, és megérinted. Bár világít, nem meleg. Különleges foszforeszkáló anyagból készülhetett. Fel is tudod emelni, körülbelül akkora, mint egy nagyobb alma. A kockák mögött ekkor észreveszel egy szöveget a kőfalon:

Építs olyan nagy kockát a kicsik felhasználásával, ami a lehető legnagyobb felületen világít!

Huh, már megint egy feladat! Sebaj, kockákból építeni mindenki tud! Úgy döntesz, első lépésben számolsz. 20 darab világító kocka hever szétszórva, de találsz rajtuk kívül 7 darab fekete kockát is. Tehát ebből a 27 elemből gazdálkodhatsz, ebből kell olyan nagy kockát építeni, ami a lehető legnagyobb felületen világít. Megpróbálsz két kockát összeérinteni, és összetapadnak, mint a mágnes, de könnyedén szét is tudod őket bontani. Eszerint a kész kockát majd kézben is tarthatod, így az alján lévő világító lapok is számítanak!

Ha máris tudod a megoldást, hogy hogyan fog a lehető legnagyobb felületen világítani a nagy kocka, akkor számold össze fejben, hány világító kis négyzet van összesen a nagy kocka felületén. Lapozz erre a számrá! Ha nem tudod egyből a megoldást, először építsd meg a nagy kockát a 27 kis kockából!

- Máris tudod, hogy csináld? → 188
- Vagy nem tudod, hogy kezdj hozzá? → 194

201 Akár selejtes, akár nem, zsebre teszed az **aranytojást**, és Terézhez fordulsz.

– Most, hogy megoldottam a feladatot, már nincs szükségetek Gerdára. Ööö, meg erre a fiúra sem – teszed hozzá gyorsan, a srác esdeklő pillantását látva. – Ugye, elmehetünk mind?

– Szó sem lehet róla! Mondtam, hogy csak a győztes mehet el!

– De ez tök igazságtalan! Gerdának és a fiúnak esélye sem volt, hiába gondolkodtak helyesen! Ez nem igazság!

– Sajnálom, nem volt szerencsénk. Na, viszlát.

De te nem tágítasz olyan könnyen.

– Akkor áruld el, hogy ők mikor szabadulnak! – mutatsz Gerdára és a fiúra.

– Ha a kert ura elengedi őket. Találd meg őt, és akkor a többieket is megmentheted!

– Akkor legalább hadd beszéljek Gerdával egy kicsit!

A bagoly elkomorodik, majd bólint. Röviden beszélhetsz. Odalépsz Gerdához.

– Ne aggódj, itt van Zsiga, kiszabadítunk, minden rendben lesz!

– Nagyon ügyes voltál, nem is tudtam, hogy ennyire okos vagy – feleli elragadtatva Gerda. Ettől egészen zavarba jössz, de a lány folytatja. – Valami fontos eszembe jutott! Vigyél a tigrisnek csemegét! Akkor odaadja a kulcsot, amit rejteget.

– Hogyan vinnék? Ilyenkor már minden állatos bolt zárva van, és amúgy sem tudok kijutni ebből a nyamvadt kertből.

– Nem kell kijutnod, itt van valahol a kertben az ennivalója, csak valaki elcsente! Egy kerek fémdobozt keress, aminek a tetején egy kék sünn van.

– Rendben, előkerítem – ígéred. – Még eszedbe jut valami lényeges?

– Igen! Ugye rájöttél, hogy az arany számokat kell összegyűjteni? Azok segítségével juthatsz be a házba! Remélem, mindet megtalálod! Vagy volt olyan, hogy elrontottál valamit? Esetleg tudok segíteni!

Elgondolkozol.

- Eltört a citromos tál, és nálad van egy darabja? → **244**
- Vagy nem sikerült átjutnod a labirintuson, és sárga lett az orrod a virágportól? → **246**
- Nem tudtad megszerezni az összes kristályt az Önfegyelem taván? → **254**
- Esetleg nyelvet nyújtott rád a hatalmas kőarc? → **252**
- Vagy ezek közül egyik sem történt meg veled? → **262**

202 Ahogy a lila kristályt ráteszed a pagoda legfelső szintjére, a késő délutáni nap egy kósza sugara megvillan rajta, és fénybe borítja a pagodát. → **34**

203 Megismered a kövér baglyot, aki majdnem lepottyantotta Gerdát.

– Kázmér! Hát te meg mit keresel itt? Nincs dolgod a trombitafolyondárnál?

– Teréz elengedett – mentegetőzik a madár. – Már eleget dolgoztam, és mókuska meghívott a születésnapjára. Hedvig továbbra is otthon költ...

– A mi fészünkben – károg bele a varjú.

– Az elhagyott fészkekben! A fülesbaglyok szeretik a varjúfészket – súgja neked bizalmasan. – És amúgy legyetek büszkék, aranytojást költött ki a ti

fészkekben! – kérkedik a varjaknak, de azok csak kárognak.

– És ez a mormota mit keres itt? – böksz Kázmér szomszédjára.

– Mókuska rokona. Nem túl élénk ma.

– És ez a cserebogár? – mutatsz az asztal közepén mászó jókora rovarra. – Ő is meg van híva?

Ebben a pillanatban a kacagójancsi is kiszúrja a bogarat, és egy szempillantás alatt lenyeli.

– Remélem, nem! – jegyzi meg Kázmér.

Kicsit beszélgetsz még a bagollyal, aztán a többiekhez fordulsz. Mit kérdezel még az állatoktól?

• Hogy van-e ház a kertben? → **190**

• Esetleg szóba elegyedsz a szarkával a kerek fémdoboz kapcsán? → **199**

• Vagy ha még nem tetted volna, megkérdezheted, láttak-e egy arannyal írt számot a környéken. → **183**

• Ha már mindent tudsz, továbbmehetsz innen keletnek. → **280**

• Esetleg nyugatnak. → **240**

204 Bedugod az aranykulcsot a zárba, de elfordítani nem tudod. Sajnos nem ez a kulcs nyitja a kaput.

- Ha van nálad egy ezüstkulcs, azzal is megpróbálkozhatasz. → 209
- Ha nincs, esetleg megpróbálhatod berúgni a kaput. → 215
- Vagy vizsgálj meg a pagodát. → 234
- Ha egyiket sem szeretnéd, sétálj vissza a kert déli részébe a tengerimalac-városhoz! → 180

205 Innen kétfelé mehetsz tovább.

- Keletre indulsz a nyitott kapun át? → 260
- Vagy délre sétálsz a tengerimalac-városhoz? → 180

206 Előhalászod a zsákból a kristályt (vagy kristályokat), és megmutatod a tengerimalacoknak.

– Igen, ilyen kristályok voltak itt! – lelkesednek, de az egyikük elkomorul.

– Bizony, de öt kristály ékesítette az Alkonypagodát. Többet nem találtál?

– Sajnos nem – horgasztod le a fejed. – Mikor összeszedtem, amit tudtam, a többi kristály elsüllyedt egy tóban, így azokat nem sikerült megszereznem.

– Sebaj – vigasztal a göndör fekete tengerimalac –, talán máshol majd rájuk bukkansz! Ha meglesz mind

az öt kristály, gyere vissza, és segítünk, hogy melyik pontosan hova kerüljön, jó? Bólintasz, és elbúcsúzol az állatkáktól.

- Sikerült már kinyitni a keleti kaput? Ha igen, továbbmehetsz arra! → 260
- Ha még nem, most megpróbálhatod kinyitni! → 231
- Vagy visszasétálhatsz a déli kertrészbe a tengerimalac-városhoz. → 180

207 Egy hirtelen ötlettől vezérelve előkapod Gerdá zsebkendőjét, és jó alaposan megtörlöd vele a tojást. Mikor kicsomagolod, egy egyszerű, fehér tojást tartasz a kezvedben. Csak egy arany szám ragyog rajta: 0119 – olvasod. Fel is jegyzed, mert még fontos lehet! Ezután Terézhez fordulsz.

– Most, hogy megoldottam a feladatot, már nincs szükségetek Gerdára. Ööö, meg erre a fiúra sem – teszed hozzá gyorsan, a srác esdeklő pillantását látva. – Ugye elmehetünk mind?

– Szó sem lehet róla! Mondtam, hogy csak a győztes mehet el!

– De ez tök igazságtalan verseny volt! Gerdának és a fiúnak esélye sem volt, hiába gondolkodtak helyesen! Ez nem igazság!

– Sajnálom, nem volt szerencséd. Na, viszlát.

De te nem tágítasz olyan könnyen.

– Áru! el, hogy ők mikor szabadulnak! – mutatsz rájuk.

– Ha a kert ura elengedi őket. Találd meg őt, és akkor a többiek is megmentheted!

– Akkor legalább hadd beszéljek Gerdával egy kicsit!

A bagoly elkomorodik, majd bólint. Röviden beszélhetsz. Odalépsz Gerdához.

– Ne aggódj, itt van Zsiga, kiszabadítunk, minden rendben lesz!

– Nagyon ügyes voltál, nem is tudtam, hogy ennyire okos vagy – feleli elragadtatva Gerda. Ettől egészen zavarba jössz, de a lány folytatja. – Valami fontos eszembe jutott! Vigyél a tigrisnek csemegét! Akkor odaadja a kulcsot, amit rejteget.

– De hogyan? Ilyenkor már minden állatos bolt zárva van, és amúgy sem tudok kijutni ebből a nyamvadt kertből.

– Nem kell kijutnod, itt van valahol a kertben, csak valaki elcsente! Egy kerek fémdobozt keress, aminek a tetején egy kék sünn van.

– Rendben, előkerítem – ígéred. – Még eszedbe jut valami lényeges?

– Igen! Ugye rájöttél, hogy az arany számokat kell összegyűjteni? Azok segítségével juthatsz be a házba!

Remélem, mindet megtalálsz! Vagy volt, ahol elrontottál valamit? Esetleg tudok segíteni!

Elgondolkozol.

- Eltört a citromos tál, és nálad van egy darabja? → **244**
- Vagy nem sikerült átjutnod a labirintuson, és sárga lett az orrod a virágportól? → **246**
- Nem tudtad megszerezni az összes kristályt az Önfegyelem taván? → **254**
- Esetleg nyelvet nyújtott rád a hatalmas kőarc? → **252**
- Vagy ezek közül egyik sem történt meg veled? → **262**

208 Ahogy a lila kristályt ráteszed a pagoda legfelső szintjére, a késő délutáni nap egy kósza sugara megvillan rajta, és fénybe borítja a pagodát. → **34**

209 Beilleszted a kis ezüstkulcsot a zárba, és könnyedén elfordítod. A fakapu kitárul, és te átlépsz a küszöbén. → **260**

210 – Igen, ismerjük a kert gazdáját! – feleli az egyik menyét. – Árminnak hívják, és már jó

ideje ki sem dugta az orrát a házból. Elhanyagolja a növényeit és állatait! De se baj, megvagyunk mi így is, nem igaz? – fordul a társához, aki lelkesen bólogat, miközben le sem veszi a szemét a galambokról.

– Tubicám, nem tetszik, ahogy az a menyét vizslat – fordul a galamb a párjához.

– Ne aggódj, édes, szerencsére nem ülsz a közelében! De ha zavar, rákoppintok a fejére!

– Ne aggódjatok – szól oda a menyét –, születésnap van, és különben is, ilyen telt példányok nem hoznak lázba!

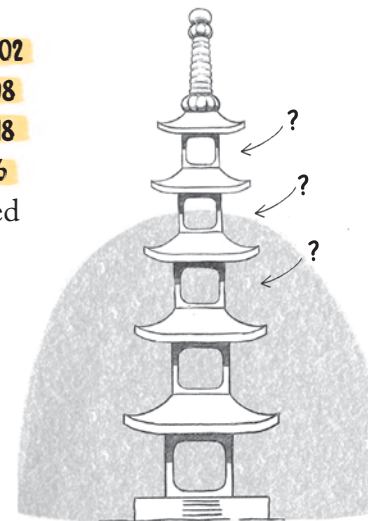
– Még hogy én telt! – méltatlankodik a galamb.

– Nekem te vagy a legszebb – bújik hozzá a párja. Úgy látszik, Árminról már nem tudsz meg többet.

- Most Elviráról kérdezel? → **212**
- Esetleg a szarkával vagy a bagollyal akarsz beszélni? → **283**
- Ha már mindent tudsz, továbbmehetsz innen ketten. → **280**
- Vagy nyugatnak. → **240**

211 Bepakolod a kristályokat a pagodában lévő mélyedésekbe, felülről lefelé. Sorrendben melyik hármat teszed le először?

- Lila, fekete, fehér? → **202**
- Lila, fekete, zöld? → **208**
- Fekete, lila, fehér? → **218**
- Fekete, lila, zöld? → **226**
- Vagy mégis megkérded Zsigát? → **245**

212 – Elvira? Hát hogyan hallottunk volna róla! Csak a baj van vele!

– Baj? Hogyhogy? – csodálkozik.

– Itt kóvályog mindig – csattan fel az egyik galamb. – Olyan furcsán viselkedik, kioson a kertből, aztán elfelejti, hogy hol van. Végül nekem kell őt visszahoznom a ház urának kérésére.

– Véletlenül nem szürke kötött pulóvert szokott hordani? – szegezed a kérdést a galambnak.

– De bizony! És néha mást is. Szörnyű dolgokat!

– Miket?

– Zoknira húz szandált! – vihog a menyét.

A galamb a fejét csóválja.

– Időskorára elment kicsit az esze. De a párja nagyon vigyáz rá. Szereti. Mint én téged, tubicám! – Azal hozzáérinti a csőrét a társáéhoz.

- Most a kert gazdájáról kérdezel (ha még nem tetted volna)? → **210**
- Esetleg a szarkával vagy a bagollyal akarsz beszélni? → **283**
- Vagy ha még nem tetted volna, megkérdezheted, láttak-e egy arannyal írt számot a környéken. → **183**
- Ha már mindent tudsz, továbbmehetsz innen ketnek. → **280**
- Vagy nyugatnak. → **240**

213 Odalépsz a piros ajtót lezáró számmárhoz, és beállítod a csillagokból kiolvasott értéket. Halk kattanást hallotok, és a zár enged. Óvatosan kitarjátok az ajtót, ami jókorát nyikordul. Hirtelen egy ablak vágódik ki felettetek.

– Hé, mi folyik ott?

Még mielőtt meglátnak titeket, gyorsan beugrotok a pincébe, és behúzzátok magatok mögött az ajtót. Egy szűk, sötét járatban álltok. A mobiloddal világítva haladtok előre. Se ajtók nincsenek itt, se elágazás, és néha kicsit tekereg a járat. Emellett olyan alacsony, hogy le kell hajtanod a fejed. Hallod, ahogy Zsiga táskája

mögötted időnként a falnak súrlódik. Hosszú botorálás után kilöktök egy ajtót a túloldalon, és kiléptek. Egy ház hátsó kertjében álltok. Az utca túloldalán már a családi házas övezet kezdődik. A fasorral szegélyezett széles járdák hosszan kígyóznak az öntöttvas kerítések mentén. Friss tavaszi illat csapja meg az orrotokat, és az autók zaja is alig hallatszik már ide. Kiléptek a kertkapun, és körülnéztek, merre folytathatnátok utatokat. Balra egy lépcső vezet fel a dombra, előre meredek utca emelkedik, jobbra pedig egy lankás

sétány kanyarog, melyen végigsüvít az esti szél. Zsigával épp azon tanakodtok, hogy melyiken induljatok el, amikor az utcablákon a nevek alatt észrevesztek pár odafirkantott mondatot.

Vihar lépcső: Rajtam sétálj tovább!

Meredek köz: Ne erre menj!

Szél utca: Ne a Vihar lépcsőn menj!

A járdára pedig ezt firkantotta valaki: *Vigyázz, csak az egyik igaz!*

- Mit teszel? Ész nélkül elindulsz az egyik irányba? → **28**
- Vagy elgondolkozol a feladaton? → **38**
- Vagy máris tudod a megoldást? Indulj el a megfelelő úton! → **28**

214 Bejelentésedet dermedt csend követi. Lassan a fejedhez emeled a kezed, és leveszed a sapkát. Jól választál, tényleg zöld! Megkönnyebbülten felsóhajtasz, mire Teréz megszólal.

– Gratulálunk, megvan a győztesünk! Tiéd Hedvig aranytojása! Menj oda bátran, és emeld ki a fészekből!

Hedvig pironkodva arrébb húzódik, szabadon hagyva neked a csodálatos tojását. Óvatosan kiemeled, és megforgatod a kezekben. A bőröd teljesen aranyszínű lesz tőle, ahol hozzáértél.

– De hiszen ez festett! – fortlyansz fel.
– Ajándék tojásnak ne nézd a festését – próbál lehűteni Teréz.

– Még hogy ajándék tojás! Keményen megküzdöttem érte! Ez egy győzelmi trófea, nem lehet selejtes!

– Az én tojásom nem is selejtes! – sápítózik Hedvig.

• Van nálad egy **fehér textilzsebkendő**? → **207**

• Vagy nincs? → **201**

215 Meglendíted a lábad, és jókorát rúgsz a kapuba. Az meg sem moccan, viszont a lábad rendesen sajogni kezd. A kapu túloldaláról meglepett hangokat hallasz.

– Na mi az, várunk még valakit? – hallatsz egy öblös hang.

– Nem, már mindenki itt van – kontrázik egy sipítóan magas.

– Lehet, hogy a finomságot hozták! – válaszol az öblös.

– Gyere be, ha finomságot hoztál! – rikkant valaki.

– De nincs kulcsom! – kiáltod át a szomszédba.

– Akkor mindegy. Gyere vissza, ha van kulcsod és sütid!

Azzal a hangok elhalkulnak.

- Most megnézed a pagodát? → **234**
- Ha nem, sétálj vissza a kert déli részébe a tengerimalac-városhoz! → **180**

216 Amikor újra belépsz a sapkás feladat helyszínére, a trombitafolyondár lombja alatt meglátod Gerdát és a fiút, ahogy továbbra is a székükön csücsülnek, lehajtott fejjel, reményvesztetten.

– Ne félj, Gerda, mindenképp kiszabadítalak! – kiáltod oda neki, mire Teréz fenyegetően előtted terem, szárnyaival verdesve.

– Hé, te meg mit keresel itt már megint?

– Hova tűnt Kázmér? – kérdezel vissza, mert látod, hogy csak Hedvig csücsül a fészken, a kövér madárnak hűlt helye.

– Elment a mókus születésnapjára. Remélem, nem fogyasztja el az ünnepeltet az a haspók! Na, mars innen! – Azzal Teréz szárnyát suhogtatva közelít feléd. Gyorsan hátrálni kezdesz.

Megpróbálsz rávenni Terézt, hogy hadd kérdezz még valamit Gerdától? → **82**

Ha már nem szeretnél tőle segítséget kérni, akkor gyorsan elhagyod a kertet. Kifelé menet megakad a szemed egy égő **fáklyán**.

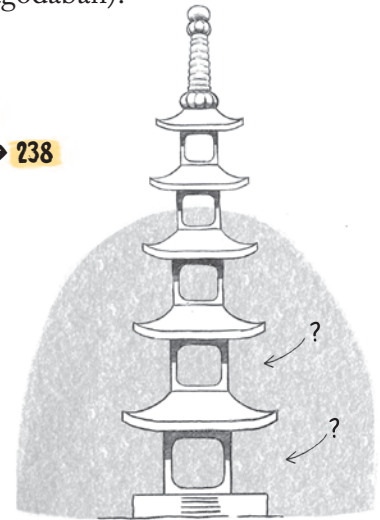
- Ha még nincs fáklyád, most felkapod. → **159**
- Ha már van, akkor gyorsan elhagyod a kertet, még mielőtt Teréz beléd csíp. A világító kockáktól továbbmész nyugatra, egészen a hatalmas kőarcig. → **140**

217

- Megoldottad már itt a feladatot? → **216**
- Vagy még nem? → **256**

218 Ezután sorrendben melyik kettő jön (a második lesz legalul a pagodában)?

- A zöld és a kék? → **232**
- A kék, és végül a zöld? → **238**

219 Sasfejű, oroszlántestű madár – ez a griff! Egy griff van az ábrán, most már biztos vagy benne! De hogyan segít neked ez az információ? Újra megvizsgálod a lépköveket. Kell lennie valami összefüggésnek! Melyik lépkőre ugrasz? Előtted egy U van, mögötte egy G, és a harmadik egy O.

- Rálépsz a legközelebbi lépkőre, az U-ra? → **292**
- Vagy a másodikra, a G-re? → **92**
- Esetleg a harmadikra, az U-ra? → **96**

220 Ahogy átbújsz a sövény alatt, egy fáklyákkal megvilágított kertecskébe érkezel. Előtted göcsörtös fa nyújtózik a magasba, ágai rátámaszkodnak a kőfalra. Zöldellő lombkoronáját ellepik a tölcséres, élénkpiros virágok. Az egyik girbegurba ágán három jókora bagoly gubbaszt egymás mellett.

Ha már jártál itt, lapozz a **217**-re! Ha még nem, olvass tovább!

Amikor a szellő ellebbenti a kósza ködöt, tőled távolabb a fa alatt három szék tűnik elő. A székek úgy sorakoznak, mintha egy vonat egymás mögötti ülései lennének. Az első üres, a másodikon és a harmadikon viszont ül valaki. Ekkor tűnik fel, hogy a nap már egészen alulról süti meg a kertet, és a fa levelei sűrű sötétséget borítanak a jelenlévőkre. Közelebb lépj

jobban szemügyre veszed az alakokat. A fáklyák fényében a második széken egy hosszú haj keretezte, ismerős arcot pillantasz meg. Gerda! A ködös kert egyik legtávolabbi szegletében végre rábukkantál! Mögötte egy ismeretlen fiú csücsül. Mindketten úgy bámulnak rád, mint a szomjazó vándor egy frissen csordogáló hegyi patakra, de egyikük sem szól. Nem úgy az egyik bagoly, akinek tollai sötétebbek a többiekénél.

– Csakhogy megérkeztél! Már csak rád vártunk! – közli rikácsoló hangon. A másik kettő kerek fejével egyetértően bólogat.

Mit teszel?

- Odarohansz Gerdához? → 227
- Vagy odakiáltasz neki? → 241
- Esetleg szóba elegyedsz a madarakkal? → 247

221 – Egy könyvben??? Hallod ezt, Kázmér? – fordul a mellette gubbasztó kövér madárhoz. – És még azt mondják, aki könyvet olvas, okosabb lesz! Ez meg itt mindenféle ostobaságokat hord össze!

– Nem is ostobaság – jegyzi meg halkán a legkisebb bagoly. – Én tényleg nem az vagyok, aminek látszom.

A többiek csodálkozva bámulnak rá.

– Na mesélj, Hedvig! – förmed rá Teréz.

– Tojtam egy aranytojást – közli a kicsi elfogódotan, és hogy szavainak nyomatékot adjon, picit felemelkedik a fészekben. Alatta megvillan egy tojás, ami tényleg aranszínben pompázik. Rövid, döbbszent csend után Teréz megszólal.

– Ezt biztos becsempészte valaki a fészkedbe! Talán egy kakukk!

– Miért, szerinted én nem tojhatok aranytojást? Többre becsülsz nálam egy kakukkot? Na szép! – fújja fel tollait sértődötten Hedvig. – Ez az én aranytojásom, és ez lesz a nyertes ajándéka! Punktum!

Teréz sóhajt egyet, és feléd fordul.

– Hallottad, Hedvig tojt egy aranytojást, és ez lesz a győztes jutalma. Hogy megnyerhesd, ülj le oda a székre, kezdődik a verseny!

- Leülsz a székre? → 253
- Vagy nem? → 258

222 Bejelentésedet dermedt csend követi. Lassan a fejedhez emeled a kezéd, és leveszed a sapkát. Zöld. Körülöttetek köd kavarog, és a baglyok rémült rikoltozásba kezdenek.

– Nincs megfejtés, nincs tojás! Nincs megfejtés, nincs tojás!

Rémülten Gerdára nézel, aki már szinte teljesen eltűnt a szürkességben. Odarohansz hozzá, és megragadod a kezét. A világ forogni kezd körülöttetek, de lehet, hogy csak a köd örvénylik. Már ti is szédelegtek, de csak szorítjátok egymás kezét. Csak ne vakítana el ennyire a fény, ami egyenesen a szemedbe süt. Mi lehet ez? A lemenő nap utolsó sugara tán? Lassan kitisztul minden, és akkor meglátod. Egy utcalámpa! Csend apó kertjének nyoma sincs. A térköves járdán állsz, egy előreugró tetejű, narancssárga villa mellett. Kovácsoltvas kapuja mögül egy pudli hörög rád. Ekkor futó lépteket hallasz, és ismerős szuszogást. Jobbról Zsiga szalad feléd, hátán a táskájával, a tiedet pedig maga után húzza.

– Gerda?! – kiáltja fülig érő szájjal.

– Zsiga! – ordítod lelkesen, nem is törődve azzal, hogy barátod figyelemre sem méltat. Ahogy hárman összetalálkoztatok, boldogan egymás nyakába borultok.

– Már azt hittem, sosem szabadulunk ki – sóhajt fel megkönnyebbülten Gerda. – De vajon mi történt a kerttel? És Ervinnel?

– Ki a fene az az Ervin? – vonja fel a szemöldökét Zsiga. Te is csodálkozva nézel.

– Hát Ervin az a srác, aki mögöttem ült – kuncog Gerda, majd elkomolyodik. – Remélem, ő is kiszabadult, és hazatalál!

Nem is vettétek észre, hogy közben teljesen besötétedett. Gyorsan nekiiramodtok, és a már ismert utakon lesétáltok a dombról. Kalandotok itt véget ér.

223

- Öt kristály van nálad? → 236
- Vagy kevesebb? → 206

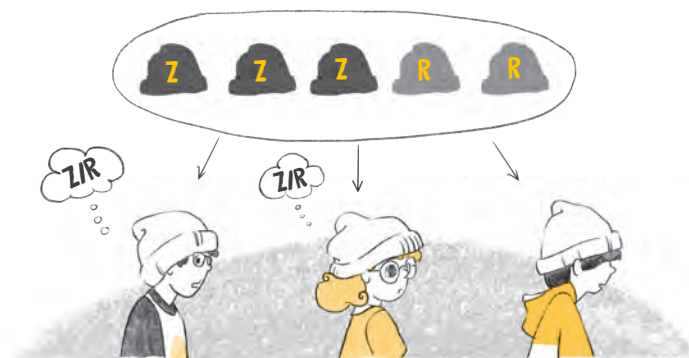
224 Már épp megszólalnál, amikor meghallod a fiú sírós hangját leghátulról.

– Én nem tudom, milyen sapka van rajtam...

– Sajnálom, kiestél – huhog vidoran Teréz. – Gerda, neked van valami mondanivalód?

Feszülten figyelsz, de csak a lány kapkodó lélegzetét hallod a hátad mögül.

– Én sem tudom, milyen színű sapkát viselek – böki ki végre, majd csönd lesz. Gerda is kiesett. Tudod, hogy rajtad a sor. Egy picit még gondolkodhatsz, de aztán muszáj mondanod valamit.

- Tudod, hogy milyen sapka van rajtad, vagy találgatni akarsz? → 242
- Vagy tanácstalanságodban Zsigától remélsz segítséget? → 248

225 A kert nyugati oldalán kőfal húzódik végig, a többi részén mindenhol sövény határolja. Tőled keletre egy apró tömör fakaput fedezel fel a sövényben. Odalépsz, és lenyomod a kilincset. Zárva van, de talán egy megfelelő kulccsal nyitható.

- Megpróbálsz kinyitni egy aranykulccsal (ha van nálad)? → 204
- Vagy egy ezüstkulccsal (ha ilyet találtál)? → 209
- Vagy ha egyik sincs, esetleg berúgod a kaput? → 215
- De akár vissza is sétálhatsz a friss pázsiton át a kert déli részébe a tengerimalac-városhoz. → 180

226 Ahogy a zöld kristályt ráteszed a pagoda legfelső szintjére, a késő délutáni nap egy kósza sugara megvillan rajta, és fénybe borítja a pagodát. → 34

227 Ahogy nekiiramodsz, a bagoly, amelyik korábban megszólított, rikorltozva, szárnyát

csapkodva feltartóztat. Az imbolygó fáklyák fényében hatalmasnak és félelmetesnek tűnik. Rémülten megtorpansz, mire ő rád huhog.

– Hékás, lassan a testtel!

- Úgy tűnik, nem tudsz közelebb férkőzni Gerdához. Inkább megpróbálsz megszólítani a lányt? → 241
- Vagy szóba elegyedsz a baglyokkal? → 247

228 – Nemhiába mondják, hogy nem kellene anynyit tévézni! Még hogy a baglyok nem azok, aminek látszanak! Felháborító, ugye, Kázmér? – böki meg a mellette gubbasztó kövér madarat.

– Bizony, Teréz. Bár te sose néztél sorozatokat, aztán mégis... – Kázmér elbizonytalanodik.

– Mégis mi? – förmed rá a sötét tollú bagoly, de még mielőtt igazán felfortyanna, a legkisebb bagoly pironkodva megszólal.

– Én tényleg nem az vagyok, aminek látszom.

A többiek csodálkozva bámulnak rá.

– Na mesélj, Hedvig! – rivall rá Teréz.

– Tojtam egy aranytojást – közli a kicsi elfogódottan, és hogy szavainak nyomatékot adjon, picit

felemelkedik a fészekben. Alatta megvillan egy tojás, ami tényleg arany színben pompázik. Rövid, döbönt csend után Teréz megszólal.

– Ezt biztos becsempészte valaki a fészekbe! Talán egy kakukk!

– Miért, szerinted én nem tojhatok aranytojást? Többre becsülsz nálam egy kakukkot? Na szép! – fújja fel tollait sértődötten Hedvig. – Ez az én aranytojásom, és ez lesz a nyertes ajándéka! Punktum!

Teréz sóhajt egyet, és feléd fordul.

– Hallottad, Hedvig tojt egy aranytojást, és ez lesz a győztes jutalma. Hogy megnyerhesd, ülj le oda a székre, kezdődik a verseny!

• Leülsz a székre? → 253

• Vagy nem? → 258

229 – Sajnos most nincs nálam semmi, ami az ásványok helyére kerülhetne – feleled, de a tengerimalacok elszorodó ábrázatát látva gyorsan hozzáteszed –, de ahogy találok valami ideillőt, azonnal visszajövök hozzátok!

A tengerimalacok megkönnyebbülten felsóhajtának, lelkesen rád vigyorognak, és tovább rágcsálnak és heverésznek a lemenő nap bíbor sugaraiban. Itt az ideje tovább kalandozni!

• Sikerült már kinyitni a keleti kaput? Ha igen, mehetsz arra! → 260

• Ha még nem, most megpróbálhatod kinyitni! → 231

• Vagy visszasétálhatsz a déli kertrészbe a tengerimalac-városhoz. → 180

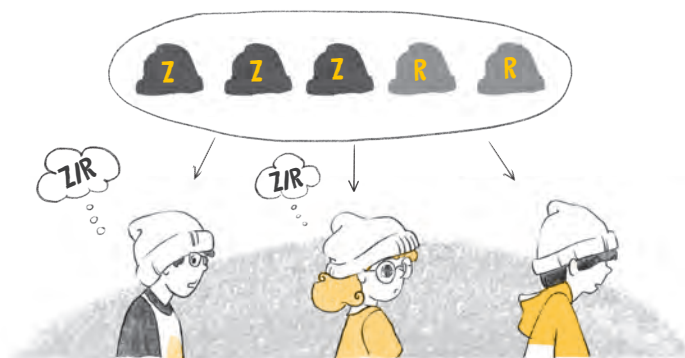
230 Már épp megszólalnál, mikor meghallod a fiú sírós hangját leghátulról.

– Én nem tudom, milyen sapka van rajtam...

– Sajnálom, kiestél – huhog vidoran Teréz. – Gerda, neked van valami mondanivalód?

Feszülten figyelsz, de csak a lány kapkodó lélegzetét hallod a hátad mögül.

– Én sem tudom, milyen sapkát viselek – böki ki végre, majd csönd lesz. Gerda is kiesett. Tudod, hogy rajtad a sor. Egy picit még gondolkodhatsz, de aztán muszáj mondanod valamit.

- Tudod, hogy milyen sapka van rajtad, vagy találgatni akarsz? → **242**
- Vagy tanácsalanságodban Zsigától remélsz segítséget? → **248**

231 Hogy próbálsz kinyitni a sövényben megbúvó kicsi ajtót?

- Egy aranykulccsal (ha van nálad)? → **204**
- Vagy egy ezüstkulccsal (ha ilyet találtál)? → **209**
- Ha egyik sincs nálad, próbáld meg berúgni a kaput! → **215**

232 Ahogy az azuritot is elhelyezed a pagoda legalsó szintjén, a késő délutáni nap egy kósza sugara rávetül, és fényárba borítja az összes kristályt, majd felkúszik a kőfalra, és aranyszín fényből kirajzol rajta egy számot: **0318**. Fel is jegyzed gyorsan!

A tengerimalacok ezalatt feltápáskodnak, és tátott szájjal csodálják az Alkonypagodát.

– Olyan gyönyörű, mint régen! Köszönjük!

Még egy kicsit báméskodsz te is, aztán elbúcsúzol a lelkes malacoktól, és körül nézel, merre mehetnél tovább.

- Sikerült már kinyitni a keleti sövényfalban lévő kaput? → **205**
- Ha még nem, most megpróbálhatod! → **231**
- Vagy visszamehetsz délre a tengerimalac-városhoz, ahonnan érkezted. → **180**

233 – Hát ez egy olyan verseny, ahol csak okosok indulnak, és valahogy megállapítják, hogy ki közülük a legokosabb! Ugye, Teréz? – feleli Kázmér, és bizonytalanul néz a sötétebb tollú társára.

– Így van. Nem véletlen, hogy téged nem indítanak ezen a versenyen – jegyzi meg epésen Teréz.

– Csak nem arra célsz, hogy buta vagyok? – kérdi felháborodva Kázmér, és baljóslatúan megrebbenti a farktollait. – De valahogy te sem versenyzel!

Teréz tüntetően eltekeri a fejét, mintegy hátat fordítva Kázmérnak.

– Én igenis okos vagyok! Különben nem bízták volna rám ezt a fontos feladatot, a verseny levezetését!

– De hát csak rá kell húznunk pár sapkát ezekre a szerencsétlenekre. Erre még egy veréb is képes...

– Még hogy egy veréb? – villogtatja felháborodva a szemét Teréz.

Már attól tartasz, hogy mindjárt egymásnak esnek, mikor a harmadik, eddig csöndben gubbasztó madár halkán megszólal.

– Tojtam egy tojást.
 – Ne legyél túl nagyra ezzel, Hedvig. Mással is meg-
 esik – dorgálja Teréz.
 – De ez egy aranytojás! Ez lesz a győztes jutalma.
 És én tojtam! – feleli Hedvig pirulva.
 – Egy aranytojást! És ezt el is higgyem! – csóválja
 a fejét Teréz, majd feléd fordul. – Mindegy. Hallottad,
 Hedvig tojt egy aranytojást, és ez lesz a győztes jutal-
 ma. Ül le oda a székre, kezdődik a verseny!

- Leülsz a székre? → 253
- Vagy nem? → 258

234 Odalépsz a karcsú, magas, ötszintes épít-
 ményhez, ami körül a tengerimalacok he-
 verésznek. Hozzájuk fordulva megjegyzed, milyen
 ügyesek voltak, hogy buzgó imádságuk nyomán rögtön
 kiserkent a fű a fekete földön. Láthatóan ők is na-
 gyon büszkék magukra, de közlik, hogy mindezt ne-
 ked köszönhetik. Miután kölcsönösen megdicsértétek
 egymást, a pagodára terelődik a figyelmed. Pompás
 építmény, de befejezetlennek tűnik. Mind az öt szin-
 ten van egy-egy bemélyedés, ahonnan valami mintha
 hiányozna.

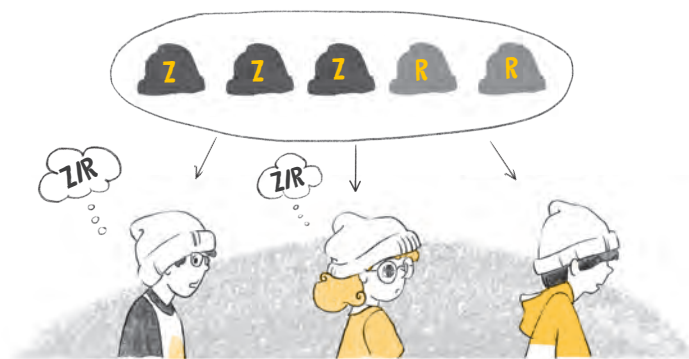
– Nem tudjátok, mi való ide? – kérded a tengeri-
 malacokat.

– Dehogynem! Valamikor réges-régen, még a Forró-
 föld előtti időkben színes kristályok voltak itt. Csak
 úgy csillogott-villogott tőlük az Alkonypagoda! Milyen
 szép lenne, ha visszakerülnének!

- Van nálad kristály? → 223
- Vagy nincs? → 229

235 Csöndben vákazol, hátha valamelyik mö-
 götted ülőnek támad egy ötlete. Végül is a fiú
 leghátul látja Gerda és a te sapkád színét is. Hátha
 ebből tud következtetni a sajátjára. Hamarosan meg is
 hallod sírós, vékony hangját.

– Én nem tudom, milyen sapka van rajtam, ...
 – Sajnálom, kiestél – huhog vidoran Teréz. – Gerda,
 neked van valami mondanivalód?

Feszülten figyelsz, de csak a lány kapkodó lélegzetét hallod a hátad mögül.

– Én sem tudom, milyen sapkát viselek – böki ki végre, majd csönd lesz. Gerda is kiesett. Tudod, hogy rajtad a sor. Egy picit még gondolkodhatsz, de aztán muszáj mondanod valamit.

- Tudod, hogy milyen sapka van rajtad, vagy találgatni akarsz? → 242
- Vagy tanácsalanságodban Zsigától remélsz segítséget? → 248

236 Előkeresed a kincseidet, és lepakolod a földre a tengerimalacok mellé. Az apró állatkák elámulva figyelik a ragyogásukat. A kristályok szinte akkorák, mint ők maguk.

– Ezek azok! – suttogja az egyikük csillogó szemmel.

– És itt van az összes! – ujjong a másik. – A lila színben játszó ametiszt, a fekete füstkvarc, a mélykék azurit, a sötétzölden ragyogó dioptáz, és a legkülönlegesebb a fehér, a nemesopál, amit ha kézben melengünk, ezernyi színben játszik!

– És akkor ezeket most pakoljam fel az Alkony-pagoda szintjeire?

– Felpakolni? Szó sincs róla! Mindet a megfelelő helyre kell tenni! – közli határozottan az egyik tengerimalac.

– Sőt, ha rossz helyre pakolod őket, megsérted az istenünket, és abból baj lesz! – teszi hozzá aggodalmasan a másik.

– Akkor segítetek! Emlékeztek, melyik kristály hova való?

A tengerimalacok zavartan néznek egymásra, majd susmorogni kezdenek, aztán újra feléd fordulnak.

– Nagyon régen volt, de emlékszem, hogy *a pagoda legfelső két szintjére a lila és a fekete kristály kerül*, de nem tudom, melyik van legfelül – közli egyikük, miután nagyot harap az uzsonnájából, egy répaszeletből.

– *Legalul a zöld volt régen, és fölötte meg a kék!* – közli egy heverésző tengerimalac magabiztosan, és megvakarja a hasát.

– *Nem is!* – ellenkezik egy társa. – *Legalul volt a kék, és fölötte a zöld!*

– Lehet, hogy így volt – közli az előbbi –, de szerintem nekem van igazam.

– Nekem csak annyi maradt meg – veti közbe egy harmadik –, hogy *a pagoda három középső szintjén a fehér, a zöld és a lila kristály pompázott*, de fogalmam sincs, milyen sorrendben...

- Ebből rájöttél, hogy melyik kristály hova kerül? → 211
- Vagy úgy érzed, jobb, ha megkérded Zsigát? → 245

237

- A pagodához jöttél vissza? → 234
- Vagy a keleti sövényfalban található kis kaput szeretnéd kinyitni? → 231
- Ha már korábban kinyitottad, akkor most eldöntheted, hogy merre mész tovább.
- Keletre a nyitott kapun át? → 260
- Vagy délre sétálsz a tengerimalac-városhoz? → 180

238 Ahogy a kék kristály bekerül a pagodába, megcsillan rajta a késő délutáni nap egy kósza sugara, és fénybe borítja a kertet. → 34

239 Elbizonytalanodsz. Tényleg tyúk volt? De akkor miért volt oroszlánteste? Mutáns tyúk? Inkább megkérded Zsigát. → 106

240 Egy hosszúkás kertrész északi oldalán vagy. Előtted egy japán stílusú ötszintes kis épület, afféle pagoda áll. Körülötte jóllakott tengerimalacok hevernek, és az uzsonnájuk maradékát rágcsálják. Mikor meglátnak, lelkesen integetve üdvözlnek.

Ha jártál már itt, lapozz a 237-re! Ha még nem, olvass tovább!

Az Alkonypagoda fehér kőből épült, de most nancssárga-rózsaszín színben játszik a késő délutáni nap sugaraiban. Milyen furcsa, még mindig nem bukkott le a nap! Mintha lelassult volna az idő. A pagoda körül a földön színes kavicsokból különféle minták vannak kirakva. Pont előtted arany kavicsok a következő számot mintázzák: **0219**. Ezt fel is jegyzed gyorsan. Ezután mit teszel?

- Megszemléled a pagodát? → **234**
- Vagy körülnézel, merre mehetsz tovább innen? → **225**

241 – Hé, Gerda! Jól vagy? Itt vagyunk érted Zsigával – ordítod bele a ködbe. Gerda halványan elmosolyodik, és bólint egyet.

– Gerda, hé, mondjál már valamit! – kiáltod bosszúsan.

– Nem beszélhet, míg tart a verseny! Ez a szabály – szólal meg újra a madár.

– Miért, mi lesz, ha beszél? – fordulsz felé ingerülten.

– Akkor Kázmér a fejére pottyant – mutat a szárnyával a kövér bagolyra, aki pont a lány feje felett csücsül az ágon. Kázmér kedvesen feléd fordul, és megrázza a farktollait. Gerda megborzong.

- Megkérdezed a madaraktól, hogy milyen versenyről beszélnek? → **233**
- Vagy rákérdesz, hogy miért vártak pont rád? → **243**

242 Hosszú és jelentőségteljes csöndet követően merészen kibököd a sapkád színét:

- Zöld. → **214**
- Rózsaszín. → **222**

243 – Hogy végre elkezdődhessen a verseny! Már csak te hiányoztál! Ott a helyed, az az üres szék! – bök a sötét tollú madár Gerdáék felé.

– De hát én nem is neveztem be semmire! Miféle verseny ez? – kérded felvonva a szemöldököd. → **233**

244 – Ó, pedig az a feladat sokkalta könnyebb volt, mint ez a sapkás! – csodálkozik Gerda.

– Hát, akkor még nem jöttem bele a rejtvényfejtésbe – feleled.

– Sebaj! Nézd csak, én egy arany számot, a **0116**-ot találtam ott, amikor megfejtettem a feladatot. Remélem, így már minden menni fog! Sok szerencsét az utadon!

Azzal mosolyogva int neked, és leül a székre. Ahogy sétálsz kifelé a trombitafolyondáros kertből, egy égő fákllya mellett mész el.

- Gyorsan felkapod, és magaddal viszed? → 159
- Vagy otthagysz a helyén? → 167

245 Előveszed a távbeszélőt, és Zsigának röviden előadod az előtted tornyosuló pagodás feladatot. Zsiga megértően hümmög a vonal túloldalán, aztán magyarázni kezd.

– Ha lerajzolod a pagodát mind az öt emeletével, az jó kiindulás az ilyen feladatoknál.

– Nem lehet, hogy egyszerűen elmondod, melyik kristályt hova tegyem? – kérded reménykedve.

– De hát nekem is végig kell gondolnom!

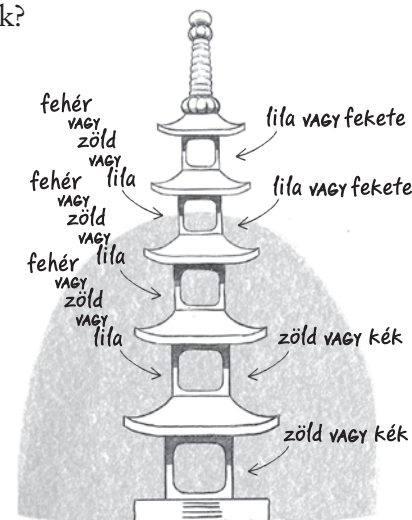
– És nekem azt végig kell hallgatnom? Na jó, csak mondd már! – sóhajtod beletörődően.

– Szóval ha lerajzoljuk az ötszintes pagodát, akkor odaírhatjuk minden szinthez, hogy milyen ásvány lehetne ott egyáltalán a tengerimalacok beszámolója alapján. Legfelül, az ötödik szinten vagy a lila, vagy a fekete van. A negyedik szinten szintén a lila vagy a fekete. Legalul a zöld vagy a kék. Eggyel feljebb, a második szinten ugyancsak a zöld vagy a kék. És még azt is

tudjuk, hogy a második, harmadik és negyedik szinten lehet a fehér, a zöld és a lila.

– Szerintem először nézd meg, hogy melyik szín lehet csak és kizárólag középen, a harmadik szinten! – tanácsolja Zsiga. – Na, melyik?

- A fehér? → 178
- A zöld? → 187
- A lila? → 193
- Vagy már tudod a megoldást, azaz hogy melyik kristály pontosan hova kerül? → 211

246 – Hát igen, a labirintus rajtam is majdnem kifogott. Eszerint nem jártál a szökőkútnál?

Bevallod, hogy oda nem jutottál el.

– Akkor szuper, hogy találkoztunk! Én ott is találtam egy arany számot, a 0316-ot! És egy ezüstkulcsra is bukkantam, erre biztosan szükséged lesz! – A kezedbe nyom egy apró, fénylő kulcsocskát. – A szökőkút mellé fehér krétával még az is fel volt írva a falra, hogy *Elvira, és mellette egy szívecske*. Vajon ki lehet az az

Elvira? Na mindegy, remélem, szerencsével jársz az utadon! Mosolyogva int neked, és leül a székre. Ahogy sétálsz kifelé a trombitafolyondáros kertből, egy égő fálya mellett mész el.

- Gyorsan felkapod, és magaddal viszed? → 159
- Vagy otthagysz a helyén? → 167

247 Mit kérdezel tőlük?

- Hogy miért vártak pont rád? → 243
- Vagy megjegyzed, hogy korábban azt hallottad, a baglyok nem azok, aminek látszanak? → 251

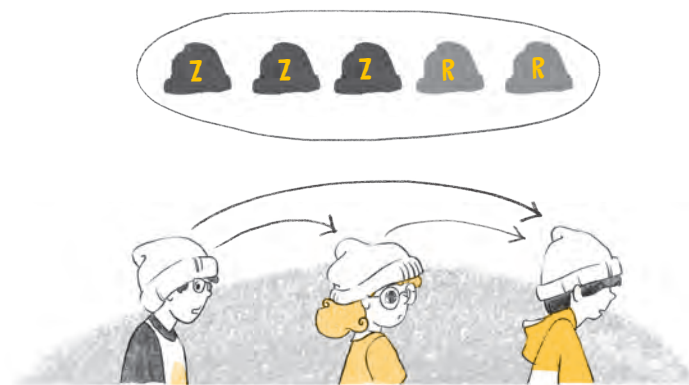
248 Forr benned a méreg, mert úgy érzed, ez a feladat nem fair. Semmit sem tudsz, mint ahogy az idegen fiú és Gerda sem tudta megmondani, milyen sapka van a fejükön. Most találgass? És a szerencse döntsön a sorsodról? Csak abban bízol, hogy Zsiga nem bóbiskolt el, és hallotta, milyen kalamajkába kerültél. Hátha van valami jó tanácsa! Ekkor megkönyebbülésre meghallod suttogó hangját a fülhallgatón keresztül.

– Hé, ne izgulj, itt vagyok! Tényleg ott van veled Gerda? Hallottam a hangját! Várj, tudom, nem beszélhetsz, mindjárt kitalálok valamit. Tudod a feladat megoldását, vagy nem? Ha igen, akkor szipogjál, ha nem, akkor krákogjál!

Óvatosan körül nézel, hogy a baglyok nem hallottak-e meg valamit, de úgy tűnik, nem fogtak gyanút. Hangosan krákogsz egyet.

– Szóval szerintem az a dolog nyitja – magyarázza Zsiga –, hogy a leghátul ülő fiú látja, milyen sapkát viselsz te és Gerda. Gerda meg csak azt látja, hogy mi van a te fejedben. Te meg ugyebár semmit sem látsz.

Így nekem semmi esélyem sincs. Ők meg bezzeg olyan bénák voltak, hogy ekkora előnnyel sem tudták megmondani, milyen sapka van a fejükön – gondolod dühösen, összeszorítva a száját. Zsiga pedig mintha a gondolataidban olvasna, folytatja:

– Szerintem Gerda és a fiú nem bénaságból nem tudták, milyen színű sapkát viselnek, hanem annak alapján, amit láttak, nem lehetett kikövetkeztetni. Érted már?

- Szípozsz egyet? → 267
- Krákogsz egyet? → 274
- Vagy már rájöttél a megoldásra, és bemondod valamelyik színt? → 242

249 Rossz érzéssel hátat fordítasz a baglyoknak, és nem nézve Gerdára, kiséválsz a délnek vezető átjárón. A világító kockák ugyanúgy hevernek a fűben, ahogy itt hagytad őket. Morcosan belerúgysz párba, majd a következő átjárón áthaladva a rémítő szörnyfejszobor mellett találsz magad. Innen nyugatnak vagy délnek folytathatod az utadat.

- A nyugati átjárót választod? → 129
- Vagy a délit? → 150

250 Kilencet találtál, és van a zsebedben egy aranytojás? → 288

Más esetben sajnos nem találtad meg az összes számot, és ezt be is vallod a griffeknek.

– Keresd meg mind a tízet, és aztán várunk vissza! – jelentik ki.

– De fogalmam sincs, mit hagytam ki! Nem tudnátok segíteni?

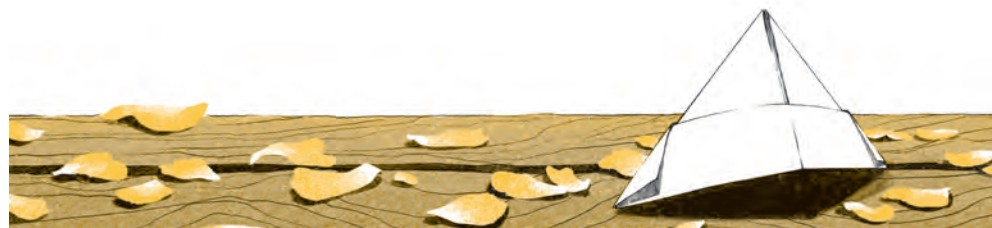
– Nézd meg jobban a térképedet! – javasolják a griffek. – *Mindenhol, ahol arany számra bukkanhatsz, egy arany négylevelű lóhere van.* Keresd meg, melyik hiányzik! Várunk vissza!

Azzal a méltóságteljes állatok újra lehunyják a szemüket. Alaposan átnézed a térképedet, és megpróbálsz kitalálni, melyik arany számot hagyhattad ki. Ha egy út valahol bezárult előtted, vagy elrontottál egy feladatot, és ezért nincs meg az arany szám, esetleg próbálkozz Gerdánál, hátha ő tud segíteni! Ha tudod, hová indulj, lapozz a megfelelő számú kertrészhez, és lépj egyből oda! Ha nem, akkor kilépsz a kis kapun, és visszaugrasz a lépköveken egészen a szülinapozóig. → 257

251 A baglyok döbbenet bámulnak rád. A sötétebb tollú nagyot nyel, és megkérdi.

– Hol hallottad ezt a butaságot?

Mit válaszolsz?

- Egy könyvben? → 221
- Egy filmsorozatban? → 228
- Esetleg inkább eltereled a szót, és megkérded, miért vártak pont rád? → 243

252 – Nem mertél benyúlni abba a hatalmas szájba? Hát, én is alig! Pedig egy arany számot találtam benne, 0421! Jegyezd meg, biztosan szükséged lesz rá! Remélem, így már minden menni fog! Sok szerencsét az utadon!

Azzal mosolyogva int neked, és leül a székre. Ahogy sétálsz kifelé a trombitafolyondáros kertből, egy égő fáklya mellett mész el.

- Gyorsan felkapod, és magaddal viszed? → 159
- Vagy otthagyd a helyén? → 167

253 Elsétálsz a göcsörtös fa mellett. Jó sötét van a sűrű lombja alatt, és még a fejedet is be kell húznod, különben megsimogatják a hajadat a levelek. Ahogy leülsz a legelső székbe, egy kósza napsugár bújik át a levelek között, és elvakít egy pillanatra. Tudod, hogy Gerda mögötted csücsül, és az idegen fiú is, de nem látod őket.

– Kiszabadítalak – súgod hátra Gerdának, de a sötét tollú bagoly azonnal rendre utasít.

– A beszélgetés a versenyből való kizárást vonja maga után!

– Jól mondd, Teréz! Csak szigorúan! – bólogat mellette a kövér bagoly.

– De ugye ha vége a versenynek, Gerda is kiszabadul? – kérde megzeppenve.

– Persze, ha ő nyer! – közli szigorúan Teréz. Ezen eltöprengsz.

– És ha nem ő?

– Akkor tovább élvezi itt a vendégszeretetünket! Aki nyer, azé Hedvig aranytojása – bök csőrével a legkisebb bagoly felé –, és a szabadság! És mostantól csönd!

– De hát ez nem ér! Ha tudtam volna...

– Ha még egyszer megszólalsz, Kázmér lepottyant! Jól bevacsorázott nemrég...

Behúzd a nyakad, és felnézel. Kázmér átarszolt a te fejed fölé, és barátságosan pillant rád a magasból. Teréz ezalatt odaröppen a göcsörtös fa odvához, és zöld és rózsaszín kötött sapkákat cibál ki belőle. Érdeklődve nézed, ahogy odarepül Hedvighez, és átadja neki a fejfedőket, majd hozzátok fordul.

– Tudom, hogy mindannyian nagyon okosak vagytok, és tökéletesen helyes következtetéseket vontok le – közli jelentőségteljesen. Hát, most melléfogott.

Gerda biztos helyes következtetést von le, az idegen fiú, hát, talán ő is, de te? Közben Teréz folytatja a mondókáját. – Láttátok, hogy két rózsaszín és három zöld sapkát adtam át Hedvignek, aki mindjárt odarepül hozzátok, és egy-egy sapkát a fejetekre húz, a maradék kettőt pedig eldugja. Hiába próbálkoztok, nem fogjátok majd látni, milyen színű sapka került a fejetekre!

Eközben érzed, hogy Hedvig rászáll a széked hátamlájára, és ügyes csőrmozdulatokkal egy sapkát illeszt a fejedre, majd elröppen.

– Aki meg tudja mondani – folytatja Teréz –, milyen színű sapkát visel, az nyer. Aki hátranéz, mástól kérdez,

les, tükörrel vagy egyéb csellel próbálkozik, rögtön kiesik! Beszélgetni is szigorúan tilos!

– És találgatni sem ajánlatos, mert ha rosszul tippeltek, pórul jártok – teszi hozzá Kázmér.

Ülsz a széken, bámulod a rideg kőfalat a fáklyával, és forr benned a méreg. Hogyan tudhatnád, milyen sapka van rajtad? Semmilyen támpontod nincs! Hogy legyél így okos? Mit teszel?

- Mégis megkockáztatod a találgatást, és közlöd, hogy zöld sapka van rajtad? → **224**
- Vagy azt mondd, rózsaszín? → **230**
- Vagy még vársz, hátha a többiek megszólalnak? Bár ezzel azt kockáztatod, hogy ők nyerik ezt a buta versenyt! → **235**

254 – Nálad is voltak kristályok a tavon? – csodálkozik Gerda. – Eszerint újratermelődnek, mivel én mindet összeszedtem. Itt vannak, neked melyik hiányzik?

Közösen átnézik a kristályokat, és Gerda kiegészíti a gyűjteményed. Most már **öt kristályod** is van, egy fekete, egy fehér, egy kék, egy zöld és egy lila. Gerda azt is elárulja, hogy egy arannyal írt számot is talált az Önfegyelem tavánál. A szám **0117**. Ezt is feljegyzed. Ezután elbúcsúzol a lánytól. Gerda mosolyogva int

neked, és leül a székre. Ahogy sétálsz kifelé a trombitafolyondáros kertből, egy égő **fáklya** mellett mész el.

- Gyorsan felkapod, és magaddal viszed? → **159**
- Vagy otthagysz a helyén? → **167**

255 – Nem – feleli bosszúsan Zsiga –, mivel ha te zöldet viselnél, attól még Gerda fején lehetne akár zöld, akár rózsaszín sapka. Emlékezz vissza, van 2 rózsaszín sapink meg 3 zöld. Gerda már tudja, hogy a nagyfiú nem tudta eldönteni, milyen sapi van rajta, mert nem 2 rózsaszínt látott maga előtt (akkor ugyanis neki csak zöld maradt volna). Szóval nektek vagy 2 zöld vagy 1 zöld, 1 rózsaszín jutott. Ha rajtad rózsaszín lenne, Gerda pontosan tudná, hogy neki zöld sapija van. De nem tudja, pedig nagyon okos! No, akkor milyen van rajtad?

- Tudod a megoldást? → **242**
- Vagy megvárod, hogy Zsiga befejezze? → **287**

256 Gerda és az idegen fiú szeme felcsillan, ahogy újra megjelensz a göcsörtös fánál. A baglyok

ugyanúgy gubbasztanak az ágon, mint korábban. Teréz rád förmed.

- Na mi az, csak nem meggondoltad magad?
- De. Azt hiszem, nincs más választásom.
- Szóval vállalod a megmérettetést, és leülsz a székbe? Bólintasz. → **253**

257

- Ezúttal hoztál süteményt? → **265**
- Ha a sütemény korábban már el is fogyott, most újra befészkelheted magad a szarka és a bagoly közé, és felveheted a beszélgetés fonálát. → **283**
- Ha pedig már mennél, elindulhatsz keletnek. → **280**
- Vagy nyugatnak. → **240**

258 – Azt sem tudom, hogy mit kell csinálni! És miért ülnek ott némán a többiek? Én egy ilyen versenyben nem szeretnék részt venni!

– Rendben, akkor el is mehetsz. Hátha jön valaki, aki bátor, és vállalja a megmérettetést! De Gerdát akkor elfelejtetted!

- Mégis leülsz a székre? → **253**
- Vagy elhagysz dél felé ezt a kertecskét? → **249**

259 – Nagyon jó! De Gerda nem tudott válaszolni, ezért a te fejedén...

Már mondod is. → **242**

260 A kertecskébe belépve vidám társaságban találsz magad. A közepén álló virágzó fát különös asztal öleli körbe, körülötte tizenkét állat ül születésnap hangulatban.

Jártál már itt? Ha igen, lapozz a **257**-re! Ha nem, olvass tovább!

A masszív, faragott asztal közepén egy lyuk van, abból emelkedik ki a gazdagon virágzó fácska. Az asztalon tálakban különféle magok és gyümölcsök sorakoznak, és rengeteg lehullott virágszirom. Körben színes lampionok lógnak, fényük pirosra, sárgára és kékre festi a résztvevők arcát. Veled szemben egy kacagójancsi és egy kövér bagoly csücsül, köztük egy állat az asztal alá bukva hortyog. Talán egy mormota. A bagoly mellett egy szarkát látsz, előtte meg egy kerek fémdobozt. Mellette két menyét foglal helyet, majd három varjú. Utánuk egy mókus ül, és végül egy halkán turbékoló galambpár zárja a kört. A galambok szemmel láthatóan csak egymással vannak elfoglalva. Őket leszámítva minden tekintet feléd fordul, ahogy belépsz a kapun.

– Nocsak, még egy születésnap vendég? – kérdi az egyik menyét élesen.

– De hiszen már mindenki itt van! Vagy még valakit meghívtál, mókuska? – cserreg a szarka.

– Én ugyan nem! – közli a mókus, aki alig éri fel az asztalt, de azért hatalmas papírcsákót visel. Nyilván ő a születésnapos.

– Akkor te hozod a süteményt, ugyebár? – kurjantja a menyét.

– Süteményt akarunk, süteményt akarunk! – zengik az állatok kórusban, kivéve persze a mormotát, aki rendíthetetlenül hortyog.

• Van nálad sütemény? → 265

• Vagy nincs? → 261

261 – Sajnos nincs nálam sütemény – vallod be. Az állatok felhördülnek.

– Nem vagy meghíva, és még süteményt sem hoztál? – óbégat a menyét.

– Esetleg nem jó helyette pár tengerimalac? – veted fel. Újabb felháborodott morajlás fut végig az állatokon.

– Már rosszul vagyok a tengerimalacoktól, rájuk sem bírok nézni! – visítja az egyik menyét.

– Reggel malac, este malac, a világból ki is szaladsz – kontrázza a másik.

– És gondolj a születésnaposra! – mutat az egyik varjú a mókusra. – Hát mit csinálna ő egy tengerimalaccal?

– Sütit akarunk, sütit akarunk! – kántálják az állatok.

– Hozz nekünk sütit, és utána beszélhetünk. Na, lódulj! – adja meg a végszót a menyét, azzal kipendé-
rít a kis ajtón át, ahol bejöttél, és bevágja mögötted. Előtted az Alkonypagoda magaslik, körülötte még mindig ott heverésznek a malacok. Elhatározod, hogy felkutatod a süteményt. Elsétálsz délre a tengerimalac-városhoz, és ott keletre mész egészen a kútig. Itt vajon merre tovább?

• Keletre? → 140

• Vagy délnek fordulsz? → 100

262 – Szuper vagy! – biztat Gerda. – Tuti sikerülni fog minden, ha így folytatod! Sok szerencséd az utadon, miattam ne aggódj!

Azzal mosolyogva int neked, és leül a székre. Hízik a májad a büszkeségtől, hogy ilyen zseniális vagy, le is fejelsz egy belógó faágot, ahogy magabiztosan lépdelsz kifelé. Miután visszanyerted az egyensúlyod, és kicsit szédelegve épp kilépnél a trombitafolyondáros kertből, egy égő fákllya mellett mész el.

• Gyorsan felkapod, és magaddal viszed? → 159

• Vagy otthagysz a helyén? → 167

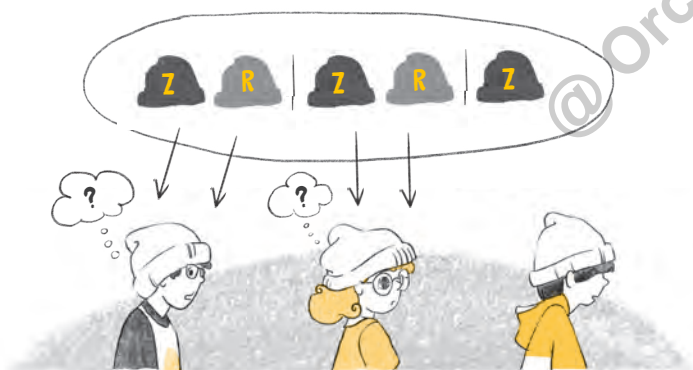
263 – Mondtál valamit? Talán egy színt? – terem előtted Teréz, izgatottan borzolva a tollait.

– Á, dehogy – feleled rémülten –, csak magamban beszéltem, megnyugtató!

– Hát jó. Csak lassan jussál is valamire! – Azzal viszaröppen az ágra.

Letörlöd az izzadságot a homlokodról, és tovább hallgatod Zsigát.

– Gondolj bele jobban! Ha a fiú két zöld sapkát lát maga előtt, akkor az ő fején a maradék sapkákból valamelyik. Mivel ezek 1 zöld és 2 rózsaszín, így a srác nem tudhatja, ezek közül melyiket viseli. Az egyetlen eset, mikor tudna válaszolni, ha két rózsaszín sapkát látna maga előtt! Ugyanis akkor a maradék három zöld közül az egyik van a fején! Így kijelenthetné, hogy zöld van rajta! De nem jelentette ki, így biztos, hogy nem két rózsaszín sapkát látott maga előtt. Hanem vagy két

zöldet, vagy egy zöldet és egy rózsaszínt. Ennyit már biztosan tudunk!

– Hmm – gondolod –, milyen érdekes, hogy mégis megtudtunk valamit abból, hogy valaki nem tud valamit...

– És most térjünk át Gerdára – folytatja Zsiga. – Ő nagyon okos, szóval tisztában van vele, hogy a fiú válasza azt jelenti, hogy rajta és őrajta két zöld, vagy egy zöld és egy rózsaszín sapka van. De hiába látja a te sapid színét, mégsem tudja megmondani, mi van a fején. Mikor tudott volna helyesen válaszolni? Ha rajta milyen színű sapit lát?

- Zöldet? → **255**
- Rózsaszínt? → **259**

264 Igen, a kútban volt! Csak oda egy ábrát rajzoltak pirossal, nem pedig betűket írtak. Esetleg van összefüggés?

- Jól láttad az ábrát a kútban, még a cipőd is vizes lett? → **294**
- Vagy nem tudtad kivenni? Akkor ennek most utánajárhatsz! Visszagyalogolsz egészen a kúthoz! → **129**

265 – Persze, nálam van a süti! – jelented ki. Erre az állatok üdvrivalgásban törnek ki.

– Én mondtam, hogy hoz! – böködi a menyét a szarkát.

– Lássuk! – kárognak a varjak.

Előkeresed a süteményeket, és kipakolod őket az asztalra. Mind a hét darabot.

– Csak ennyi? – kérdi csalódottan a bagoly.

– Igen. Boldog születésnapot! – mosolyogsz a mókusra, aki erre fancsali képet vág.

– De hát mi ennél többen vagyunk! Tizenegyen! – csattan fel a szarka.

– Nem, tizenketten, mert a menyét magával hozta a menyét – csörren a kacagójancsi, és rikácsoló kacagásban tör ki.

– Igen, tizenketten! Vagyis tizenkét sütit akarunk! Hová tetted a többi?

Kicsit zavarba jössz – hiszen te már elmajszoltál három süteményt...

– Nem tizenkettő volt, valaki már megevett kettőt, amikor találtam! – mentegetőzöl.

– Tizenkettőtől kettő az kilenc. Hol a másik négy? – kérdi a kövér bagoly, aki hadilábon állhat a matekkal. A többiek lehurrogják, majd az egyik varjú feléd fordul.

– Eszerint, ha jól értem, te is megdézsmáltad a sütit?

– Ööö, én nem, vagyis igen, de csak épphogy – dadogod. Erre jókora felháborodás tör ki, és egy csomó virágszirom hullik le a fáról.

– Na, ezt jól megcsináltad! – visítja a menyét.

– Micsoda falánk! – vijjogja a kövér bagoly.

– Bagoly mondja veré... ööö embernek! – kontrázik a kacagójancsi.

– Varjatok! – int csendre mindenkit az egyik varjú, aki a legokosabbnak látszik a társaságban. – Ha már így jártunk, inkább oldjuk meg a helyzetet, mint hogy vitatkozással elrontsuk szegény mókuska születésnapját.

– Meg enni is kéne végre valamit – teszi hozzá a menyét, vágyakozva a galambpárra tekintve.

– Így van! – folytatja a varjú. – Szóval szerintem osszuk el igazságosan magunk között a süteményt, és akkor mindenki boldog lesz. Vagyis tizenkettőnk között kell elosztani ezt a hét sütit, és akkor mindenki megnyugodhat.

Erre mindenki lelkesen bólogat, csak a menyét akadékoskodik.

– Jó, de hogy osszunk hét sütit tizenkettőfelé, nagyokos?

– Fogalmam sincs – feleli a varjú. – Te rontottál el mindent, most jóvá teheted. Hogy osszuk el a sütit? – fordul feléd. – Mit javasolsz?

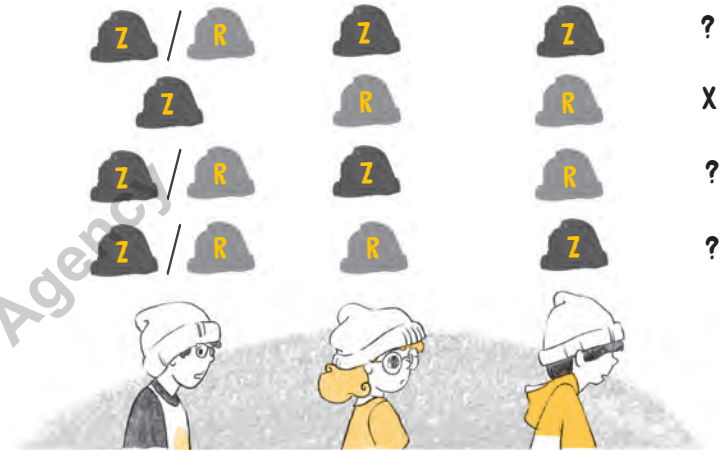
- Vágjuk tizenkétfelé mindet? → 269
- Én megeszem egyet, és a többit elfelezzük? → 273
- Vagy a születésnapos kapjon többet? → 276

266 Odalépsz a kapun lévő számzárhoz, és lassan eltekered a tekerentyűket. Beállítod a március 16-ot, vagyis a 316-ot, és lélegzet-visszafojtva lenyomod a kilincset. Az ajtó nem enged, viszont közvetlenül melletted recsegés-ropogást hallasz. Ajjaj, rossz kódot választottál! A griffek körül ragyogó világosság támad, amint kiszabadulnak kőpáncéljukból. Az egyik már a szárnyát próbálgatja, míg a másik a csőrével a fejedre koppant. Már csak a nagy fényességet látod... → 119

267 Remek! Szóval gondoljunk bele – a fiú látja maga előtt Gerda sapkáját, és a tiédet is. Vagyis lát maga előtt 2 zöld, vagy 2 rózsaszín, vagy 1 zöld és 1 rózsaszínű sapkát. És amit lát, annak alapján nem tudja, hogy ő mit visel. De most fordítsuk meg a kérdést – mikor tudná egyértelműen megmondani, hogy milyen sapka van a fején? Ha mit látna maga előtt? Közben ne felejtjük, hogy 2 rózsaszín és 3 zöld sapka volt eredetileg!

- – Két zöld sapkát? → 263
- – Két rózsaszínt? → 271

- – Egy zöldet és egy rózsaszínt? → 278
- – Nincs olyan eset? → 282

268 Odalépsz a kapun lévő számzárhoz, és lassan eltekered a tekerentyűket. Beállítod a március 18-at, vagyis a 318-at, és lélegzet-visszafojtva lenyomod a kilincset. Halk kattánást hallasz, és az ajtó enged, majd nyikorogva kitarul. A griffek meghajolnak előtted, ahogy belépsz a házba.

A szobában egy testes, ősz szakállú öregember ül egy öreg hintaszékben. Jöttödre úgy meglepődik, hogy kiejti a kezéből a könyvet.

– Fantasztikus! Valaki eljutott ide, a kert közepére, a házig, és még a számzárat is kinyitotta! Ez tényleg varázslat! A kert megtalálta a leendő gazdáját!

– Hogy mit talált meg ki? – motyogod.

– Ez a kert! Ugye, milyen varázslatos? – somolyog rád a szakálla mögül, és feléd nyújtja a kezét. – Kérem, jöjjön közelebb, mert én már nagyon nehezen mozgok. Ármin vagyok. Örülök, hogy megismerhetem! Foglaljon helyet itt a karosszékben! Egy kis bodzaszörpöt önthetek a kert új gazdájának? Ugye, azért jött? Hogy a kert gazdája lehessen? – Azzal rád emeli átható tekintetét.

– Nem igazán – vallod be kicsit feszengve. – Véletlenül vagyok itt, sőt, egyáltalán nem is akartam ide jönni. A barátom nővérét kerestem, aki elveszett itt a kertben. Azóta meglett, de a baglyok fogva tartják. A barátom meg kinn rekedt a kapu előtt. És mindannyian haza szeretnének menni, ha lehet – teszed hozzá illedelmesen. Ármin mosolyogva csóválja a fejét.

– Hihetetlen! Akkor azonnal idehívom őket! – Azzal füttyent egy furcsa dallamú trillát. Rövid idő múlva szárnyzuhogás hallatszik, és újra kinyílik az ajtó. Kázmér bagoly és az egyik galamb betessékeli a hüledező Gerdát és az idegen fiút, aki részt vett a baglyos feladatban. Zsiga is belép a nyomukban. Mind megőrülnek neked, de a szakállas idegent látva elkomorulnak.

– Ki maga? És miért tartja fogva a nővéremet? – kérdi gyanakodva Zsiga Ármintól, majd a Gerdával érkező ismeretlen fiúra bámul. – És ez meg ki?

– Ő Ervin. Ő is a baglyok fogságába került, most szabadult – feleli sietve Gerda, majd a szakállasra

néz. – Szóval ki maga, és miért csinálta ezt velünk? Ugye, most már elenged minket?

Ármin nekik is bemutatkozik.

– Természetesen, maguk mind szabadok. Bocsánat, a baglyok kicsit túl komolyan vették a feladatukat. Remélem, nem ijesztettek nagyon magukra! Hát, ennyi emberre nem számítottam! Üljenek le kényelmesen, fújják ki magukat a sok izgalom után, én meg elmesélem addig Csend apó és a kert történetét!

Kicsit morcos arccal mindenki kényelmesen elhelyezkedik, és figyelmesen várja Ármin szavait. → 117

269 – Ha tizenkétfelé vágjuk az összes süteményt, akkor mindenki kaphat hét tizenketted süteményt. Ez így teljesen igazságos – javasolod.

– Tizenkétfelé? Mégis hogy vágjunk egy ilyen apró süteményt tizenkétfelé? – szegezi neked a kérdést a varjú.

– Én egyszer megpróbáltam nyolcfelé aprítani egyet, és morzsákra esett szét. Egész este csipegettük a darabjait, ugye, tubicám? – bújja a galamb a párjának.

– Nem akarok morzsákat enni – közli ellentmondást nem tűrően a születinapos mókus. Más megoldást kell találnod.

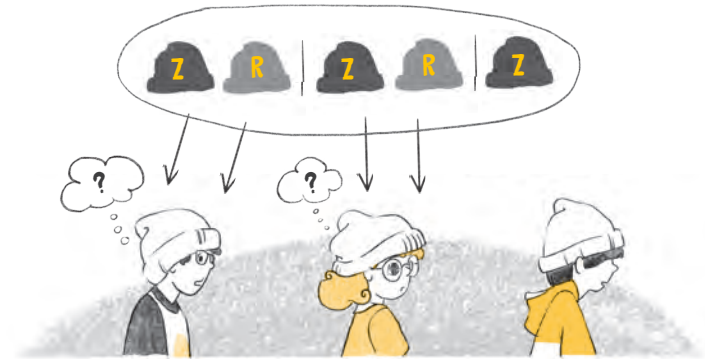
- Mi lenne, ha a mókusnak több jutna, hiszen neki van születésnapja? → 276
- Felajánlod, hogy te megeszel egyet, és a többit elfelezed? → 273
- Esetleg máshogy szeretnéd egyenlően elosztani? → 279

270 Jobban belegondolsz, és rájössz, hogy ott nem volt semmiféle felirat. Mindenesetre úgy érzed, botorság lenne jó ötlet nélkül megkockáztatni itt az átjutást. Az első pár lépkőnél még vissza tudsz ug-rani, de beljebb, ha hibázol, menthetetlenül elsüllyedsz. Úgy döntesz, visszatérsz a kertbe, hátha találsz valahol egy piros krétás feliratot vagy ábrát, ami segít. Az átjárón át hamarosan a születésnapozókhoz érsz. → 257

271 – Mondtál valamit? Talán egy színt? – terem előtted Teréz, izgatottan borzolva a tollait.
 – Á, dehogy – feleled rémülten –, csak magamban beszéltem, megnyugtatt!
 – Hát jó. Csak lassan jussál is valamire! – azzal visszaroppen az ágra.
 Letörled az izzadságot a homlokodról, és tovább hallgatod Zsigát.
 – Látom, kapiskálsz már! Valóban, ha 2 rózsaszínt látott volna, tudná, hogy ő zöldet visel. De nem tudja, így biztos, hogy vagy két zöld, vagy egy zöld és egy

rózsaszín sapkát látott maga előtt. Ennyit már biztosan tudunk! És most térjünk át Gerdára – folytatja. – Ő nagyon okos, szóval tisztában van vele, hogy a fiú válasza azt jelenti, hogy rajtad és őrajta két zöld, vagy egy zöld és egy rózsaszín sapka van. És hiába látja a te sapid színét, mégsem tudja megmondani, mi van a fején. Mikor tudott volna válaszolni, hogy nyerhetett volna? Ha rajtad milyen színű sapit lát?

- Zöldet? → 255
- Rózsaszínt? → 259
- Vagy már tudod a megoldást, hogy milyen színű sapit viselsz? → 242

272 – Nocsak, nocsak, mit keres itt a tigris cse-megéje? – mutatsz a szarka előtti dobozra.

– Honnan tudjam? Nem az enyém, azt sem értem, hogy került ide – néz rád ártatlan szemmel a madár.

– Akkor visszaviszem a tigrisnek. Ha nem a tiéd, biztos nem bánod – vigyorogsz a szarkára.

Az fájdalmas tekintetet vet a dobozra, és kellestlenül cserrent egyet.

– Hát jó, vidd!

Elteszed a **tigriscsemegét**.

- Most megkérdezed az állatokat, hogy van-e ház a kertben? → **190**
- Vagy ha a bagoly ismerősnek tűnik, megszólíthatod. → **203**
- Ha még nem tetted volna, megkérdezheted, láttak-e egy arannyal írt számot a környéken. → **183**
- Ha már mindent tudsz, továbbmehetsz keletnek. → **280**
- Vagy nyugatnak. → **240**

273 – Van egy remek ötletem – csillan fel a szemed. – Vágjunk ketté 6 darab süteményt, és mindenki kap egy felet!

– És mi lesz a maradék egy süteménnyel? – kérdi a szarka gyanakodva.

– Azt megeszem én, mert olyan ügyesen oldottam meg ezt a feladatot.

– Na, azt már nem! – háborog a bagoly.

– Hogy képzeled! Felháborító! – visítja a menyét. A varjú hidegen rád tekint, és megjegyzi:

– Te nem tarthatsz igényt egy morzsányi süteményre sem, mert nem is voltál meghíva, de már így is megettél hármat.

– Valóban – hajtod le a fejed büntudatosan. Milyen jó lett volna, ha korábban még egy sütit befalsz, akkor most minden sokkal egyszerűbb lenne!

Más megoldást kell találnod.

- Vágjátok tizenkétfelé mindegyik sütit? → **269**
- Vagy a szülinapos kapjon többet? → **276**
- Esetleg máshogy szeretnéd egyenlően elosztani? → **279**

274 – Akkor máshogy mondom – susogja Zsiga. – A leghátsó fiú ugyebár látja, hogy milyen sapka van rajtatok, és tudja, hogy eredetileg 2 rózsaszín és 3 zöld volt. Tegyük fel, hogy két zöld sapkát lát maga előtt. Eszerint az ő fején a maradék sapkákból van valamelyik. Mivel ezek 1 zöld és 2 rózsaszín, így a srác nem tudhatja, ezek közül pont melyik került az ő fejére. De bizony van olyan eset, amikor egyértelműen meg tudta volna mondani, hogy ő mit visel! Melyik ez? Ha milyen színeket látott volna maga előtt?

- – Két rózsaszínt? → 271
- – Egy zöldet és egy rózsaszínt? → 278
- – Nincs olyan eset? → 282

275 Jobban belegondolsz. Volt ott valamilyen felirat, és egy ábra is. Igen, Elvira volt a falra kanyarítva, egy szívben! De azt fehér krétával írták, nem pirossal! Mindenesetre úgy érzed, botorság lenne így megkockáztatni az átjutást. Az első pár lépkőnél még vissza tudsz ugrani, de beljebb, ha hibázol, menthetetlenül elsüllyedsz. Úgy döntesz, visszatérsz a kertbe, hátha találsz valahol egy piros krétás feliratot vagy ábrát, ami segít. Így visszatérsz az átjárón át a szülinapozókhoz. → 257

276 – Vágjunk félbe 5 sütit, akkor tízen kaphattok egy felet. A mormota úgyis alszik, így mókuskáé lehet két teljes darab! – jelented ki lelkesen.

– Mi az, hogy a mormota úgyis alszik? – csattan fel felháborodottan a szarka.

– Hát alva nem tud enni, ugyebár. És különben is, nem mindegy? – vonogatod a vállad.

– Nem, én védem a mormoták érdekeit! – feleli öntudatosan a szarka.

– Jó, akkor a mormota is kap egy felet, és mókusé másfél süti. Így már mindenki elégedett?

Erre a mókus ráncolja össze dühösen az orrocskáját.

– Nem, az én születésnapomon senkivel sem teszünk kivételt! Mindenkinek pont ugyanannyi sütemény jár, és kész! – jelenti ki határozottan. A többi állat csodálattal tekint rá, és lelkesen megtapsolja.

– A mi kis mókuskánk – dalol elfogódottan a galambpár.

Más megoldás után kell nézned.

- Felajánlod, hogy te megeszél egyet, és a többit elfelezik? → 273
- Vagy azt javaslod, hogy vágjátok 12-felé? → 269
- Esetleg máshogy szeretnéd egyenlően elosztani? → 279

277

• Eljutottál már a kis kapuhoz a túloldalon? → 56

• Vagy már ki is nyitottad a kaput, és nálad van minden, ami kell? Akkor elmész egészen a megoldandó számmáig → 295

• Ha még nem, akkor megpróbálhatsz végigmenni a lépköveken, kezdve az U-val. → 292

• Vagy először a G-re ugrasz? → 92

• Ha egyik sem, visszafordulsz, és visszatérsz az előző kertrészbe a szülinapozókhoz. → 257

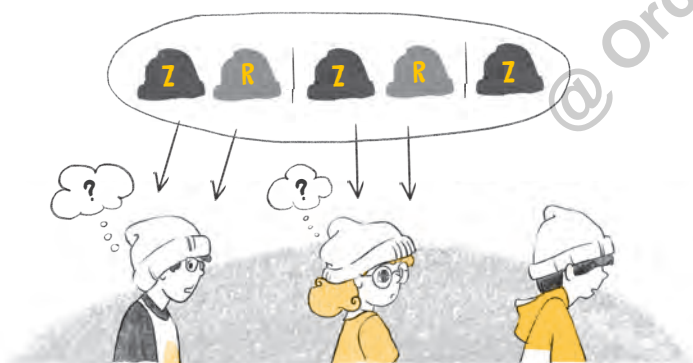
278 – Mondtál valamit? Talán egy színt? – terem előtted Teréz, izgatottan borzolva a tollait.

– Á, dehogy – feleled rémülten –, csak magamban beszéltem, megnyugtató!

– Hát jó. Csak lassan jussál is valamire! – Azzal viszszeröppen az ágra.

Letörlöd az izzadságot a homlokodról, és tovább hallgatod Zsigát.

– Gondolj bele jobban! Ha a fiú egy zöld és egy rózsaszín sapkát lát maga előtt, akkor az ő fején a maradék sapkákból van valamelyik. Mivel ezek 2 zöld és 1 rózsaszín, így a srác nem tudhatja, ezek közül melyiket viseli. Az egyetlen eset, mikor tudna válaszolni, ha két rózsaszín sapkát látna maga előtt! Ugyanis akkor a maradék három zöld közül az egyik van a fején! Így kijelenthetné, hogy zöld van rajta! De nem jelentette ki, így biztos, hogy nem két rózsaszín sapkát látott

maga előtt. Hanem vagy két zöldet, vagy egy zöldet és egy rózsaszínt. Ennyit már biztosan tudunk!

– Hmm – gondolod –, milyen érdekes, hogy mégis megtudtunk valamit abból, hogy valaki nem tud valamit...

– És most térjünk át Gerdára – folytatja Zsiga. – Ő nagyon okos, szóval tisztában van vele, hogy a fiú válasza azt jelenti, hogy rajta és őrajta két zöld, vagy egy zöld és egy rózsaszín sapka van. De hiába látja a te sapid színét, mégsem tudja megmondani, mi van a fején. Mikor tudott volna válaszolni, hogyan nyerhetett volna? Ha rajta milyen színű sapit lát?

- Zöldet? → 255
- Rózsaszínt? → 259

279 Belátod, hogy a süteményeket nem lehet túl sokfelé aprítani, mert teljesen szétporladnak. Legfeljebb négyfelé, háromfelé vagy félbevágthatod őket. Nézed magad előtt a hét sütit, az állatok megvárakozóan bámulnak rád. Hogyan is tudnál szétosztani hét süteményt 12 személynek igazságosan?

És ekkor felrémlik a megoldás. Mi lenne, ha nem ugyanakkora részekre vágnád az összes sütit? Vagyis nem feleznéd, harmadolnád, negyedelnéd el mind a 7 süteményt, hanem némelyiket így vágnád, némelyiket

meg úgy? Az asztalt bámulva gondolkodsz a lehetséges megoldáson (*de nyugodtan használd a könyv végén a jegyzetoldalt is*). Hogy kéne elválni a sütitiket?

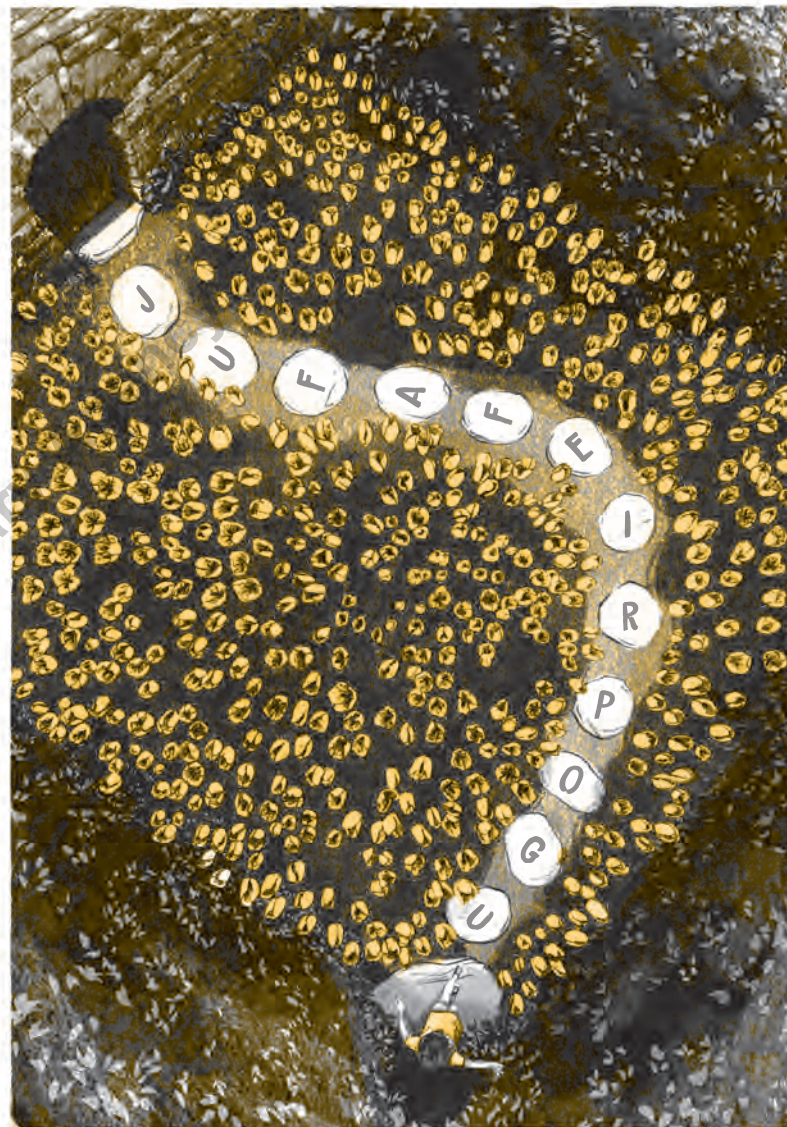

- Párat félbe, és párat háromfelé? → **281**
- Néhányat félbe, és néhányat négyfelé? → **285**
- Valamennyit háromba, és valamennyit négybe vág-nál? → **289**

280 Ahogy átlépsz a bejáraton, meginogsz. Ezer-nyi színes tulipán virágozik előtted, bódító illatuktól szinte szédülsz. Közöttük kanyargósan lera-kott lépkövek vezetnek tovább a ködbe.

Ha jártál már itt, lapozz a **277**-re! Ha még nem, olvass tovább!

A lépkövekre pillantva feltűnik, hogy mindegyikre egy betűt írtak piros krétával. Gyanítod, hogy a betűknek szerepük lesz az átjutásban. Körülöttük a sűrűn növő színes tulipánok furcsán hajladoznak, mintha nem is föld lenne alattuk, hanem a hullámzó tenger, vagy valami hatalmas mozgó lény... Mindenesetre úgy érzed, jobb, ha kikerülsz őket, és csak a lépkövekre lépsz.

- Elindulsz rajtuk? → **292**
- Esetleg elgondolkozol, hogy láttál-e már valahol hasonló piros krétával rajzolt ábrát? → **296**
- Vagy inkább visszatérsz ide később? → **36**

281 Ha elkezded félbevágni a sütit, hatot el kell vágnod, hogy aztán tizenkétfelé kínálhasd. Az egy megmaradt sütit pedig hiába vágod háromfelé, nem érsz vele semmit. Azt a sütit nem tudod igazságosan szétosztani. De akkor mi a helyes megoldás?

- Néhányat félbevágysz, és néhányat négyfelé? → **285**
- Valamennyit háromba, és valamennyit négybe vágnál? → **289**

282 – Mondtál valamit? – terem előtted Teréz, izgatottan borzolva a tollait.

– Á, dehogy – feleled rémülten –, csak magamban beszéltem, megnyugtatt!

– Hát jó. Csak lassan jussál is valamire! – Azzal viszaröppen az ágra.

Letörlöd az izzadságot a homlokodról, és tovább hallgatod Zsigát.

– Dehogy nincs olyan eset! Gondolj csak bele jobban! Mi van akkor, ha a fiú két rózsaszín sapkát lát maga előtt? Akkor az ő fején a maradék három zöld sapka közül az egyik van! Így kijelenthetné, hogy zöld van rajta! De nem jelentette ki, így biztos, hogy nem két rózsaszín sapkát látott maga előtt. Hanem vagy két zöldet, vagy egy zöldet és egy rózsaszínt. Ennyit már biztosan tudunk!

– Hmm – gondolod –, milyen érdekes, hogy mégis megtudtunk valamit abból, hogy valaki nem tud valamit...

– És most térjünk át Gerdára – folytatja Zsiga. – Ő nagyon okos, szóval tisztában van vele, hogy a fiú válasza azt jelenti, hogy rajtad és őrajta két zöld, vagy egy zöld és egy rózsaszín sapka van. És hiába látja a te sapid színét, mégsem tudja megmondani, mi van a fején. Mikor tudott volna válaszolni, hogy nyerhetett volna? Ha rajtad milyen színű sapit lát?

- Zöldet? → **255**
- Rózsaszínt? → **259**

283 Mit kérdezel az állatoktól?

- Hogy láttak-e egy arannyal írt számot a környéken? → 183
- Van-e ház a kertben? → 190
- Esetleg szóba elegyedsz a szarkával a kerek fémdoboz kapcsán? → 199
- Vagy megszólítod a baglyot, ha ismerősnek tűnik? → 203
- Ha ezeket már mind megbeszélted, lapozz vissza a 257-re, és dönts el, merre mész tovább!

284 – Milyen szép doboz! – lelkendezel. – Mi van benne? Ajándék a mókuskának?

– Semmi közöd hozzá – feleli barátságatlanul a szarka. – Ez az enyém.
Jobbnap látod nem háborgatni tovább.

- Most megkérdezed az állatokat, hogy van-e ház a kertben? → 190

- Vagy a bagolyhoz fordulsz, ha ismerősnek tűnik? → 203
- Ha még nem tetted volna, megkérdezheted, láttak-e egy arannyal írt számot a környéken. → 183
- Ha már mindent tudsz, továbbmehetsz innen ketlenek. → 280
- Vagy nyugatnak. → 240

285 Ha elkezdted félbevágni a sütitet, hatot el kell vágnod, hogy aztán tizenkétfelé kínálhasd. Az egy megmaradt sütit pedig hiába vágod négyfelé, nem érsz vele semmit. Azt a sütit nem tudod igazságosan szétosztani. De akkor mi a helyes megoldás?

- Párat félbe, és párat háromfelé darabolsz? → 281
- Valamennyit háromba, és valamennyit négybe vágnál? → 289

286 – Hogyhogy? Hát akkor kit? – kérdi csodálkozva Ármin.

– Például Zsigát, aki sokkal okosabb nálam, és rengeteg rejtvény megoldásában segített. Vagy Gerdát, aki egyedül is eljutott volna ide, de egy olyan feladatot kapott, aminek a megoldására esélye sem volt. Ervin, akit amúgy nem ismerek, ugyanígy járt. Nekem meg egyszerűen mázlim volt. Szóval szerintem ők jobban megérdemlik, hogy a kert gazdái legyenek, mint én. Meg amúgy is miattuk keveredtem a kertbe.

– Talán nem az számít, hogy ki a legokosabb vagy legügyesebb. Te voltál az, aki belépett az ajtón. Már bocsánat, de mit szólnátok, ha mostantól tegeződnénk? – néz rátok barátságosan Ármin. Bólintotok. – Szóval megértem, amit mondasz. És mit szólsz ahhoz, ha a többiekkel együtt gondoznátok a kertet? Ehhez lenne kedvetek?

Zsigával és Gerdával mosolyogva egymásra néztek, és bólintotok. Ervin csöndben megszólal.

– Én nem ragaszkodom hozzá, túl félelmetes ez a kert nekem. Túl sokat ültem a sötétben, egy kövér bagoly alatt, brrrr.

– Te tudod, de nyugodtan gondold át! – jegyzed meg. – Amúgy meg bármikor eljöhetsz a kertbe, ha szeretnél!

Ervin arca felderül, és most már kevésbé viselkedik félszegen a társaságokban. A ház ura felkapcsolja a színes üvegekből készült állólámpáját, amitől meleg fény árad szét a szobában. Az ablakon bekukucskál a hold.

– Húha, jócskán ránk sötétedett! Szerintem lassan mennünk kéne – jegyzi meg Gerda.

– Bizony, beesteledett, titeket meg már egy ideje várnak otthon. Menjetek, de gyertek majd el megint, látogassatok meg gyakran, és akkor mindent elmesélek a növények ápolásáról, az állatok gondozásáról és a kert rejtett titkairól. Jaj, és el ne felejtsem, itt a kert kulcsa, mostantól a tiéd, vigyázz rá nagyon!

Azzal átad egy egyszerű, öreg vaskulcsot, majd utatokra bocsát titeket.

- Még megkérdezed, hogy tudja-e, miért várakozik Elvira, azaz a szürke néni mindennap a Délibáb és a Vasló utca sarkán? → 99
- Vagy elköszöntök Ármintól, és hazaindultok? → 300

287 – Nem lehet más, mint zöld. Mondd ki bátran!
Terézre nézel, kihúzod magad, és magabiztosan közlöd:

– Zöld sapkát viselek! → **214**

288 Hirtelen ötlettől vezérelve benyúlsz a zsebedbe, és kiveszed az aranytojást. A csillogó festék az ujjaidra tapad, és nyilván a zsebed is aranyban pompázik. Viszont a tojás felszínéről foltokban lekopott festék alatt láthatóvá válik pár arany szám! Erre jobb híján a nadrágodhoz dörzsölöd a tojást, mire olvashatóvá válik a felirat: **0119**. Ezzel megvan mind a 10 arany számod! → **295**

289 Először elnegyedelsz három süteményt. Így 12 darab negyedsütit kapsz – minden állatnak odacsúsztatsz egyet. Ezután fogod a maradék négy süteményt. Ezt is tizenkétfelé kell osztani. Mi sem egyszerűbb, mindet háromba vágod! A harmadsütit is odaadod az egybegyűlteknél. Nincs maradék, és mindenki elégedett! Az állatok éljeneznek, majd azonnal hozzálátnak az evéshez. A varjú szárnyával dicséretképpen hátba vág. Miután mindenki elfogyasztotta a süteményét, meginvitálnak az asztalukhoz. A bagoly és a szarka között szorítanak helyet neked. Most, hogy mindenki elégedett, szívesen beszélgetnek veled. Mit kérdezel tőlük?

- Hogy láttak-e egy arannyal írt számot a környéken? → **183**
- Van-e ház a kertben? → **190**
- Esetleg szoba elegyedsz a szarkával a kerek fémdoboz kapcsán? → **199**
- Vagy megszólítod a baglyot, ha ismerősnek tűnik? → **203**

290 Az aranykulcs megfordul a zárban, és a kapu kitarul. Előtted sudár fák magasodnak, mögöttük egy ház emelkedik. Szerencsésen átjutottál a kerten! Ahogy a ház felé közeledsz, hirtelen korogni kezd a gyomrod. Nem is véletlenül, hiszen már jó régóta nem ettél, és most ismerős illatot hoz a szél. Egy konyhakerten sétálsz keresztül – a rozmaring, oregánó, friss kakukkfű eszedbe juttatja kedvenc ételeidet. De jó lenne már otthon lenni!

Megérkezel a ház elé. A komor, szürke kőfalak nem túl hívogatóak. A súlyos kapu két oldalán egy-egy griffszobor foglal helyet. Kilincset nem is látsz, a kaput valószínűleg a közepén található három tekerős

számzár védi. Mikor kinyújtod a kezed, hogy eltekerd, a szobrok felől furcsa zajt hallasz. A griffek szeme lassan kinyílik, és egyenesen rád szegeződik.

– Megtaláltad a tíz arany számot? – hallod dörgelmes hangjukat, épp, amikor megijednél.

– Hát, találtam párat... – dadogod.

– Azt kérdeztük, hogy mind a tízet megtaláltad-e? – kérdik a fenséges szobrok.

• 10 arany számot találtál? → **295**

• Vagy csak kevesebbet? → **250**

291 Szerintem még nem érted teljesen. → **37**

292 Óvatosan ráteszed a lábad az első kőre. Semmi sem történik. Ekkor a másik lábaddal is ráállsz. Egy szempillantás alatt inogni kezdesz, a kő pedig mintha eltűnne a lábad alól. Még pont van idő visszaugrani az átjáróba, szilárd talajra. Ez elég hátborzongató volt, majdnem elmerültél a tulipánok között! Úgy látszik, nagyon nem mindegy, mire lépsz. Vagy minden lépkő elsüllyed? Rövid idő múltán az U betűs első lépkő újra megjelenik a tulipánok között, és elfoglalja eredeti helyét. Mit teszel?

- Ráugrasz a második, G betűs kőre? → 92
- Vagy a harmadikra, az O betűre? → 96
- Esetleg elgondolkozol, hogy láttál-e már valahol hasonló piros krétával rajzolt ábrát, mint amivel a betűk fel vannak írva? → 296
- Vagy inkább visszatérsz ide később? → 36

293 – Hogyhogy nem? Ez biztos? – kérdi szomorúan Ármin.

– Szeretek itt lenni, de nekem túl csendes. Én a nyüzsít szeretem, a társaságot, nem az elvonulást.

– Hát, értem – sóhajtja Ármin.

– De talán nem is én vagyok a megfelelő személy a kert gondozására – csillan fel a szemed. – Itt van például Gerda, aki egyedül is eljutott volna ide, de egy olyan feladatot kapott, aminek a megoldására esélye sem volt. Ervin, akit amúgy nem ismerek, ugyanígy járt. Vagy Zsiga barátom, aki nélkül esélyem sem lett volna idáig eljutni, és aki rengeteg feladatban segített.

– Valóban! – bólint Ármin. – Ezek jogos érvek, és most mind itt vagytok. Már bocsánat, de mit szólnátok, ha mostantól tegeződnénk? – néz rátok barátságosan. Bólintotok. – Szóval van közületek, aki boldog lenne itt a kertben, és szívesen vállalná a gondozását?

– Hát, én nem – feleli Ervin. – Félelmetes ez a kert nekem. Túl sokat ültem a sötétben, egy kövér bagoly alatt, brrrr.

– Én örömmel lennék a kert gazdája – vágja rá Gerda –, akár a tesómmal együtt, ha van kedve.

– Tulajdonképpen lehet róla szó – vakarja a fejét Zsiga.

– Én meg majd meglátogatlak itt titeket – vágod rá lelkesen.

Még elbeszélgettek egy darabig. A ház ura felkapcsolja a színes üvegekből készült állólámpáját, amitől meleg fény árad szét a szobában. Az ablakon bekucskál a hold.

– Húha, jócskán ránk sötétedett! Szerintem lassan mennünk kéne – jegyzi meg Gerda.

– Bizony, beesteledett, titeket meg már egy ideje várnak otthon. Menjetek, de gyertek majd el megint, látogassatok meg gyakran, és akkor mindent elmesélek a növények ápolásáról, az állatok gondozásáról és a kert még rejtett titkairól. Jaj, és el ne felejtsem, itt a kert kulcsa, mostantól a tiéd, vigyázz rá nagyon!

Azzal átad Gerdának egy egyszerű, öreg vaskulcsot, majd utatokra bocsát titeket.

- Még megkérdezed, hogy tudja-e, miért várakozik Elvira, azaz a szürke néni mindennap a Délibáb és a Vasló utca sarkán? → 99
- Vagy elköszöntök Ármintól, és hazaindultok? → 300

294 Tudod, mi volt az?

- Egy főnix? → 198
- Egy griff? → 219
- Egy tyúk? → 239
- Vagy inkább megkérded Zsigát? → 106

295 – Megvan mind a 10 arany szám – tudatod büszkén a kőmadarakkal.

– Nagyszerű. Akkor juthatsz be a házba, ha méltó vagy rá.

– Szerintem méltó vagyok rá – közlöd szerényen.

– Nono, az majd kiderül – dörren rád a bal oldali griff. – Akkor vagy méltó a belépésre, ha legalább annyira okos vagy...

– Amennyire szép? – kérded reménykedve.

– Nem! – mordul rád bosszúsan a kőmadár. – Ha legalább annyira okos vagy, és olyan tökéletes következtetéseket vonsz le, mint mi!

– Szerintem menni fog – feleled határozottan. Legalábbis Zsigának – teszed hozzá gondolatban.

– Csak el ne bízd magad! – int a jobb oldali griff. – De ha olyan eszes vagy, talán rájöttél, hogy az arany számok dátumokat jelölnek. Kilenc közülük teljesen

átlagos, de a tizedik igen fontos dátum. Elvira születésnapja! Az a kód nyitja a kaput.

– Hát ez szuper. Akkor végigpróbálom mindet! – kurjantasz fel megkönnyebbülve.

– Én nem tenném – mondja a bal griff, és megnyalja a csőre szélét.

– Miért, valami baj lesz, ha rosszat próbálok?

– Kiszabadulunk a kőből, és elfogyasztunk – közli egyszerűen a jobb oldali.

– Uh, értem. Tehát egyből meg kell találni a jó dátumot. Esetleg eláruljátok nekem?

– Hát ha van nálad egy láda arany...

– Mi vagy te, szarka? – förmed rá a társa. – Ne higgy neki, sem ő, sem én nem tudjuk a dátumot.

– Akkor ki tudja? – faggatod.

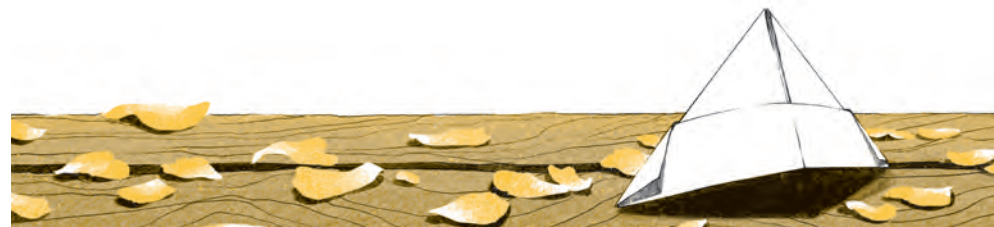
– Senki. Vagyis aki tudja, odabenn van, így ő nem segíthet. A másik meg, aki tudta, elfelejtette.

– És akkor mégis hogy fejtsem meg? – horkantasz fel. Kicsit bosszant, hogy mindent harapófogóval kell kihúznod e nemes állatokból.

– Nem lehetetlen. Én, Huba, tudom a hónapot – feleli erre a bal oldali griff.

– Én, Nándi, meg a napot – állítja a jobb oldali.

– Hát ez remek! Akkor mondjátok el! – csillan fel a szemed.

– Ha kimondjuk, egy villám sújt le ránk, és menten végünk.

- Felveted, hogy próbáljátok ki, csakugyan lesújt-e a villám? → 155
- Vagy felsorolod nekik a számokat? → 299

296 Hol láttál ilyet?

- A kútnál? → 264
- A szörnyfejnél? → 270
- A szökőkútnál a kőfalon? → 275
- Vagy rájössz, hogy mégsem láttál piros krétával rajzolt ábrát? → 36

297 – Úgy bizony, kezded kapiskálni! – közli elismerően Zsiga.
– És hogyan tovább?
– Úgy, hogy ennek alapján Nándi felkiált, hogy ő már tudja, mikor van a születésnap. Pedig az ő fejében

csak a nap van, és azt már tudja, hogy január és március jöhet szóba.

– Hát, ha 16 lenne a fejében, akkor nem tudhatná, mert az mindkét hónapban van.

– Pontosan! És a többi?

– Az mind lehetséges, mert csak egyszer szerepelnek. Január 17 és 19 is, meg március 18 is. Honnan derül ki, hogy ezek közül melyik a valódi?

Ha nem tudod, hagyd, hogy Zsiga végigmondja a mondókáját. → 175

Vagy ha most már te is tudod a megoldást, akkor a hónap és nap által kiadott számból vonjál le 50-et, és lapozz ahhoz a ponthoz, amennyi kijött (vagyis ha szerinted január 16-án van a születésnap, az $0116-50=66$, vagyis akkor a 66-os ponthoz kell lapoznod).

298 Az utolsó lépkőről egyenesen a kis kapuhoz ugrasz, ami a sövényfalban északra nyílik. Mögötted vadul hullámszik a tulipánmező. Megkönnyebbülten sóhajtasz fel, hogy szerencsésen átjutottál, és végre szilárd talaj van a lábad alatt. Lenyomod a kapu kilincsét, de zárva van.

– Van nálad egy aranykulcs? → 290

Ha nincs, akkor vissza kell térned a kertbe, hogy megtaláld! Hátat fordítasz a kapunak, és újra átugrabugralsz a lépköveken, egyenesen a születésnapozók kertrészébe. → 257

299 Előveszed a jegyzeteidet, és megmutatod a griffeknek az összes lehetséges dátumot, melyek az alábbiak:

január 16.	február 19.	március 16.	április 17.
január 17.	február 20.	március 18.	április 18.
január 19.			április 21.

A griffek hosszasan, behatóan tanulmányozzák a számokkal jelölt dátumokat. Az egyik gondolkodás közben a nyelvét is kinyújtja a csőréből, míg a másik kiguvadt szemmel hajol az arany számok fölé. A hosszú csendben a hasad vakarod, és azon gondolkodsz, vajon mi fog ebből kisülni, mire egyszer csak Huba, aki a hónapot tudja, határozottan így szól:

– Én nem tudom, hogy mikor van Elvira születésnapja, de biztos, hogy Nándi se tudja.

– Először valóban nem tudtam, de most már tudom! – kiált fel erre Nándi (aki a napot tudja), mire Huba szemében a felismerés fénye villan.

– Na, most már én is tudom. És te? – szegezi neked a kérdést.

Hirtelen zavarba jössz. Hogy tudhatnád kikövetkeztetni, mikor van Elvira születésnapja? És a griffek mitől világosodtak meg? Azt tudod, hogy borzasztóan

okosak, és mindig helyes következtetést vonnak le, de mégsem érted.

Vagy mégis? Ha tudod, mikor van Elvira születésnapja, a hónap és nap által kiadott számból vonjál le 50-et, és lapozz ahhoz a ponthoz, amennyi kijött (vagyis, ha szerinted január 16-án van a születésnap, az $0116-50=66$, vagyis akkor a **66**-os ponthoz kell lapoznod).

- Ha nem tudod, megkérdezed Hubát, honnan tudta az elején, hogy Nándi kezdetben nem tudta Elvira születésnapjának a dátumát? → **20**
- Vagy Zsigához fordulsz segítségért? → **32**

300 Szótlanul bandukoltok át a holdfényes kerten. A fa alatt önfeledten mulatozó társaság már szétszéledt, csak a szülinapi díszek maradtak, na meg mókuska papírcsákója az asztalon. A tengerimalacok épp visszavonulnak a házaikba, és onnan integetnek nektek apró mancsaikkal. A tigris hortyog, mint mindig, de a farkát azért megcsóválja, ahogy elővakodtok mellette. A kertkapunál a szürke nénibe botlotok, aki vállán a galambbal épp akkor ért haza.

– Jó estét, Elvira! – köszöntitek, mire ő rátok mosolyog, és elsuhan mellettetek a kert belsejébe.

Hamarosan már mindannyian otthon vagytok, és kalandotok Csend apó kertjében teljesen álomszerűnek tűnik. Egyedül a hideg vaskulcs, a kert kulcsa a bizonyíték, hogy mindez valóban megtörtént.

Az esti kakaódat iszogatva azon merengsz, milyen jó lesz majd újra a kert friss pázsitján sétálni, és mókuskával, Kázmérral meg a többiekkel beszélgetni. Ezalatt Csend apó kertjében Elvira a fűben üldögélve a csillagokat figyeli, a tigris pedig elégedetten az ölébe hajtja a fejét.

VÉGE

EZT TALÁLTAM

A set of ten hand-drawn yellow horizontal lines, intended for taking notes under the heading 'EZT TALÁLTAM'.

EZT TUDTAM MEG

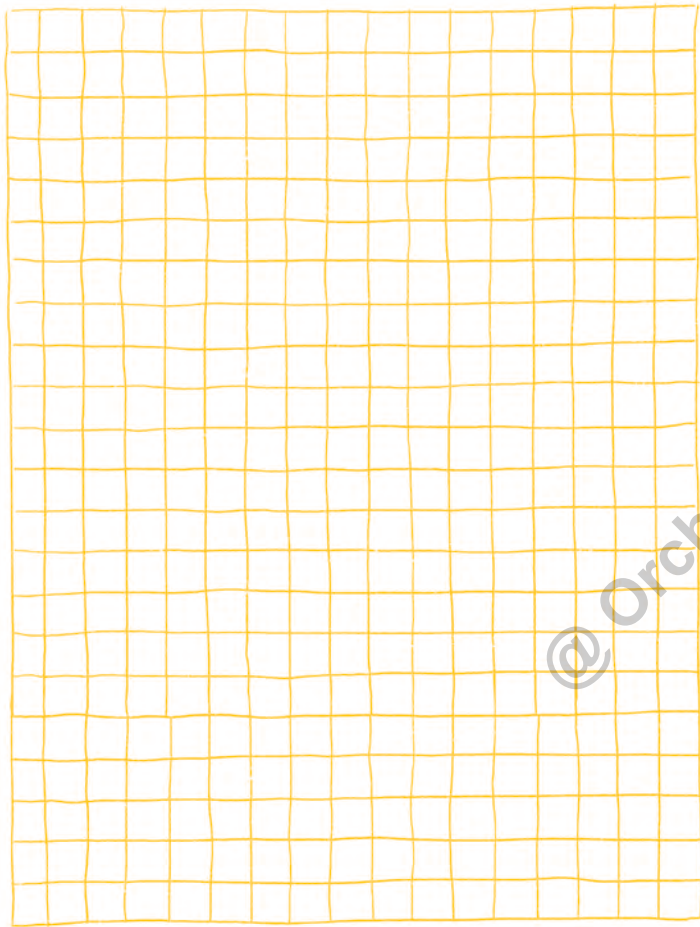
A set of twenty hand-drawn yellow horizontal lines, intended for taking notes under the heading 'EZT TUDTAM MEG'.

ARANY SZÁMAIM

A hand-drawn yellow grid consisting of 10 columns and 10 rows, intended for writing 'ARANY SZÁMAIM' (Golden Numbers).

@ Orchard Literary Agency

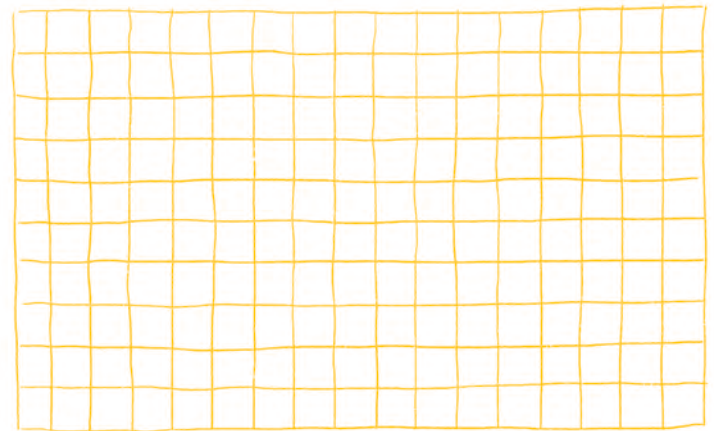
SZÁMÍTÁSAIM

EZT TALÁLTAM

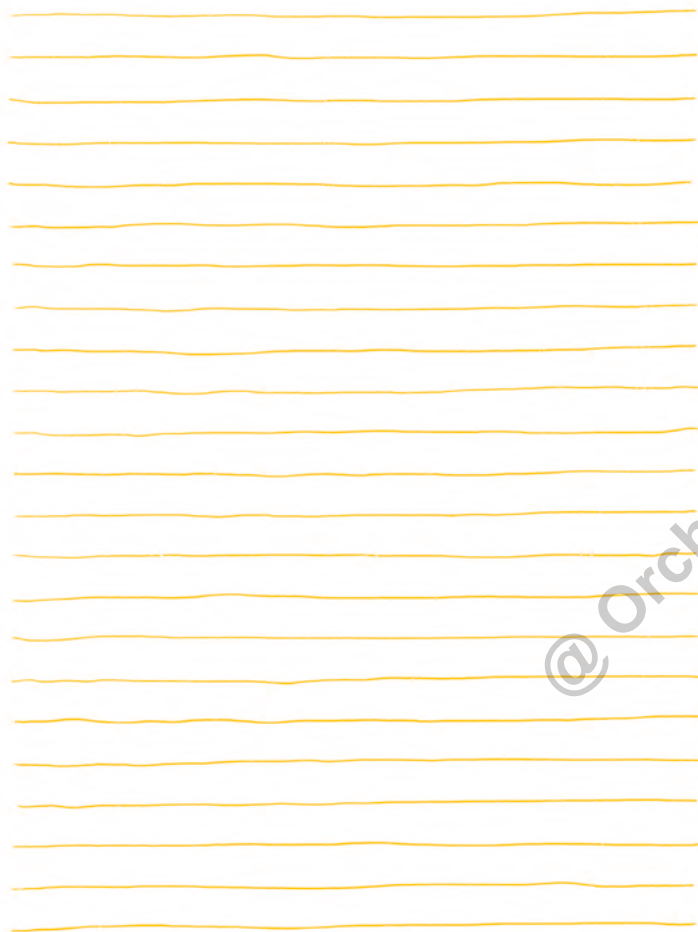

ARANY SZÁMAIM

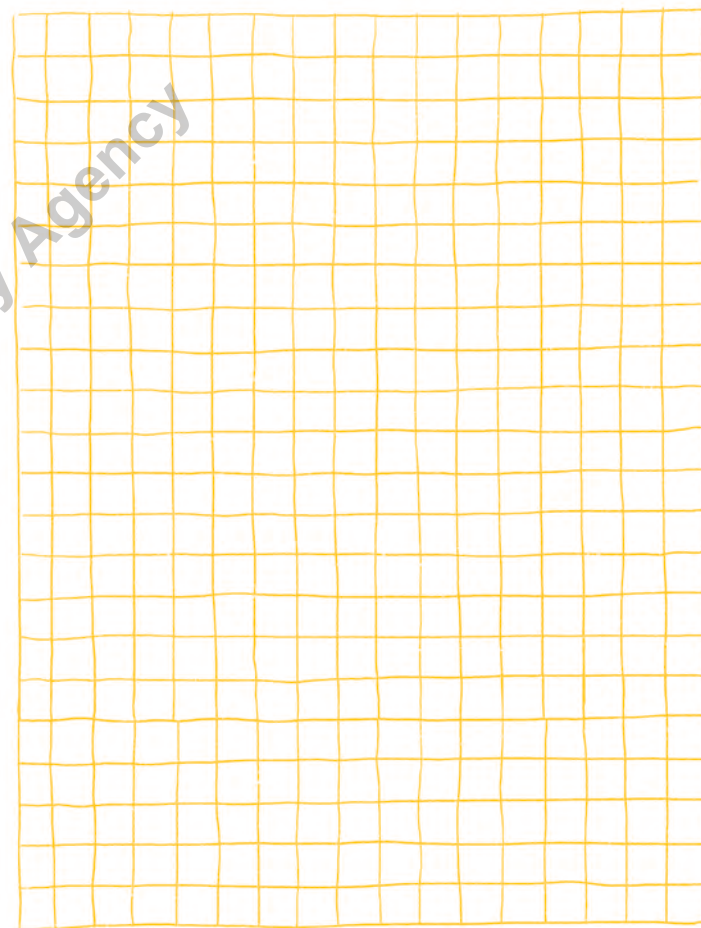

@ Orchard Literary Agency

EZT TUDTAM MEG

SZÁMÍTÁSAIM

@ Orchard Literary Agency

EZT TALÁLTAM

A set of ten horizontal yellow lines, hand-drawn and slightly wavy, intended for taking notes.

ARANY SZÁMAIM

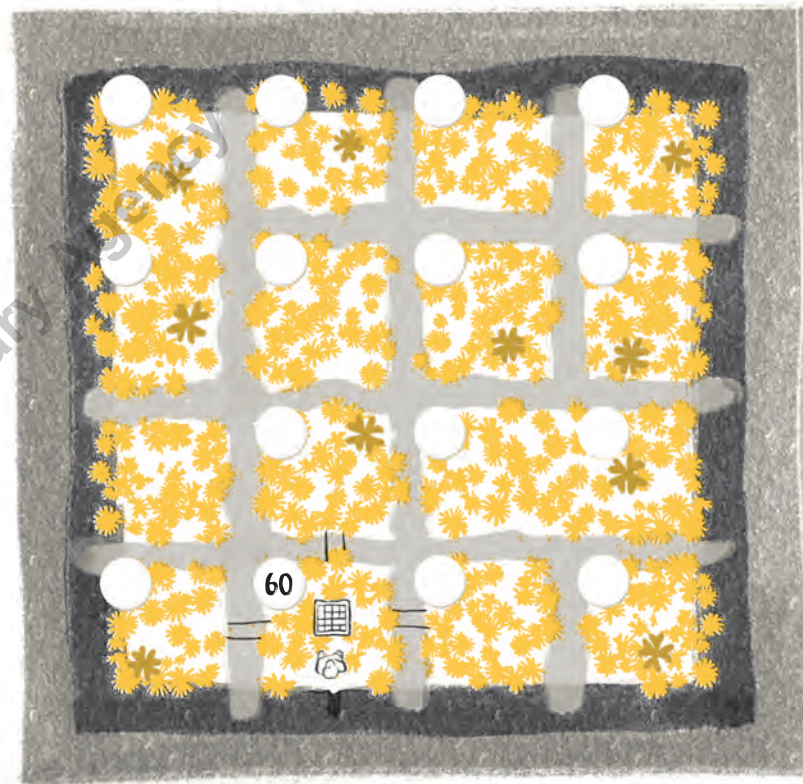
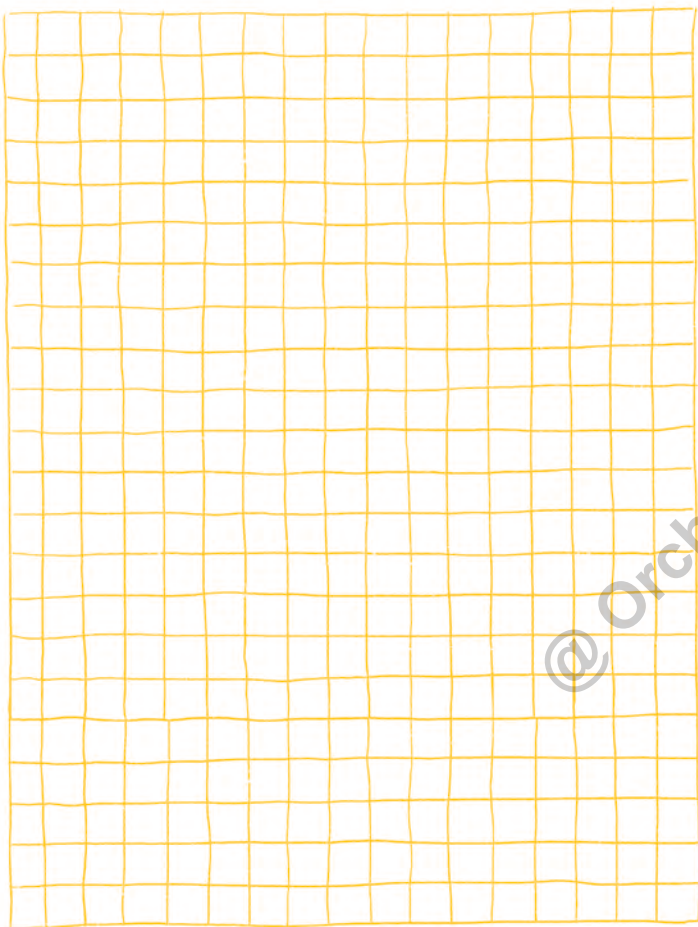
A hand-drawn yellow grid consisting of 10 columns and 10 rows, used for recording numerical data.

EZT TUDTAM MEG

A set of twenty horizontal yellow lines, hand-drawn and slightly wavy, intended for taking notes.

@ Orchard Literary Agency

SZÁMÍTÁSAIM

A kert térképe

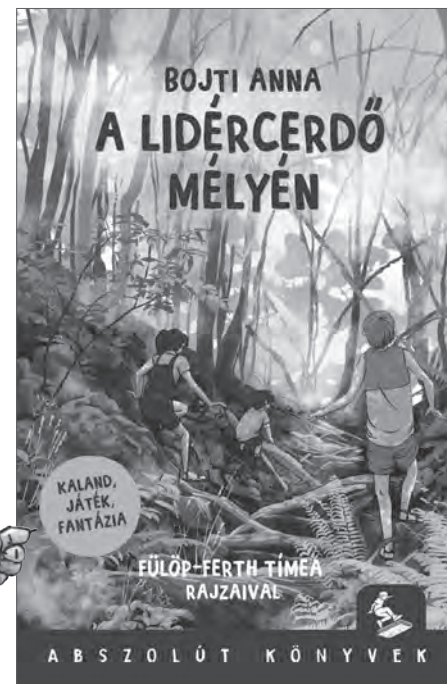
*A linken találok egy
kinyomtatható térképet!*

OLVASS MÉG!

ABSZOLÚT REJTVÉNY
ABSZOLÚT ERDŐ →
← ABSZOLÚT INTERAKTÍV

ABSZOLÚT ÉJSZAKA
ABSZOLÚT NYOMOZÁS →
← ABSZOLÚT INTERAKTÍV

[9-12]

A B S Z O L Ú T K Ö N Y V E K

A B S Z O L Ú T K Ö N Y V E K

@ Orchard Literary Agency